

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/14, marraskuu - joulukuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Työkansan puolesta - irti Natosta kokonaan!

Suomettuminen oli hyväksi Suomelle s.6
Uusliberalistiselle talousteorialle isku pallean s.7
Yhteiskunta-analyysissaan Marx oli oikeassa s.10-11
Syksyllä -44 luotiin perusta Berliinin operaatiolle s.12-14
Ukrainan kysymys nykypolitiikan "peili" s.16-17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sadat ihmiset kokoontuivat sodanvastaiseen tapahtumaan 24.10.2014.

Isäntämaasopimuksen myötä olemme vaarallisen lähellä Natoa ja sotaa. EU-USA-akseli vie Natoa kiinni Venäjän rajoihin. Suomea tähän uhkapeliin painostetaan mm. pitkän Venäjän maarajansa vuoksi. Nato muuttaa geopoliittisen asemamme ja suhteemme Venäjään ja liittää meidät kaikkiin Naton sotiin. Tätä ennakoiden luodaan nyt viholliskuvaa Venäjästä. Tämä kokoomusvetoinen politiikka käy meille kalliiksi. Tavoitteemme on "irti Natosta ja paluu puolueettomuuteen".

Katso myös Kä 4/14 sivu 6 "Natomisäntämaasopimus vaarallista uhkapeliä"

Sivu 14

Sivut 2-3

- Uuteen politiikkaan
- Suomettuminen hyväksi
- TTIP neuvottelut poikki
- Verta, hikeä ja kyyneleitä

Sivut 4-5

- Julkisen sektorin alasajoa
- Eduskuntavaalivetoisuus
- Napoleonin oloinen työmies
- Kamppailu asukastaloista
- Kuuden tunnin työpäivä
- Kuka toi kurjuuden

Sivut 6-7

- Täystyöllisyydestä
- Hyvinvointivaltion romutus
- Isku uusliberalismille
- Asuminen perusoikeus

Sivut 8-9

- Maduro on puhunut
- Kansainvälinen oikeus
- Asekaupat estettävä
- Sote-soppa komposttiin
- Vasemmiston voitto Brasiiliassa ja Uruguayssa

Sivut 10-11

- Marx oli oikeassa

Sivut 12-13

- Perusta Berliinin valtaukselle luotiin syksyllä -44

Sivut 14-15

- Isäntämaasopimus
- Kirje oikeuskanslerille
- Seminaaritiedote
- Vierailulla Koreassa
- Sukellusvenefarssi

Sivut 16-17

- Ukrainan valtakoneisto
- Ukrainan päiväkirja (3)

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Hakaniemessä puhuttiin leivästä
- Ay-liikkeen perään huudellaan

Toimeentulosta ja leivästä tulee taistella

Eija Paananen: "henkilökunnan palkkojen alentaminen tulee estää".

Kuva: Heikki Mämmikkö

"Mikki auki"-tapahtumassa 22.10. Helsingissä puhuttiin toimeentulon riittävydestä. Palmian pääluottamusmies Eija Paananen muistutti, että Palmian pilkkomisesta seuraavan kilpailutuksen jälkeen monikansalliset yhtiöt tuottavat siivous-, kiinteistö- ja turvapalvelumme. Puolustusvoimien ruokahuollon ja Lahden kiinteistöhuollon esimerkin tapaan henkilöstön palkkoja pyritään laskemaan. Luottamusmiesten ja aktiivien viesti oli: Tarvitaan tulonjaon muutos.

Katso sivut 6, 9 ja 20

Asukastalojen puolesta- toimintaa Helsingissä

Virastotalolla 7.10. olivat mm. Kati Peltola (vasemmalla) ja Marjatta Vesterinen (keskellä).

Kuva: Heikki Mämmikkö

Monissa kunnissa kamppaillaan kunnallisia leikkauksia vastaan. Helsingissä kaupunginjohtaja Pajunen yrittää tappaa soteviraston ylläpitämien asukastalojen toiminnan (Kä 2/14). Taloissa tehdään ehkäisevää sosiaalityötä ja työllistetään n. 300 henkilöä. Talojen käyttäjät järjestivät 7.10. sotelautakunnan kokoukseen kiiruhtaville jäsenille info-tilaisuuden lautakunnan kokoukselle jaetusta laajasta "henkilöstön ja käyttäjien raportista".

Katso sivu 5

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0407330466

HELSINKI 3.11.2014

Pääoman valtaa rajoitettava – koh- ti uutta yhteiskuntapolitiikkaa

Suomessa jo useita kuukausia vellonut Venäjän vastainen informaatio- ja sota saavutti koomiset mittasuhteet, kun suomalaiset tiedotusvälineet seurasivat herkeämättä Ruotsin sukellusvenejah-
tia. Tutkijat ja toimittajat esittivät toinen toistaan villimpiä teo-
rioita Venäjän sotaisista aiheista Tukholman saaristossa. Ainoa
ongelma oli, ettei sukellusvenettä tai mitään muutakaan löyty-
nyt suurensuureista huolimatta. Kiihkeimmät fanaatikot olivat si-
tä mieltä, että vaikka mitään todisteita ei löytyisikään, on tapaus
osoitus Venäjän aggressiivisuudesta.

Venäjän vastaisella informaatio- ja sota saavutti koomiset mittasuhteet, kun suomalaiset tiedotusvälineet seurasivat herkeämättä Ruotsin sukellusvenejah-
tia. Tutkijat ja toimittajat esittivät toinen toistaan villimpiä teo-
rioita Venäjän sotaisista aiheista Tukholman saaristossa. Ainoa
ongelma oli, ettei sukellusvenettä tai mitään muutakaan löyty-
nyt suurensuureista huolimatta. Kiihkeimmät fanaatikot olivat si-
tä mieltä, että vaikka mitään todisteita ei löytyisikään, on tapaus
osoitus Venäjän aggressiivisuudesta.

Todellinen syy Suomen mukanaoloon pakoterintamassa on poliittisen johtomme halu miellyttää Washingtonia ja Brysseliä näiden juoniessa Venäjän vastaisia operaatioita. Tämä on vastuutonta politiikka hallitukselta, jonka ensisijaisena tehtävänä on huolehtia kansalaisten hyvinvoinnista. Kokoomusvetoinen politiikka on jo valmiiksi rapauttanut talouttamme ja järjettömät Venäjä-pakotteet pahentavat tilannetta entisestään.

Talouden alennustila on seurausta jo yli kaksi vuosikymmentä harjoitetusta uusliberalistisesta EU-politiikasta. Katastrofin siemenet kylvettiin 1980-luvun lopun Holkerin vetämän sinipunahallituksen politiikalla. Pääomamarkkinoiden avaaminen ja muu EU-jäsenyyden pohjustaminen sekä vahvan markan politiikka johtivat 1990-luvun alun syvään lamaan, josta ei oikeastaan koskaan ole kunnolla toivuttu. Työttömyys on jäänyt pysyvästi korkealle tasolle ja pitkäaikaistyöttömyys uhkaa kasvaa entisestään lähitulevaisuudessa. Uusliberalistista kuristuspolitiikkaa voi hyvin nimittää kansaa vastaan suunnatuksi terrorismiksi.

Julkisessa keskustelussa toistellaan päivittäin, kuinka nykyisen taloudellisen kriisin ratkaiseminen vaatii johtajuutta ja vastuunkantoa. Vastuunkannolla tarkoitetaan entistä ankarampaa kansan kurittamista. Väitetään, että seuraava hallitus joutuu jatkamaan edeltäjiensä politiikkaa ja tekemään entistä kipeämpiä päätöksiä. Tällainen asenne heijastaa demokratian syvää halveksuntaa. Jos hallitus kokoonpanosta riippumatta joutuu harjoittamaan ennalta määrättyä politiikkaa, minkä vuoksi vaaleja täytyy ylipäättään käydä? Kaikki eduskuntapuolueet ovat ilmaisseet tukensa EU-vetoiselle uusliberalistiselle politiikalle.

STP toteaa eduskuntavaalivetoimuksessaan, että nykyisen uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Pääomien rajaton vapaus tulee saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan laajaa demokraattisten voimien yhteisrintamaa.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Suomettuminen oli hyväksi Suomelle

STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa on ehdokkaana eduskuntavaaleissa Uudellamaalla.

Porvarillisissa piireissä suomettumisena pidetään ajanjaksoa, joka alkoi Urho Kekkosen ensimmäisestä presidenttikaudesta ja päättyi Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin romahdukseen 1990-luvun alussa. Nyt esille nousut suomettumis-
kohtu liittyy myös Suomen ja nykyisen Venäjän suhteisiin. Sofi Oksanen kuvaili Frankfurtissa Neuvostoliiton ja Kekkosen ajan suomettumis-
ta seuraavasti: "Suomettuminen oli vähennettyä itsenäisyyttä, nakerrettua demokratiaa ja kuristettua ilmaisunvapautta" (IL 8.10).

Oksanen näkee Suomen nykypolitiikassa yhtäläisyyttä entisenlaiseen suomettumiseen. Hän totesi Frankfurtin puheessaan, että "alkusyksyn aikana on ollut useampia tapauksia, joissa ulkopuoliset ovat nähneet Suomen toiminnan suomettumisena. Näitä on luvattomasti enemmän kuin olisi suotavaa". Oksanen mukaan "pelkästään se, että syntyi huhuja, ettei Suomi halua olla mukana Venäjän vastaisissa sanktioissa, oli pahinta". Oksanen sanoi tarkoittavansa kiistellyllä suomettumis-termillä "rajoitettua itsenäisyyttä kaikilla osa-alueilla". Hän kysyi, onko rajoitettu demokratia enää demokratiaa ollenkaan.

Pakotteilla tähdätään Putinin kaatamiseen

Oksanen suomettumispuheet eivät miltään osin vastaa todellisuutta. Suomessa tiedotusvälineet käyvät tällä hetkellä erittäin voimakasta Venäjän vastaista informaatio-
sotaa, mikä näkyy hyvin esimerkiksi Ukraina- uutisoinnissa. Venäjää syytetään kaikesta mahdollisesta ja samaan aikaan Kiovan juntan suorittama kansanmurha Itä-Ukrainassa jätetään uutisoimatta. Tässä ilmapiiressä mikä tahansa toimenpide, joka ei tähtää Venäjän alistamiseen tai presidentti Vladimir Putinin kaatamiseen, nähdään suomettumisena. Oksaselle jopa Suomen oleman empiminen Venäjän vastaisten pakotteiden toteuttamisen yksityiskohdissa oli liikaa.

On tärkeää ymmärtää, mistä pakotteissa on todellisuudessa kyse. Viime aikoina on käynyt yhä selvemmäksi, että USA:n ideoilma pakotteilla tähdätään vallanvaihtoon Venäjällä. Ukrainan tapahtumia käytetään ainoastaan kömpelönä tekosyynä pakotteille. USA on käyttänyt miljardoja dollareita Ukrainassa horjutuskampanjaan, jonka tarkoituksena oli nostaa Kiovasa valtaan EU- ja Nato-myönteinen hallitus. Ukrainaa tarvitaan kipeästi Venäjän vastaisessa saartorein-
kaassa. Perimmäisenä tavoitteena lännellä on päästä käsiksi Venäjän valtaviin luonnonvaroihin, mikä ei onnistu ilman Venäjän nykyjohdon kaatamista. Pois ei voida sulkea sitäkään vaihtoehtoa, että länsi tur-

Niin kutsuttu suomettuminen on kuluvaan syksyn aikana nousut jälleen poliittisen keskustelun aiheeksi. Ensiksi vihreiden puheenjohtaja Ville Niinistö nosti asian esiin Fennovoiman ja Rosatomin ydinvoimalahankkeen yhteydessä. Myöhemmin aiheesta luennoi näyttävästi kirjailija ja Nobel-ehdokas Sofi Oksanen Frankfurtin kirjajamessuilla.

vautuu sotaan Venäjän vastaisissa pyrkimyksissään. Pakotteet voidaan nähdä jatkona Sotshin olympialaisten boikottikampanjan kaltaisille Venäjän vastaisille toimenpiteille.

Itsemääräämisoikeudesta ja demokratiasta tekopyhästi saarnaavat länsimaat katsovat, että niillä on oikeus ohjata Venäjää haluamaansa suuntaan ja päättää sen tulevaisuudesta Venäjän kansan tahdosta piittaamatta. Vihreiden pitkän linjan vaikuttajan Pekka Haaviston taannoinen haastattelulauseunto paljasti selkeästi tämän jyrkän demokratian vastaisen asenteen. Haavisto totesi, että "me pyrimme rakentamaan sellaista Venäjää, joka avautuu Eurooppaan ja jonka kanssa Euroopalla olisi jatkuvasti hyvä yhteistyö" (Ylen Ykkösaamu 13.9.). Venäjällä ei toisin sanoen ole lännen silmissä olemassaolon oikeutusta muutoin kuin lännen kuuliaisena alamaisena.

On hyvä huomata taustamerkitykset siinä, että Boris Jeltsiniä ylistetään lännessä suurena demokraattina, joka luotsasi Venäjää kohti demokratiaa, kun taas Putin nähdään itse pääpiruna. Tähän ei ole muuta syytä kuin se, että Putin on kieltäytynyt antautumasta lännen vaatimusten edessä. Jeltsin taas ei ollut muuta kuin lännen tahdon sätkynukke.

Suomi täydellisen rähmälään lännen suuntaan

Ulkopoliittinen johtomme on toistuvasti – ja valheellisesti – todennut, ettei USA:n ja EU:n asettamille Venäjän vastaisille pakotteille ole vaihtoehtoa. On sanottu, että meidän on oltava mukana pakoterintamassa solidaarisuussyistä. Vastoin Paasikiven ja Kekkosen tärkeitä opetuksia olemme kahlinneet itsemme USA:n johtamaan Venäjän vastaiseen politiikkaan.

Suomi on muutoinkin suuntautunut vahvasti länteen, erityisesti Yhdysvaltojen suuntaan. Tämä näkyy niin Yhdysvaltoihin keskittyvissä asehankinnoissa kuin vaikkapa viihdeteollisuudessa. On vaikea kuvitella tilannetta, jossa venäläisillä elokuvilla, tv-sarjoilla ja muulla viihdekulttuurilla olisi sellainen ylivoimainen valta-asema maassamme kuin mikä yhdysvaltalaisella tuotannolla on tänä päivänä.

Oksanen väitti itsenäisyytemme, demokratiamme ja ilmaisunvapautemme olleen rajoitettua Neuvostoliiton ja Urho Kekkosen aikana. Ilmeisesti tästä voi tehdä johtopäätöksen, että Oksanen mielestä tänä päivänä nämä eivät ole rajoitettuja. Kannattaa luoda realistinen silmäys nykytilanteeseen ja verrata sitä Oksanen propagandistisiin väitteisiin.

EU-jäsenyyden myötä olemme menettäneet suuren osan kaikkein tärkeimmistä itsemääräämisoikeuden osa-alueista kuten oma talous- ja rahapolitiikka. EU-koneisto puolestaan on olemukseltaan äärimmäisen epädemokraattinen: Kourallinen byrokraatteja, EU-komissio, käytännössä päättää puolen miljardin EU-kansalaisen asioista. EU-komissiolla on jopa valta hylätä jäsenvaltion budjetti, jos se ei ole riittävän uusliberalistinen eli jos se ei kurita kansalaisia riittävän voimakkaasti – tosin tätä huolta tus-

kin on maamme nykyhallituksen oloissa.

Mitä tulee ilmaisunvapautteen, niin pienikin poikkeus USA-myönteiseltä linjalta ulkopoliittis-
kassa tuomitaan mitä jyrkimmin. Esimerkiksi presidentti Tarja Halonen ei vielä ole saanut anteeksi sitä, että hän YK-puheessaan totesi yksinkertaisen tosiasian: USA:n hyökkäys Irakiin vuonna 2003 oli laiton kansainvälisen oikeuden kannalta. Vaihtoehtojen näkemysten esillepääsy valtakansainvälisyyden on kaiken kaikkiaan erittäin vaikeaa nyky-Suomessa.

Suomettumisen kausi demokraattisen kehityksen aikaa

Kekkosen ja YYA-sopimuksen kausi on ymmärrettävästi porvariston hampaissa. Tuona aikakautena näet rakennettiin nykyisin jo purkuvaiheessa oleva hyvinvointivaltio ja kyettiin toteuttamaan monia tavalista kansaa hyödyttäviä uudistuksia. Vastaavasti pääoman valta oli nykyistä rajoitetumpaa ja talous nykyistä paljon säädelympää. Voidaan sanoa, että tuo ajanjakso oli vuoden 1918 kevättalven edistykse-
llisen työvänhallituksen lyhyen valtakauden ohella maamme itsenäisyyden ajan tähänastinen ainoa demokraattisen yhteiskuntakehityksen aikakausi.

Vuosina 1918-1944 Suomessa porvarillinen demokratia korvautui jonkinasteisella fasismilla. Työväenliike julistettiin laittomaksi ja sen edustajia suljettiin vankiloihin määräämättömäksi ajaksi ilman oikeudenkäyntiä. Puna-armeijan voitto natsi-Saksasta ja sen liittolaisesta Suomesta takasi työvän poliittisten ja demokraattisten oikeuksien palauttamisen maassamme. Tilanne, jossa työväenliikkeeltä on riisuttu toimintaoikeudet, on tietenkin porvaristolle ihanteellinen. Porvariston suomettumisesta ja demokraattisen kehityksen aikaa kohtaan tuntema inho johtuneekin vuosina 1918-1944 vallinneen "ihannetilan" katoamisen aiheuttamasta katkeruudesta.

Usein kuulee vaadittavan, että Suomessa pitäisi tehdä perusteellinen tilinteko suomettumisen kaudesta. Tästä voi olla vahvasti eri mieltä. Kekkosta ja hänen valtakauttaan on parjattu jo aivan riittävästi viimeisen reilun parinkymmenen vuoden aikana. Jos ystävälliset suhteet ja hyvä yhteistyö Neuvostoliiton kanssa olivat suomettumisesta, niin siitä oli pelkästään hyötyä Suomen kansalle. Huutava tarve olisi sen sijaan rehelliselle analyysille ja historiankirjoitukselle vuosien 1918-1944 onnettomasta politiikasta, joka monen muun tragedian ohella johti sotaan itäistä naapuriamme vastaan.

Voiko Suomen nykyisen ulkopoliittikan vallitessa vakavasti väittää, että maamme on suomettunut Venäjän suuntaan? Tällaiseen johtopäätökseen on mahdotonta tulla, jos tarkastelee tosiasioita edes pintapuolisesti. Pikemminkin voisi todeta, että kunpa Suomi olisi esin edes hitusen suomettunut itään päin – silloin ulkopoliittikkamme ei olisi vaarallisilla harhapoluilla eivätkä Venäjä-pakotteet jäytäisi talouttamme.

Tommi Lievemaa

TTIP-neuvottelut katkaistava!

TTIP luovuttaa vallan monikansallisille yrityksille

Vuosina 1995-1997 OECD-maat kävivät salaisia neuvotteluja monenkeskisestä investointisopimuksesta (MAI). Neuvottelut vuotivat julkisuuteen ja protestialto pakotti sopimuksen hyllyttämiseen. TTIP on uudelleenlämmitetty versio MAI:sta. Lori Wallach, Le Monde Diplomatique, kirjoittaa: "TTIP-sopimuksessa yhdistyvät vahingollisimmat puolet aikaisemmista sopimuksista. Mikäli sopimus astuu voimaan, monikansallisten yritysten etuoikeudet kirjataan lakeihin ja hallituksen kädet sidotaan lopullisesti." Monikansalliset yhtiöt voisivat haastaa sopimusvaltiota oikeuteen, jos niiden harjoittama poliittinen uhka pienentää yhtiöiden voitoja.

Tällaisia olisivat mm. työelämänormit, ympäristölainsäädäntö, finanssisektorin sääntely, elintarvikkeiden laatu- ja merkin-tänormit. Poliittinen liikkumavara terveydenhuollossa, energiasektorilla, koulutuksessa, vesihuollossa ja kuljetuksissa pieneni olemattomiin, koska kaikki olisi pakko avata kilpailulle. TTIP-sopimuksen nojalla tuotaisiin lisää romua USA:sta - geenimanipuloitujen turbolehmien tuotteita, klooribroilereita ja hormoonibeefsteakeja.

Investointisuoja - vaarallinen viritys

TTIP-sopimuksen suurimpia uhkia ovat ns. investointisuoja, joka voisi merkitä sitä, että monikansalliset suuryritykset voisivat haastaa Suomen valtion oikeuteen sen lainsäädännöstä. Kiihat käsiteltäisiin ns. välimiesmenettelyssä. TTIP:n kaltainen monikansallisten yhtiöiden voiton priorisoiva sopimus löisi käytännössä valtioiden lainsäädännölle hintalapun. Suomeen on tällä

EU:n ja USA:n sekä EU:n ja Kanadan välillä käydään neuvotteluja kauppaja investointisopimuksesta (TTIP), jossa luodaan molemmille puolille Atlanttia yhtenäistä vapaakauppalainsäädäntöä. Neuvottelut ovat salaisia eikä lopputuloksesta tiedoteta ennen alkikirjoitusta, jolloin siihen ei enää voi tehdä muutoksia.

Kuva: Heikki Mänikkö

TTIP-sopimuksen vaikutus tunnetaan yli puoluerajojen. Se on saanut väen laajasti liikkeelle. Helsingin Narinkkatorille kokoontui 11.10.14 satamäärin sopimuksen vastustajia, jotka marssin jälkeen kokoontuivat Kansalaistorille.

hetkellä suunnitteilla 243 uutta kaivosyhtiöä. Kaivosyhtiö voisi vaatia korvauksia voittojen menetyksistä ja tulonmenetyksistä, jos valtio säättää ympäristö- tai terveysnormeja. TTIP-sopimuksen hyödyistä ei ole takeita, mutta sen risikit ovat mittavat ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti.

TTIP on uhka ruualle, vedelle ja palveluille

Salaisista neuvotteluista on vuotanut asiakirjoja, jotka todistavat, että TTIP-sopimus on uhka myös julkisesti tuotetuille palveluille. Pahimmassa tapauksessa se voi merkitä sitä, että kunnat ja valtio joutuvat avaamaan kansainväliselle kilpailulle sellaisia palveluja, joita olemme tuottaneet tähän asti julkisesti. Sopimus voi estää myös ulkoistettujen palveluiden palauttamista julkisiksi. Eduskunnan suuren valiokunnan alkukesän lausunto ohittaa kokonaan sopimuksen ongelmat. Se vain kehottaa kiirehtimään neuvottelujen

eteenpäinviemistä.

Vapaakauppasopimus uhkaa kansanvaltaa

Akatemiaprofessori Martti Koskeniemi kommentoi TTIP-neuvottelua: "Tilanne on täysin hasardi ja sie-tämätön. Kaikki, jotka asiasta ovat perillä, ovat tästä huolissaan. Tämä ei ole lehtien etusivujen uutinen, mutta sen pitäisi olla sitä." (YLE 6.8.). Sopimus synnyttää hyötyä harvoille kansalaisten oikeuksien ja demokratian kustannuksella.

Neuvottelut maailman suurimman vapaakauppa-alueen muodostamisesta alkoivat ke-sällä 2013 ja ne on tarkoitus saada päätökseen 2016. Neuvottelut on käyty suljettujen ovien takana. Sopimuksen sisällöstä on vuodettu huolestuttavaa tietoa ja kansalaisjärjestöt ovat nousseet vastarintaan. Vapaakauppasopimuksessa on kysymys USA:n ja EU:n sääntelyn harmonisoinnista. Käytännössä tämä tarkoittaa, että työntekijöitä

ja ympäristöä suojelevia lakeja halutaan höllentää suuryritysten etujen mukaisiksi.

Neuvotteluista annettava tietoa

Sopimusneuvotteluihin sisältyy monia ongelmakohtia, joihin on syytä suhtautua vakavasti. Jo pelkäämään se, että 90 % neuvotteluista on teollisuuden edustajia tai se, että 92 % kaikista lobbauksista neuvotteluihin liittyen on järjestetty EU-komission ja yksityisen sektorin välillä, paljastaa kenen etua neuvotteluissa ajetaan. MAI-sopimus kaatui siihen, että sen sisältö paljastui. Nyt neuvotteluja käydään salassa. Kasvavasta painostuksesta huolimatta totuus on se, ettei kansalaisyhteiskunnalla tai edes Euroopan parlamentin jäsenillä ole mahdollisuutta saada selville, mitä neuvotteluissa sovitaan.

Tutkijoiden kannanotto

Toukokuun alussa maamme 50 tutkijaa antoi julkilausuman, jossa TTIP:n liittyviä huolia tuotiin esille. Julkilausumassa todetaan, että tutkijat ovat erityisen huolissaan "sopimuksen mahdollisista vaikutuksista demokratiaan sekä työntekijöiden oikeuksiin, kuluttajasuojan ja ympäristönsuojeluun", ja että sopimuksen hyötyjä Suomelle on yli-arvioitu. Julkilausumassa todetaan myös, että "TTIP-sopimus ja erityisesti siihen liittyvä investointisuoja heikentäisivät demokratiaa ja kansalaisten oikeuksia samalla vahvistaen monikansallisten yhtiöiden oikeuksia. Demokraattisissa yhteiskunnissa kansalaisilla tulee olla vapaus päättää julkisen vallan käytöstä ja muuttaa lainsäädäntöä olosuhteiden ja tarpeiden mukaan. Suunniteltu investointisuoja rajoittaisi merkittävästi tätä vapautta."

Riitojen ratkaisu

Huolta herättää ennen kaikkea

TTIP-sopimukseen kaavailtu riitojenratkaisumekanismi (ISDS), joka antaisi yrityksille oikeuden haastaa valtiot investointiansuojan vaarantamisesta. Kansalaisjärjestöjen ja ay-liikkeen vastarinta on saanut EU:n huippujohtajat lupaamaan, että yksityinen riitojenratkaisumekanismi ei sivuuta valtioiden tuomioistuimia.

Miksi vapaakauppa on tuhoisaa?

Kansainvälisen kaupanhan pitäisi edistää eri maiden tuotteiden, taitojen ja luovuuden jakamista. Tosi-asiassa globalisaatio merkitsee köyhien köyhtymistä ja rikkaiden rikkautumista. Vapaakauppasopimus tarkoittaa valtioiden välisen kilpailun kiihtymistä ja vallan keskittämistä isoille yrityksille. Demokraattiset vaikutuskeinot vähenevät. "Ovet auki!", vaatii kettu kanatarhan portilla. "Demokratia on vapaakaupan vastakohta", sanoo tohtori Jason Hicckel (London School of Economics). Jättiyritysten päämäärä ei ole ihmisten hyvinvointi, vaan yritysten voittojen maksimointi. Finanssipalvelut vapautetaan ja keinottelusta tulee yhä helpompaa. Kapitalismin tunnuslause kuuluu: markkinoita täytyy tukea enemmän kuin valtiota ja yksityistäminen on aina hyväksi.

Vaihtoehtoinen sopimus

Pariisissa 50 eri organisaatiota oli valmistellut vaihtoehtoisia kauppasopimuksen. Sen ydinsanoma on läpinäkyvyys ja paikallisuuden salliminen. Alueelliset hallintoyksiköt saisivat itse määrätä, mitä ne tuottavat ja kuluttavat. Kauppasopimusten ulkopuolelle jäisivät sellaiset tuotteet kuten vesi, terveydenhoito, koulutus ja finanssipalvelut. Julkisista palveluista ei saisi tulla kauppatavaraa.

Juhani Tanski

Verta, hikeä ja kyyneleitä

No niin, nyt uusi valtionvarainministeri Antti Rinne (sd) antoi eduskunnalle talousarvioesityksen. Sopuisana ministerinä hän teki sen, mitä kunnon porvarilta voi odottaa, eli toteutti myös uuden pääministerin Aleksander Stubb (kok) lupauksen - verta, hikeä ja kyyneleitä.

Antti Rinteellä ei ole kansanedustajan valtakirjaa, mandaattia, mutta ei sitä ole myöskään Aleksander Stubbilla eikä puolustusministeri Carl Haglundilla. Siitä huolimatta he junailivat Suomen ja Venäjän vastakkain ja irti hyvän naapurisuuden linjasta.

o o o

Suomella menee huonosti. Sen syyt ovat 80-luvulla, kun presidentti Mauno Koivisto (sd) käänsi suunnan kohti Euroopan unionia. Hän tunsii EU:n liittymisen ennakoehdot; pääomien, tavaroiden, palvelusten ja työvoiman vapaan liikkumisen.

Koivisto nimitti Harri Holkerin (kok) hallituksen. Sen tehtävä oli pääomien vapauttaminen. Siksi suomalaiset pankit kasvattivat kilvan rahavarojaan mm. ottamalla valtavat määrät ulkomaista vel-

karahaa. Sitä jaettiin kaikille halullisille. Hyvässä tulevaisuudenukossa yritykset ja kansa velkaantuivat ja syntyivät kahden asunnon loukot.

Seuraavaksi Koivisto nimitti Esko Ahon (kesk) hallituksen. Sen tehtävänä oli vapauttaa tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen. Tu-loksena oli halpatuonnin räjähdysmäinen kasvu. Sen kanssa suomalaiset yritykset eivät pystyneet kilpailemaan. Velkaisia yrityksiä kaatui 50 000. Kilpailukyvyyn nimissä saaneerattiin ja työ loppui, työttömyys räjähti käsiin.

Kaatuneiden yritysten ja työttömien velat jäivät maksamatta. Syntyi pankkikriisi, joka lamaannutti koko maan. Suomi täytti EU:n ennakkoehdot ja sukelsi mustaan aukkoon. Sieltä ei ole päästy pois, eikä päästä.

Aiemmin 80-luvulla tuotanto kasvoi 50,5 %, 90-luvulla 34,7 %, 2000-luvulla 21,2 %. Nyt näyttää siltä, että 2010-luvulla kasvu vajoaa alle 10 %:iin. Kukaan ei perustellusti uskalla ennustaa parempia aikoja. Vakavasti otettavat ennusteet osoittavat työn koko ajan vähenevän, eikä siinä auta mitkään tilastotempot. Vain politiikan tyhjänpuhujat voivat yhteiskuntarauhan turvaamiseksi heittää huulta ja väittää kasvun olevan edessä.

Vapaakauppa aiheutti jättityötömyyden. Suomi on syrjäinen ja pitkien etäisyyksien maa, mutta maailman kilpailukykyisimpiä. Va-

apaakaupan oloissa se ei riitä. Sillä valtaviin rahtikustannusten vuoksi hinta nousee ja kilpailukyky haihtuu taivaan tuuliin. Tarvitaan rajasuoja.

o o o

Tuotannon ja tuottavuuden kehityssuunnat viittaavat siihen, että 2050 paikkeilla tarjolla olevista työtunneista käytetään puolet. Toinen puoli kuluu palkattomaan kynsien pureskeluun. Siksi puheet työurien pidentämisestä ja eläkkeelle pääsyn siirtäminen myöhemmäksi tuntuvat kummallisilta - varsinkin, kun ennuste väestön ikääntymisestä on törkeä valhe.

Jo vuonna 2005 voimaantulle eläkeläkielen muutoksella eläkkeet ajettiin surkeuden suohon. Teoriassa sen voi pelkistää parilla esimerkillä.

Jos hyvin ansaitseva työntekijä tienaa nykyrahassa koko työuransa (18-63 v) ajan joka vuosi 36 000 euroa (3 000 e/kk) tulee siitä yhteensä 1 620 000 euroa. Silloin eläketä kertyy yhteensä 35 vuotta 1,5 % - 661 500 euroa ja 10 vuodesta 1,9 % - 68 400 euroa. Näin eläkekertymäksi tulee 729 900 euroa. Kun se jaetaan työuran (45 vuotta) 540 kuukaudella, on eläke 2 145 e/kk, 25 316 e/v ennen elinaikakertoimen ja verojen vähennystä.

Palkansaaajista patkätöyläisiä

on jo iankaiken ollut yli 40 %. Heillä keskimääräinen vuosiansio on jäänyt 8 000-9 000 euron tasolle. Jatkuvan työn puutteen vuoksi työuran aikainen palkkasumma saatavaa hyvässä lykyssä jää edellisestä puoleen ja koko työuran ajalta 810 000 euroon. Silloin vastaavan kaavan mukaan olisi eläke 1 073 e/kk ennen elinaikakertoimen ja verojen vähennystä.

Hyvin ansaitsevan pakoista kerääntyy rahastoon nykyisen eläkemaksun mukaan 392 000 euroa. Sääntöjen mukaan sen pitää kasvaa korkoa korolle 4 % vuodessa, joten 45 vuoden kuluttua rahasto on kasvanut 862 488 euroon. Jos hän on eläkkeellä 20 vuotta, rahastosta kuluu eläkkeeseen 506 311 euroa - 356 177 euroa jää netoksi. Jälkimmäisessä esimerkitapauksessa luvut ovat puolta pienemmät. Lisäksi, ennen eläkeikään menehtyneen eläkerahat jäävät vakuutusyhtiölle.

Järjestelmä on huono eläkeläisille, mutta ilman uudistustakin vakuutusyhtiöille valtaisa rahasampo. Kaudella 1991-13 niiden varat kasvoivat 151,1 miljardia euroa, 803,7 %. Uudistuksen jälkeen vain kasvu kiihtyy!

Uudistuksen tarpeellisuuden perusteluissa on kolme tietoista väärennystä. Väestöennuste, jossa kaudella 1961-75 syntyneistä 1 069 572 kukaan ei kuole eikä muuta pois maasta. Elinajanodote

on siitä johdettu pelkkä kuvitelma. Kestävyyssvaje on valtiontalouden, ei eläkejärjestelmän ongelma.

Eläkeuudistus muuttaa järjestelmän eläkeläisille entistä huonommaksi ja vakuutusyhtiöille entistä paremmaksi, se on huikea tulonsiirto. Eläkkeiden taso jotenkuten säilyy, mutta se vaatii 4-5 työvuotta lisää. Uudistus varmistaa, että eläkevakuutusyhtiöt voivat, kuten Hesari (27.9) asian ilmaisee, sijoittaa enemmän (!) kapitalistien osakkeisiin, kun ne kestävät tuottojen heilahtelua eli pörssikeinot-telun tappioita.

o o o

Tiedon puuttuessa pääministeri Aleksander Stubb on luvannut (HS 19.8.14) kansalle verta, hikeä ja kyyneleitä. Hän pitää lupauksensa - kulkee sutena veristä Golgatan-tietä kääriytyneenä lampaan taljaan ja muut seuraavat kuin lam-paat kiltisti perässä.

Eduskuntapuolueilla ei ole mitään käsitystä eikä aikomustakaan nostaa maa surkeuden suosta ja kulkea toista tietä. Mikäli puolueet ymmärtäisivät, että kapitalismin oloissa ainoa mahdollisuus selvitä edes jotenkuten, on erota EU:sta, vapaakaupasta ja saatava oma raha. Se on pienemmän riesan tie.

Kai Kontturi

Julkista sektoria ajetaan alas ulkoistamisilla ja irtisanomisilla

Kuluvan vuoden aikana useissa kunnissa on käynnistetty yhteistointaneuvotteluita tuotannollis-taloudellisiin syihin vedoten. Ammatiliitto JHL laskee hiljattain, että neuvotteluita on tänä vuonna käyty 62 kunnassa. Viime vuonna viranomaiset ja henkilökunta käskettiin neuvottelupöytään kaikkiaan 87 peruskunnassa. Kuntatyönantajat (KT) puolestaan arvioi, että tänä vuonna käydään vielä lähes 30 yt-kierrosta lisää.

Tämänhetkisten tietojen mukaan kunnat ovat irtisanoneet syyskuuhun mennessä noin 250 työntekijäänsä. Lomautettujen määrä nousee vuoden loppuun mennessä yli 31 000 henkilöön.

Suurimmassa osassa kunnista yt-neuvotteluita vauhdittavat Euroopan Unioni, sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämislaki, organisaatiomuutokset ja luonnollisesti kuntien yleisesti syvenevä talousahdinko. Keskeinen moottori on harjoitettu uusoikeistolainen talouspolitiikka, jonka seurauksena kunnat pakotetaan heitteillejätön seurauksena joko yksityistämään palveluita tai karsimaan henkilöstöä.

Yt-neuvotteluihin johtava tekijä on yhä useammassa tapauksessa kuntien toimintojen yhtiöittäminen tai ulkoistaminen. Viime aikojen kärkevin esimerkki oli Helsingin kaupungin päätös yhtiöittää osia liikelaitos Palmiasta.

Yhtiöittäminen kasvattaa kuluja

Hallituksen rakennepoliittisen ohjelman ja painostuksen seurauksena palveluiden yksityistämistahdin uskotaan kiihtyvän. Kuntia painos-

Keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän hiljattain esittämät kommentit liian suuresta julkisesta sektorista ja henkilöstön vähentämistarpeesta herättivät kohun. Sipilän vaatimukset merkitsivät valtavia heikennyksiä julkisiin palveluihin, jotka kärsivät muutenkin nyt käynnissä olevien lukuisten yt-neuvotteluiden vuoksi. Kuntia piestään nyt kovalla kädellä.

Tällä kuvalla on ikää tasan 21 vuotta. Silloin alkoi EU-suuntaisen uusliberalismin viitoittama saneerauspolitiikka Valtion Teknillisessä Tutkimuskeskuksessa. Ensimmäisessä aallossa irtisanottuja oli n. 200. Pojat, jotka pitelevät tunnusta, joutuivat kaikki lähtemään. Näiden tapahtumien jälkeen VTT:lla ei ole rauhallista hetkeä nähty. Saneerauksia, ulkoistamisia ja yhtiöittämiä on ollut kerta toisensa jälkeen. Aivan äsken ilmoitettiin n. 300 irtisanotun nimet. Tämä on ollut henkilöstölle "kylmää kyytiä".

tetaan yhtiöittämään toimintojaan, vaikka taloudellisia edellytyksiä olisi niiden ylläpitämiseen. Tahti on kiivainta Uudellamaalla, missä esimerkiksi Vantaa ja Järvenpää ovat yhtiöittäneet merkittäviä palvelusektoreitaan. Vantaalla perustettiin vuonna 2012 ateria-, puhtaus- ja kiinteistöpalveluyhtiö Vantti.

Sote-palvelujen ulkoistaminen kurjistaa väistämättä työntekijöiden asemaa. Samalla ne kasvattavat kustannuksia pitkällä aikavälillä tarkasteltuna. Ulkoistamisuhun alla ovat etenkin sosiaali- ja terveyspalvelut, vaikka esimerkiksi Vantaan kaupunki päätti hiljat-

tain ottaa 2012 ulkoistetun Hakunilan terveysaseman takaisin osaksi kunnan omaa palvelutuotantoa. Asema oli alun perin ulkoistettu Atendolle, mutta kustannukset nousivat liian suuriksi.

Hakunilan terveysaseman tarina ei ole poikkeuksellinen, sillä moni kunta on käyttänyt takaisinotto-oikeuttaan sen jälkeen, kun on huomattu ulkoistamisen kasvattaneen liiaksi kuluja tai heikentäneen liikaa palveluiden laatua. Siitä huolimatta hallitus ja valtio painostavat erilaisten leikkausmekanismien kautta kuntia jatkamaan ulkoistamista. Tämän politiikan ensimmäi-

siä kärsijöitä ovat tavalliset kuntalaiset varallisuuteen tai asemaan katsomatta.

Virastot giljotiin alla

Keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän kommentit liian suuresta julkisesta sektorista olivat osin seurausta hiljattaisista kohuista, joissa virkamiehiä on syytetty kansalaisten holhouksesta ja pikkutarkasta valvonnasta. Normienpurkutalkoot on päivän muotisana ja kansalaisia on helppo villittää puheilla ihmisiä kiusaavista ja kalliiksi tulevista pikkuvirkamiehistä.

Napoleonin oloinen työmies

Persujen "työmies" Matti Putkonen avasi 70-lukuisen, sanaisen arkunsa ja torppasi vuosikymmenensä sävyyn Vihreiden lähdön hallituksesta (UM 27.9). Tyyliin ominaisesti, ydinvoimalla uskollisesti, olivat "yrittäjät" tyytyväisiä Vihreiden lähtöön, josta oli muodostunut "Stubbin-Rinteen" hallituksen "vankila ja kaaleet". "Työmiehellä" on ilmeinen haku persuille seuraavaan porvarihallitukseen. Mainitussa joukkueessa on pahaa ristivetoa niin energiantuotannon suunnasta kuin Stubbin tai Sipilän kaveruudesta.

Tietysti laukomalla savupiipputeollisuuden faktoja vuosikymmenten takaa tavoitetaan se äänestäjäkunta, joka on jäänyt vuosikymmenten taakse, tieteen ja arvojen eteenpäin menon ulkopuolelle. Miksi Suomi on ainoa länsimaa, joka rakentaa vanhanai-kaista ydinvoimaa? Uusiutuvien energioiden tuotanto on tänään nopeiten kasvava tuotannonala maailmalla ja täällä mennään Napoleonin tavalla Moskovaan. Ettei taas "talvi" yllättäisi matkalla kuten Olkiluodossa kävi Napoleonin perillisille?

Kaikki suomalaiset ovat keskimäärin sitä mieltä, että kaivoslakimme on hanurista, laki kuin keskisimmästä Afrikasta. RikkauDET kaivetaan ulkomaisten iloksi ja toimeentuloksi, mutta perussuomalaisen nokkatyömies asettaa sanansa "talvivaarojen" puolesta, puolustaessaan geologien "jokamiehen oikeuksia". Olen varma, ettei perussuomalaisissa olla läheskään yksimielisiä näistä ulkomaisille yrityksille rakennetuista oikeuksista ilman velvollisuuksia.

EU:n ilmastotavoitteet ja niiden vaikutus energian hintaan saa "savupiippumieheneltä" täystyrmäyksen. Tämä on alue, jolla "vanhamaailma", Eurooppa on kiistatta onnistunut. On rakennet-

tu esimerkillisin tavoittein puhtaampaa Eurooppaa ilmastopoliitikassa maailmalle malliksi. Muuta hyvää EU:sta on vaikea, mahdollon löytää.

Epäilemättä "Napoleon" halajaa "Wienin kongressipöytiin", hallitusneuvotteluihin, muiden suurteollisuuden jo lobbamien kanssa. Koska näyttää siltä, ettei Suomen hallituksen pääse ilman "markkinoiden luottamusta". Markkinoiden luottamus rakentuu omituisesti kahden Suomen teollisen historian suurimman epäonnistumisen varaan, Olkiluodon ja Talvivaaran. Markkinoiden luottamusta rakentaa epäilemättä kansan epätietoisuus ja passiivisuus, reagoida antamattomiin vaihtoehtoihin. Kansa jättää äänestämättä kokien vaikuttamisensa mahdottomaksi.

Napoleonia siivittivät edellisen vuosisadan aatteet hänen lähtiessä valloitusretkilleen. Yhtä viimevuosisataisia ovat "savupiipunapoleonin" visiot ajaa Suomi raaka-aineiden tuottajaksi kaivannais- ja energiasektoreilla, vaikka voisimme molemmilla aloilla olla esimerkkinä maailmalla, tuottaa oikein ja jakaa tuotos oikeudenmukaisesti.

**Hannu Ikonen
Liljendal**

Demokraattisen muutoksen puolesta eduskuntavaaleissa 2015- ryhdy STP:n eduskuntavaaliehdokkaaksi

Eurooppaa koettelee tänään vuosikymmeniin pisin talouden ja koko yhteiskuntaelämän lamakausi. Me Suomessa olemme näköalapaikalla tarkastelemassa sen mukanaan tuomaa työttömyyttä (pitkäaikaistyöttömyyttä, nuorisotyöttömyyttä), perusturvan leikkauksia ja yhteiskunnallista näköalattomuutta. Sama näköalattomuus ilmenee enenevässä määrin koko EU:n ja USA:n alueella. Sen syvyyttä osoittaa kriisin siirtyminen talouden ja toimeentulon alueelta ulko- ja sotilaspoliittikan alueelle. Se ilmenee USA:n ja EU:n toiminta puuttua sotilaallisesti maailman kehitykseen eri puolilla maapalloa. Naton siirtymisen eri puolilla yhä lähemmäksi Venäjän rajoja ilmeisenä pyrkimyksenä on päästä kontrolloimaan naapurimaamme yhteiskunta- ja talouselämää. Näemme ympärillämme kasautuvan taloudellisen ja sotilaallisen kriisin, joka muodostaa 70 vuoteen suurimman uhkatekijän maailmanrauhalle. Voi jopa sanoa niin, että Eurooppa ja maailma lähestyvät kuilun reunaa, josta ei voi palata takaisin.

Suurin syyllinen tähän kehitykseen on globaali läntinen pääoma ja USA:n sekä EU:n valtiollisella tuella harjoittama uusoikeistolainen yhteiskunta- ja talouspolitiikka, jota eri maissa lyhytnäköisesti omaa asemaansa turvaten monet "perinteiset työväenpuoleet" seuraavat.

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin vannova maksimivoittoja tavoitteleva uusliberalistinen harvainvalta on saanut aikaan ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän yhteiskunta- ja talouskriisin. Se on johtamassa kaikkialla maailmassa – myös kehittyneissä teollisuusmaissa – inhimillisen hädän pahenemiseen ja sotilaallisen uhkatekijän voimistumiseen.

Katsomme, että nykyisen uusoikeistolaisen markkinakapitalismin raameissa tätä politiikkaa ei

kyetä muuttamaan. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Pääomien rajaton vapaus tulee saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Tähän eivät kykene perinteiset työväenpuoleet eivätkä myöskään populistiset oikeistopuoleet, koska niillä ei ole ohjelmissaan uusoikeistolaisen politiikan rajojen rikkomisen eikä demokraattinen muutos.

Siihen kykenee vain koko työkansaa edustava laaja demokraattinen yhteisrintama, joka asettaa rohkeasti tavoitteekseen luoda poliittinen vaihtoehto nykyiselle. Tällaisen laajan yhteisrintaman rakentamisen puolesta STP on esittä-

Kuntien ohella valtion virastotkin ovat joutuneet merkittävien heikennysten kohteeksi. Virastoissa on nyt meneillään yt-neuvotteluita ja lomautuksia eikä tahdin uskota hiljenevän. Lomautusuhista ovat ilmoittaneet muun muassa Ely-keskukset, THL, Evira, STUK ja Rajavartiolaitos. 2000-luvun alusta lähtien valtion henkilöstön määrä on vähentynyt 124 000:sta 81 000:een. Ensi vuonna giljotiin alla on 1800 valtiosektorin työpaikkaa. Toteutuessaan tällaiset leikkaukset rampauttavat viranomais-toimintaa ja kansalaisten palveluja. Samalla ne luonnollisesti lisäävät henkilöstön epävarmuutta ja työttömyyttä.

Alexander Stubbin ja Antti Rinteen sekasikiöhallitus on päättänyt vauhdittaa julkisen sektorin alasajoa käymällä henkilöstön ja liikelaitosten kimppuun. Ensi kevään vaalien odotetaan muuttavan hallituspohjaa, mutta julkisuudessa esitettyjen puheiden seurauksena tahti tuskin muuttuu. Sipilän ohella Timo Soini ja Perussuomalaiset ovat vaatineet irtisanomisia ja julkisen sektorin pienentämistä.

Hyvinvointivaltion rakenteiden purkamisen on välttämätöntä EU:n lainsäädännön ja markkinapolitiikan soveltamiseksi. Hyvinvointipalveluiden kimppuun käymisen seurauksena häviäjiä ovat henkilöstön lisäksi suomalaiset yleensä. Voittajiksi ovat jäämässä luonnollisesti yksityiset palvelutuotantoyritykset, jotka odottavat kieli pitkällä yksityistämisestä seuraavia suuria liikevoittoja.

KÄ toimitus

Syysseminaarissa 25.10. 2014 STP käsittelee mm. tulevia eduskuntavaaleja. Todettiin, että ennen EU-vaaleja heränneistä toiveista ja lupauksista huolimatta yhteistä uusliberalistisen yhteiskuntakehityksen vastaista kansanrintamaa ei kyetä eduskuntavaaleja ajatellen enää rakentaa. Siksi seminaari päätti antaa oheisen julkilausuman ja vetoomuksen.

nyt vetoomuksen ilmaisten halukkuutensa neuvotella asiasta ilman mitään ennakkoehtoja. Olemme myös käytännön tasolla osoittaneet olevamme esitystemme takana.

Tulevia kevään 2015 eduskuntavaaleja ajatellen ei enää ole mahdollista luoda demokraattista yhteistoimintaorganisaatiota. Siksi vetoammekin järjestöihin ja yksityisiin ihmisiin:

STP on valmis periaate- ja vaali-ohjelmansa puitteissa hyväksymään listoilleen kaikki ne ehdokkaat, jotka katsovat voitavansa lähteä rakentamaan työkansalle uusoikeistolaisen politiikan vastaista yhteisrintamaa. Ota yhteys allekirjoittaneisiin:

Tommi Lievemaa
tommi.lievemaa@pp.inet.fi
Heikki Männikkö
heikki.mannikko@pp1.inet.fi
Juhani Tanski
juhani.tanski@suomi24.fi

Kamppailu Helsingin asukastalojen puolesta jatkuu

Kaupunki toimii asukastaloissa erilaisten järjestöjen ja yhteisöjen kumppanina, jonka rooli painottuu asukkaiden hyvinvoinnin tukemiseen sosiaali- ja terveystoimen mahdollistamien resurssien. Tästä kumppanuudesta Pajunen virkamiehineen haluaa nyt päästä eroon ja sysätä vastuun toiminnasta yksinomaan järjestöille.

Vetovastuun ottamisesta järjestöille tehtyyn kyselyyn vastasi 49 järjestöä, jotka toimivat Kumppanuustalo Hannassa, Oulunkylän seurahuoneella, asukastila Hoopelassa, Maunulan Saunabaarisissa, Kontulan, Vuosaaren ja Pihlajamäen lähiöasemilla sekä asukastalo Mylläriässä, Betaniassa ja Malmin toimintakeskuksessa. Järjestöistä 86% vastasi, etteivät ne pysty jatkamaan toimintaa yksin. Tästä hätäänntyneinä asukkaat kokoontuivat selittämään tilannettaan 7.10.2014 koontuneelle kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnalle Kallion virastotalon eteen ennen lautakunnan kokousta. Ilmeni, ettei lautakunta voinut ottaa ilmoitusasiastaan pöydälle tuotua kävijöiden ja henkilöstön kuulemisraporttia "Helsingin kaupungin sote-viraston asukastalotyö 2014" käsitteilynsä, vaan se menee ilmeisesti suoraan Kaupunginhallitukselle.

Virkamiehet kävelevät päättäjien yli?

Helsingin Sosiaali- ja terveystoimen ylläpitämien kymmenen asukastalon alasajomissiossa ovat virkamiehet työryhmineen onnistuneet jyräämään ja sekoittamaan täydellisesti puurot ja vellit keskenään sekä tiedottamaan vain yhtä näkökulmaa luottamushenkilöille. Virkamiestyöryhmien asiaa valaisevissa raporteissakin on pidetty esillä suppeaa näkökulmaa. Läpinäkyvä hallinto ja avoimuus ei ole parhaalla tavalla toteutunut. Päätöksiä tehdään kuitenkin jo nyt lokakuus-

Helsingin kokoomuslainen kaupunginjohtaja Jussi Pajunen on sanonut, että alueiden ja asukkaiden eriarvoistuminen on Helsingin suurimpana haasteena. Samaan aikaan hän on määrännyt virkamiehensä suunnittelemaan asukastalojen alasajoa eli niiden ulkoistamista järjestöille ja asukas-yhteisöille. Niinpä aluetyön päällikkö saattaakin todeta, etteivät aluetyö ja asukastalojen ylläpito ole lakisäätteisiä. Koska kaikki on tiukalla säästökourilla, kaikki vähenee yhtä aikaa. Ristiriita on siis melkoinen.

Kuva: Heikki Mämmikkö

sa 2014.

Selvityksiä ja sotkemisia

Helsingiläiset veronmaksajat maksavat kalliin laskun, jos Sote-virasto irtisanoutuu arjen matalan kynnyksen syrjäytymisen ehkäisystä. Samalla virasto hylkää köyhimmät asukkaansa.

Puuro- ja velliongelma prosessissa on kahden eri asian tiivis niputus ja niiden käsittely yhtenä samanlaista toimintaa tarjoavana osallisuus- ja kansalaistoimintana. Helsingissä toimii noin 40-60 järjestöjen ja eri yhteisöjen asukastilaa, joiden toiminnan avustuskriteereitä pohtivan Kaupunginkanslian virkamiestyöryhmän toimeksiantoon sisällytettiin myös Sote-viraston asukastalojen organisoiminen selvitys. Soten asukastalojen toimintamalli on erilainen kuin järjestöjen ylläpitämien asukastalojen. Molempia tarvitaan Helsingissä.

Vuonna 2012 käynnistyi Kaupunginkanslian alla Sote-viras-

ton Aluetyön yksikön selvitystyöryhmän työskentely, joka v. 2013 lopussa johti osittaiseen alueellisen lähityön alasajoon. Sosiaali- ja terveystoimen asukastalot jäivät edelleen selvitystilaan. Mistä prosessi lähti liikkeelle? Lähtökö se silloisen sosiaaliviraston perhe- ja sosiaalipalvelujen sisältä? Joutuiko kaupunginhallitus ja Jussi Pajunen työryhmien toimeksiantoilla 2012-2014 tarpeettomasti sekoittamaan alun perinkin kaksi sisällöllisesti erilaista toimintaa? Tilannetta pahensi se, että Aluetyön työryhmän loppuraportista 2013 puuttui täysin Soten asukastalojen sosiaalialan ammatillinen työnkuvaus ja räätälöidyn työllistämisen sekä matalan kynnyksen palveluohjauksen mallit. Työntekijät määriteltiin vain tilavarauksista, wc-papereista sekä kahvinkeitosta huolehtivina tekijöinä. Kaupungin luottamushenkilöt saivat erittäin supistettua tietoa Soten asukastaloiminnan sisällöistä.

Jääkö toimijoiden raportti pimentoon?

Vuonna 2014 selvittämistä jatkoi Kaupunginkanslian Asukasosallisuuden avustustyöryhmä, jonka yhtenä tavoitteena oli selvit-

tää menettelytavat ja kriteerit, joiden perusteella Soten asukastaloja voidaan luovuttaa järjestöjen ja yhteisöjen operoitaviksi. Työryhmässä on samoja virkamiehiä, jotka jo aiemmassa raportissa supistivat tietoa Soten asukastalojen sisällöistä. Avustustyöryhmän raportti valmistuessaan on ilmeisesti se, jota luottamushenkilöille jaetaan. Sosiaali- ja terveyslautakunnan velvoittama kävijöiden ja henkilöstön kuulemisen asiantuntijaraportti "Helsingin kaupungin sosiaali- ja terveystoimen asukastalotyö 2014, henkilöstön ja käyttäjien näkemys", nyt 7.10. lautakunnan pöydälle jaettu ilmoitusmenettelyllä, ei saa jäädä pimentoon. Helsingin kaikkien valtuutettujen tulee perehtyä siihen hyvin. Sen olisi pitänyt olla julkinen heti valmistuttuaan Sote-viraston johtoryhmän käsittelyn jälkeen 23.9.2014.

Sote-viraston johtoryhmä: asukastalot järjestöille

Samalla talojen mukana oleva sosiaalialan ammatillinen työ, joka painottuu ennaltaehkäisevään ja hyvinvointia tukevaan toimintaan sekä laaja-alaiseen räätälöityyn työllistämiseen, poistuu. Johtoryhmän mielestä pelkkä kuntoutta-

van työtoiminnan järjestäminen työllistämisen tuen yksikön kautta alueella olisi riittävää kumppanuutta. Taloissa työllistetään vuosituloina noin 300 henkilöä erilaisilla sopimuksilla ei vain kuntouttavassa työtoiminnassa ja jatkosuunnitelmien myötä suuri osa lähtee omilla työ- ja opiskelupoluillaan eteenpäin. Laaja-alainen räätälöinti tuottaa tuloksia. Säästöjä tuottavaa on myös talojen monipuolinen ihmisten terveyttä, toimintakykyä, itsenäistä selviytymistä ja maahanmuuttajien kotoutumista tukeva toiminta. Järjestöt ja alueiden muut yhteisötoimijat ovat kumppaneina ja toimintaa kehitetään yhdessä kaikkien asukkaiden kanssa. Onko Helsingillä varaa näin lyhytnäköisiin päätöksiin ja kuntalaisten arjen hylkäämiseen? Asiaa voisi viisaasti katsoa myös tulevan sosiaalihuoltolain velvoitteiden näkökulmasta.

Mielenilmaisu tuotti taas tuloksia

Näitä edellä kerrottuja asioita asukkaat kilvan selostivat kokoukseen rientäville lautakunnan jäsenille.

Joillekin heistä asiat olivat uusia ja he kiittelivät asukkaiden asioiden selvittämisestä. Niinpä lautakunnan enemmistö asetti vaatimaan aluetyön, samalla myös asukastaloasian tuomista heille lausuntoa varten ja asian käsittelyä osana laajempaa vuoteen 2030 ulottuvaa suunnitelmaa ja siten valtuustokäsittelyyn. Saa nähdä kuinka käy. Tahtooko Pajunen, että kaupunginhallitus ratkaisee yksin koko asian lähiaikoina? Tietäköön, että asukastalojen puolustajat ovat nyt valppaana ja tulevat varmasti plakaatteineen kaupungintalolle yhteistä asiaamme ajamaan.

Lämmin kiitos niille lautakunnan jäsenille, jotka ymmärtävät asukkaiden hädän ja mitä eriarvoistuminen ja syrjäytyminen todellisuudessa voi tarkoittaa. Ei pidä säästää väärässä paikassa!

Antero Nummiranta

Lähteenä käytetty mielenilmaisu-tapahtumassa lautakunnalle jaettuja infoja.

Tarvitaan kuuden tunnin työpäivä

Riku Korttejärvi on STP:n ehdokkaana ensi kevään eduskuntavaaleissa Salossa.

Oli virhe, että liityimme EU:iin. Sen jälkeen Suomelta on mennyt oma raha, markka ja eduskunta on tietoisesti tai tietämättään ajautumassa yhä syvemmälle EU:n säädöksiin viidakkoon. On olemassa vielä pieni mahdollisuus EU:sta irtautumiseen. Myös EU:n vapaa liikkuvuus töitten perässä maasta toiseen on Suomen ammatillisen työväen kannalta huono ratkaisu.

Suomen hallituksen ja eduskunnan päätökset siirtää lisää tehtäviä kuntien hoidettaviksi asettavat kunnat eriarvoiseen tilanteeseen toisiinsa nähden. Monilla kunnilla ei ole enää muuta tehtävänä kuin

yhdistyminen kuntaliitoksen kautta isompiin yksiköihin tai kunnallisveron nostamisen kautta saada talous tasapainoon.

Työttömyys Suomessa ylittää sallittavuuden rajat. Joka päivä jokin yritys aloittaa yt-neuvottelut vähentääkseen työntekijöitä. Salossa työttömyysaste on yli 14%. Myös muissa osissa Varsinais-Suomea on lähes 10% työttömyysaste.

Työttömiä on Suomessa n. 500 000, kun otetaan huomioon myös ne jotka ovat kuntouttavassa työtoiminnassa sekä kuukaudesta kahteen kuukauteen kestävässä koulutuksessa. Pitkäaikaistyöttömiä on 90 000 ja lisää on tulossa koko ajan.

On myös huomioitava mielenterveyskuntoutujat. Heillä on omia vertaistukiyhdistyksiä, joitten kautta monet ovat nykyään töissä. Alkoholisteista monet ovat selvinneet AA:n tai A-klinikoiden kautta takaisin töihin.

Yhteenvetona esitän, että olisi viisipäiväinen työviikko, jossa olisi 30 tuntia töitä, eli 6 tuntia päivässä. Silloin tulisi lisää yksi vuoro joka työpäivälle. Palkka ei pienenesi, eli saisi seitsemän ja puolen tunnin palkan kuudesta tunnista. Eduskunnassa olisi säädettävä laki 6 tunnin työpäivästä.

Riku Korttejärvi
Salon

Kuka toi kurjuuden kylälle

Valtiomme verotulot ovat se pohja, jolta palvelut sekä ns. hyvinvointivaltiomme ponnahtaa. Verotuloja on eri poliittisilla päätöksillä tietoisesti vähennetty ja sallittu veronkierto erityisesti rikkaille ja suuryrityksille. Esimerkiksi Nokia maksoi veroja vain 150 euroa vuonna 2011. Vain 1/3 osa kansalaisista maksaa enää progressiivista tuloveroa. Muita pääomia on viety maastamme ulkomaille 266,3 miljardia euroa, joita ei siis sijoiteta kotimaahan. Kuntaverosta on vapautettu pääomatuloa saavat, jotka eivät maksa lainkaan veroa suurista tuloista. Heitä siipeilijöitä on Tuusulassakin 9 500.

Valtion päätösvallan perustuslain vastaisen luovuttamisen EU:lle sekä vieraan, laittoman valtuutan euron käyttöönoton seurauksena on oma talous- ja finanssipolitiikka alistettu muiden päätettäväksi. Seuraukset ovat järkyttäviä: 450 000 ihmisen massatyöttömyys, koska työvoima on laitettu joustamaan EU:n sopimuksilla, sekä köyhyyden kasvu 700 000 kansalaiseen.

Maatamme on köyhdytetty myös EU:n jäsenmaksuilla, joita

Miksi ja kenen toimesta maamme ja kunnat on saatettu tähän tilaan, jossa päättäjien mukaan rahaa ei riitä hyvinvointivaltion ja kuntien ylläpitämiseksi ja siksi on kaikista entisestä hyvästä leikattava, vähennettävä tai jopa poistettava. Väitän, että syylliset henkilöt puolueineen ovat lähempänä kuin uskotkaan. Ne kaikki ovat tässä aivan lähellä kuntapuolueissa sekä eduskunnassa että kunnanvaltuustoissa

Kuva: Heikki Mämmikkö

maksamme politiikkojemme tahdosta - myös muiden maiden puolesta - 2,4 miljardilla ja tämä on oman jäsenmaksun 1750 miljoonan euron lisäksi. Tähän kuuluu myös asehankinnat, jotka köyhdyttävät maastamme 2800 miljoonalla eurolla. Ja kansalaisten maksutakaan on edelleen rasiitettu yrityksen Kela-maksun poistolla (2010)

1 miljardilla eurolla.

Joten hokema kestävyysvaajeesta, jota käytetään perusteena lähes kaikkeen, ei pidä paikkaansa. Se ei ole meidän kansalaisten/kuntalaisten tekemisiä, vaan niiden kertomieni päättäjien ja puolueiden - lähelläkin.

Jori Porspakka
Tuusula

Täystyöllisyys edellyttää pitkäaikaistyöttömille oikeutta työhön

Tavoitetta voi verrata siihen, kun presidentti Urho Kekkonen julisti kansallisen hätätilan, kun työttömyys uhkasi syksyllä 1975 nousta yli 60 000 työttömän. Nyt työttömien työnhakijoiden luku on jälleen ylittänyt 300 000 rajan vuoden 2013 kesästä alkaen.

Kuinka paljon meillä on nyt "oikeasti" työttömiä?

Työttömien työnhakijoiden määrä on ollut erittäin pitkään keskimäärin yli 300 000. Se oli välillä alempana vuoteen 2008 asti, ja nyt se on taas noussut yli tuon rajan (1991–2014 keskimäärin 320 000). Tilastokeskuksen luokittelussa työttömyys on nykyisellään vuosisatasolla 8,5 %. Kun siihen lisätään piilotyöttömät, kokonaistyöttömyysluku on noin 12 %. Se on suunnilleen sama kuin työttömien työnhakijoiden luvuin laskettuna. Työttömyysaste lasketaan jakamalla työttömien lukumäärä työttömien ja työllisten (työssä olevien) summalla, josta käytetään sanaa työvoima.

Yksi tapa kuvata asiaa on laajan työttömyyden käsite. Tällöin työttömiin työnhakijoihin on lisätty työttömyyseläkeläiset, ryhmäloamautetut sekä lyhennetyllä työviikolla ja joko työvoimapolitiittisilla toimenpiteillä olevat tai työvoiman ulkopuolelta TE-toimistoissa työtä hakevat. Silloin saadaan luvuksi 450 000, noin 15 %.

Työttömien määrä ei vielä kerro siitä, kuinka monta ihmistä työttömyys koskettaa esimerkiksi yhden vuoden aikana. Tarkka luku selviää työttömien työnhakijoiden tilastosta. Vuonna 2013 se oli 650 000 ihmistä. Se on suurempi luku kuin työttömien työnhakijoiden, koska työttömyysiä alkaa ja päättyy vuoden mittaan ja siksi useampi on työttömänä vuoden mittaan kuin keskimäärin. Vuonna 2009 työttömyyden keskimääräinen kesto oli 32 viikkoa ja viime vuonna 45 viikkoa. Työttömyy-

Täystyöllisyys on yhä pätevä yhteiskunnallinen tavoite. Se voidaan määritellä tietyllä tavalla. Keskeinen asia on, että pitkäaikaistyöttömyys saadaan rajatuksi enintään vuoteen yhtäjaksoisesti ja sitäkin lyhemmäksi. Korostan sitä siksi, että yleensä puhutaan työttömyysprosentista, mutta se on ratkaisevaa. Tietysti myös työttömyysprosentti on tärkeä. Jos mennään 40 vuotta taaksepäin vuoteen 1974, niin silloin se oli siinä pari, kolme prosenttia nykyisellä norjalais-sveitsiläisellä tasolla ja 1990-luvun lamankin edellä lähestyttiin tätä, vaikkei siihen aivan päästyäkään. Olennaista on, että prosentti on alhainen eikä ole pitkäaikaistyöttömyyttä. Erityisesti on olennaista, että hyvässäkin taloustilanteessa ei päästä lähekkään täystyöllisyyttä, jos pitkäaikaistyöttömyyttä ei saada ratkaistuksi.

Eurooppa-salilla etsittiin 18.8. ratkaisua täystyöllisyyden ongelmaan. Uusliberalismin raameissa sitä ei löytynyt eikä kukaan uskaltanut näiden raamien ulkopuolelle. (KÄ 4/14)

den painolasti ihmisten kohdalla on tullut pahemmaksi tämän pitkittymisen myötä. Työttömyys kohdistuu vuoden mittaan enemmän kuin miljoonaa ihmiseen, kun otetaan huomioon työttömät ja työttömien omaiset. Lisäksi epävarmuus työpaikoilla on laajaa.

Keskeinen asia työttömyyden kasvussa on teollisuuden työllisyyden väheneminen 100 000 hengellä 2000-luvulla ja siitä 70 000:lla finanssikriisivuosina. Teollisuuden supistuminen on toteutunut kolmessa aallossa. Ensin lähti väkeä vähentämään metsäteollisuus, mutta metalliteollisuus lomautti ja toisaalta piti työvoimaa enemmän kuin oli sen hetken tarve. Seuraavassa aallossa metalliteollisuus alkoi myös karsia ja samaan aikaan myös elektroniikkateollisuus, joka on tehnyt sitä oikeastaan jo pidemmän aikaa. Nämä ei-

vät olleet peräkkäisiä aaltoja vaan osittain rinnakkaisia. Karsinta on kohdistunut nimenomaan ikääntyvän päähän, joka synnyttää ikääntyvien pitkäaikaistyöttömyysongelman. Nuorten työttömyydessä päätekijä on, ettei kunnolla päästä kiinni työelämään.

Pisin yhtäjaksoinen rauhan ajan taantuma

Tuotannossa ollaan nyt kuusi prosenttia alle vuoden 2008 huipun. Siksi hyvässä tilanteessa tuotanto on vuonna 2017 vuoden 2008 tasossa. Siten edellisen huipun saavuttaminen kestää ainakin 9 vuotta. Nykyinen kaksoistaantuma (noustiin välillä ja sitten tuli uusi lasku) on pisin yhtäjaksoinen rauhan ajan taantuma, mitä Suomessa on ollut puoleentoista vuosisataan, kun otetaan vertailukohtaksi se, milloin saavutettiin edellisen huipun taso.

Syvämpiä taantumia kyllä on ollut. Työllisyydessä edellisen huipun saavuttaminen kestäisi vielä kaksi vuotta kauemmin, vuoteen 2020, ja tarvittaisiin 90 000 työpaikkaa lisää nykytasoon. Jos katsotaan historiasta, löytyy vastaava 9 vuoden ajanjakso I maailmansodan ajalta: vuonna 1922 päästiin tuotannossa vuoden 1913 tasolle.

Muut pitkät lamat ovat olleet pituudeltaan 6 vuotta (1876–1882) ja 1930-luvulla 5 vuotta. Toisessa maailmansodassa kesti 8 vuotta (1938–1946), kun edellinen huippu saavutettiin ja 1990-luvun lamassa 7 vuotta. Pituudet ovat nämä, mutta monet muut ovat olleet kyllä syvämpiä.

Puhutaan työvoiman riittävyydestä. Se ei kuitenkaan tule olemaan ongelma pitkiin aikoihin eikä työvoimapulaa ole yleisesti.

Yksittäisissä ammateissa ja aloilla voi olla lisätarvetta. Se tulee hoitaa muun muassa kouluttamalla väkeä näihin ammatteihin.

Täystyöllisyys voidaan saavuttaa

Jos edellisen peilaa luvuksi, niin tarvittaisiin 150 000 – 200 000 työpaikkaa lisää. Lisäksi tarvittaisiin muita toimia, että voitaisiin tavoitella täystyöllisyyttä. Jos tällä vuosikymmenellä saataisiin lisää 100 000 työpaikkaa, olisi ylitetty vuoden 2008 työllisyys. Tavoitteet voidaan virittää tähän tai korkeammalle, mutta tulee kertoa, miten ne aiotaan saavuttaa. Ratkaisevan olennaista on saada pitkäaikaistyöttömyys alas tavoitteena sen nollaiminen niin, että vaikkei kyettäisi takaamaan oikeutta työhön, kyettäisiin takaamaan kuitenkin, ettei työttömyys jatku loputtomasti.

Palkkatuen lisääminen avainasemassa

Pitkäaikaistyöttömille on taattava oikeus työhön. Nuorten työttömyys tulee katkaista ensi vaiheessa kolmeen kuukauteen. Palkkatuki ja työllistäminen ovat paras lääke pitkäaikaistyöttömyyteen. Tätä on selvitetty lähemmin haastattelussa Taimio Heikki (Lokakuu 2014, Palkkatukien olennainen lisääminen ykkösasia työttömyyden alentamisessa – neuvotteleva virkamies Pekka Tiainen haastattelu. Työ & Talous, Palkansaajien tutkimuslaitos).

Tavoitteita voidaan asettaa korkealle, ja tulee olla esittää miten niitä aiotaan toteuttaa ja oikeasti tehdä tarpeelliset toimet. Kerralla ei saavuteta kaikkea ja siksi on tärkeä edetä askel askeleelta määrätietoisesti ja niin, että saadaan oikeasti tuloksia yhdessä ihmisen kanssatoimien.

Pekka Tiainen Valtiotieteen tohtori (taloustiede); neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Hyvinvointivaltion romutus

-vastikkeeton, velvoittava, vastikkeellinen-

Talvella 1998 järjestettiin Tampereen Hervannassa seminaari kolmannen sektorin työntekijöille. Alustajana esiintyi työministeriön ylitarkastaja Paavo Saikkonen. Puhe oli innostava. Sen pohjalta näytti kolmannen sektorin järjestöverkosto taivaan lahjalta taistellessa köyhyyttä ja syrjäytymistä vastaan. Itse olin alalla vielä ummikko ja kaikki toiminnanjohtajien retoriikka meni minuun yhtä täydestä kuin alustajaankin. Keskusteltaessa nousi ylös eräs nainen, joka ohitse aiheen esitti, että työttömät pitäisi määrätä tekemään kolmannen sektorin järjestöille työtä vastikkeena saamastaan päivärahasta. Ajatus sai salissa vastustusta, mutta löytyi sille myös kannattajia.

Seminaarin päätyttyä matkasin kaupunkiin Saikkosen kanssa. Koko puolen tunnin bussimatkan työministeriön virkamies kauhisteli sitä, että ajatus vastikkeellisesta sosiaaliturvasta lanseerataan kolmannen sektorin taholta. Hän piti täysin mahdottomana, että hyvinvointivaltiossa vadiittaisiin sosiaaliturvasta minkään muotoista vastiketta. Saatoin sanoa olevani yhtä hämmäntynyt kuin ylitarkastaja.

Palkaton pakkotyö

Saikkonen työskenteli ministeriön tutkimusyksikössä. Hänellä ei ollut tietoa siitä, mitä viraston raaka porukka suunnitteli. Emme myöskään tulleet ajatelleeksi, että vastikkeellinen sosiaaliturva oli ollut käytössä jo muutama vuosi. Se oli toteutunut Esko Ahon hallituskaudella Ilkka Kanervan toimissa työministerinä. Silloin oli keksitty nuorten työvoimapolitiittinen työharjoittelu. Se oli palkatonta työtä, josta ei sopinut kieltäytyä ilman tuntevia sank-

tioita. Vikuroivalta alennettiin tunnustavasti sosiaaliturvaa.

Oli harvinaista, että tässä "harjoittelussa" olisi päässyt harjoitteluun jokin ammattia. Ministeriö asetti työvoimatoimistoille niin suuret harjoittelukiintiöt, että kaikki nuorten hyväksikäyttö oli mahdollista. Tiesin tuohon aikaan kauppiaan, joka tilasi työvoimatoimistolta puolen vuoden välein harjoittelijan hoitamaan varaston hanttihommia. Kauppias edellytti, että harjoittelijan tuli olla nuori nainen, joka omasi määrätyn ulkonaisen viehättävyyden. Ennen työvoimapolitiittisen työharjoittelun aikaa oli kauppias joutunut maksamaan tuostakin työstä palkan.

Sanasta tekoihin

Aika on ajanut jalosydämisten ylitarkastajien ylitse. Hyvinvointivaltion luuranko ei enää pahemmin kolise kaapissa. Tänäpäin saa työttömiä ja muita köyhiä simputtaa, miten mielii. Suomalaiseen sosiaalihistoriaan jättää pysyvän jälkensä Jyrki Kataisen kauhukabinetin sosiaali-

terveysministeri Paula Risikko. Tämä nainen näet toi suomenkieleen uuden sanan "osallistava".

Risikko ymmärsi, että "vastikkeellinen sosiaaliturva" kuulostaisi kolkolta Saikkosen kaltaisten hyväntahtoisten sivistysporvarien korvissa. Heidät pitäisi lepyttää, ennen kuin ryhdytään sanasta tekoihin. Joku mainostoimisto sai hyvät tuntikorvaukset perusteessaan tiimin asiaa tuumailemaan. Ahdistavasta piti tehdä vapauttava ja Nöyryyttävästä Kannustava. Näin päästiin negatiivisesta vastikkeellisesta sosiaaliturvasta ja alettiin luomaan positiivista osallistavaa sosiaaliturvaa.

Vuoden 2014 alussa Risikko asetti laajapohjaisen työryhmän laatimaan esitystä osallistavasta sosiaaliturvasta. Ministerin hehkutuksen mukaan kaikki köyhät saatettaisiin pienellä työntoella yhteiskunnan jäseniksi ja itseään kunnioittaviksi kansalaisiksi. Työryhmää edelsi ns. "Parpon paperi" eli Rauman sosiaalijohtaja Antti Parpon muistio, jossa pohdittiin mm. sitä, tulisi-

Tilastokeskuksenkin mukaan työttömyys nousi syyskuussa 8,2 % :iin t. 218000 työttömään. Käytännössä se on paljon suurempi ja ns. laaja työttömyys lähentelee 0,5 miljoonaa. Tampereella 25.7.-14 järjestetyssä työttömien mielenosoituksessa puhui mm. Risto Koivisto.

ko myös työkyvyttömyyseläkkeellä olevat laittaa palkkattomaan pakkotyöhön.

Teosta sanoihin

Sanapeleillä ratkaistaan paljon yhteiskunnan asioita. Myös vastikkeellisen sosiaaliturvan kohdalla on turvaututtu kielelliseen manipulointiin. On annettu ymmärtää, että mitään suurta poikkeusta ei nykyiseen käytäntöön tapahdu. En voi tietää, mistä porvarillisesta laitoksesta huho on lähtenyt kiertämään. Tänäpäin se on kuitenkin valloittanut tutkimusyhteisön ja eduskunnan.

Olen kuullut kahden sosiaalipoliittisesti edistyksellisen kansanedustajan sanovan, että suomalainen sosiaaliturva on jo vastikkeellista. Tätä on perusteltu sil-

lä, että työttömyyspäiväraha vaatii saajaa aktiiviseen työnhakuun. Onko tuollainen vastikkeellista? Se, että työtön hakee olemattomia työpaikkoja, ei tuota mitään vastiketta kenellekään; ei valtiolle, ei kunnille, ei seurakunnille, ei kolmannen sektorin järjestöille, ei teollisuudelle eikä kauppiaille. Työttömälle on vain asetettu velvollisuus. On siis kyse "velvoittavasta sosiaaliturvasta".

Edellä esitin, että osa työttömistä joutuu määrääjäksi vastikkeellisen sosiaaliturvan piiriin, tuottamaan hyötyä jollekin. Tätä järjestelmää halutaan nyt massiivisesti laajentaa. On nähtävä ero velvoittavan ja vastikkeellisen sosiaaliturvan välillä.

Risto Koivisto

Uusliberalistille taloustieteilijöille isku palleaan

Varallisuus tulee keskittymään entisestään

Yrjö Janssonin säätiö palkitsi viime vuonna (2013) taloustiedepalkinnolla ranskalaisen taloustieteilijä Thomas Piketty'n kirjan "Capital in the 21st Century" (Pääoma 21. Vuosisadalla). Siinä asetetaan nykyisen neoklassisen talousopin lähes kaikki teoriat kyseenalaiseksi ja pääläelään. Piketty mukaan 1980-luvun talusteorioiden perustuvat yksinkertaisiin oletuksiin taloudesta. Kyseiset teoriat kääntyvät pääläelään, jos vaurauden ydin onkin jatkossa työnteon sijaan pääomien omistaminen. Piketty tarkastelee vähän pitemmän ajanjakson kehitystä. Sadan vuoden aika (1913-2013) oli ihmiskunnan historiassa poikkeuksellinen jakso, jolloin keskiluokka rikastui työtä tekemällä. Vain tuolloin talouskasvu ja palkkatulot olivat pääomien tuottoja nopeampaa. Nykyään ollaan taas palaamassa perijöiden ja koroilla eläjien yhteiskuntaan, jossa varallisuus keskittyy entisestään, ennustaa palkittu taloustieteilijä. Piketty väittää, että länsimaiset yhteiskunnat ovat kierteisessä, jossa varallisuus kasaantuu. Vuodesta 1914 lähtien tuloverot pienivät 1970-luvulle saakka, jonka jälkeen ne ovat kasvaneet.

Automaatio vahvistaa pääoman neuvotteluvoimaa

Ranskassa perintöjen arvo oli 1950-luvulla viisi prosenttia bkt:sta, nyt se on 15 prosenttia. Tavallisten työntekijöiden reaaliensiot ovat jääneet vuoden 1980 tasolle ja vain ylimpien ryhmien ansiot ovat nousseet, kaikkein ylimmän ryhmän – sen kuuluisan yhden prosentin – huomattavastikin. Ylimmät ryhmät eivät kuluta suhteellisesti yhtä paljon kuin köyhemmät, joten kysyntä on jäänyt pienemmäksi, kuin jos tulonjako olisi tasaisempi. Piketty näkee eriarvoisuuden kasvussa talouskasvua heikentäviä elementtejä. Hän toteaa, että pääoman neuvotteluvoima työntekijöitä ja ay-liikettä vastaan kasvaa, kun työ-

Suomessa vielä 1990-luvulla lähes kaikki talousprofessorit vanhoivat vapaiden markkinoiden ja uusliberalismin nimeen. Monetarismi ja Friedmanin koulukunta valloitti niin yliopistojen, valtionvarainministeriön, EU:n IMF:n kuin WTO:n korkeimmat vakanssit. Se oli ainoa totuus. Taisteluin tuolloin aika kiihkaasti talousprofessorien kanssa Yliopisto-lehden sivuilla (<http://ariojapelto.blogspot.fi/2010/08/debatit-lehdet.html>). Kun pääomat näiden talousoppien mukaan vapautettiin, talouden piti jatkua loputtomaan kasvuun, työpaikkoja piti syntyä miljoonittain ja hyvinvoinnin levitä tasaisesti kaikkialle. Nyt kun näihin uskomuksiin ei luota enää kukaan, kaikki nämä talousprofessorit ovat pitäneet aika matalaa profiilia. Nyt on "isompi nyrkki" tullut avukseni. Talousprofessorit vähätelivät, kun minulla ei ollut akateemista statusta. Tällä "nyrkillä" on kiistämätön taloustieteellinen status, joten professorit ja kookoomus, nyt on syytä kavahtaa.

Piketty näkemykset käyvät yhteen Occupy- liikkeen kanssa. Myös Helsingissä 15.10. 2011 Narinkkatori täyttyi kriittisistä ihmisistä mm. Etelä-Euroopan tapahtumista aktivoituneina. Artikkelissa Ari Ojapelto esittelee taloustieteilijä Piketty'n ajatuksia uusliberalismin kääntämisestä demokraattiseen suuntaan.

voimaa voidaan korvata automaatiolla.

Kapitalismi ei paranna kaikkien elämänlaatua

Neoklassinen talousoppi uskottelee, että aikanaan työnteolla kertyneen varallisuuden verottaminen uudestaan ja uudestaan johtaa verokiilaan eli saman työllä tehdyn tuloksen moninkertaiseen verottamiseen. Kuusi vuotta finanssikriisin jälkeen ihmiset etsivät jonkinlaista raamattua. Piketty on vastaus kansalaisten keskuudessa vallitsevaan todelliseen tunteeseen, että kaikkea ei ole hoidettu, että meidän pitää arvioida tilannetta, että tarvitsemme uusia ideoita, suuria ehdotuksia, suuria globaaleja ratkaisuja. Piketty kyseenalaistaa amerikkalaisen elämän sisimmässä ytimes-

sä olevan myytin siitä, että kapitalismi parantaa jokaisen elämänlaatua. Hän riistää sädekehän kaikelta siltä, mitä kapitalistit uskovat rikkautumisen eettisyydestä. Piketty kumoaa lähes kaikkien merkittävien taloustieteilijöiden uskomukset alkaen Karl Marxista. Marx uskoi kapitalismin tuhoavan itse itsensä sen tavoittelessa jatkuvasti kutistuvia voittoja.

Kirjon toisessa päässä on Nobelin palkinnon vuonna 1971 saanut Simon Kuznets, joka todisteli epätasa-arvoisuuden kuilun väistämättä kapenevan sitä mukaa kuin taloudet kehittyvät ja tulevat monimutkaisemmiksi. Piketty sanoo, ettei kumpikaan näistä argumenteista vastaa hänen keräämänsä aineisto. Piketty mukaan kapitalisteilla on fun-

damentalistinen usko siihen, että pääoma pelastaa maailman. Vuoden 2008 pankkikriisistä vuoden 2011 Occupy -liikkeeseen tämän ovat vaistonneet tavallisetkin ihmiset. Piketty'n kirjan poikkeuksellinen merkitys on siinä, että se "tieteellisesti" todistaa tämän intuition pitävän paikkansa.

Pääoma kasautuu talouskasvua nopeammin

Piketty kiinnostui taloustieteestä, kun hän huomasi, että melkein kaikki olemassa oleva data on ristiriidassa lähes kaikkien teorioiden kanssa, Marx ja Ricardo mukaan lukien. Sitten hän huomasi säännönmukaisuuden, että pääoma ja sen tuoma raha kasaantuvat nopeammin kuin talouskasvu kapitalistisissa maissa. Kehitys kiihtyi 1980-luvulta lähtien, kun pääomien kontrolloimisesta luovuttiin. Piketty puhuu progressiivisen veron puolesta, globaalin veron, sellaisen, joka perustuu yksityisomaisuuden verottamiselle. Tämä on hänen mielestään ainoa sivistynyt ratkaisu. Muut ovat hänen mielestä paljon barbaarisempia – niillä hän tarkoittaa Venäjän oligarkkijärjestelmää (joka on hänen mielestä gangsterismin muoto). Siihenkään Piketty ei usko, ei myöskään inflaatioon, joka tosiasiaa on vain köyhille asetettu vero.

Piketty ehdottaa progressiivista varallisuusveroa

Piketyllä onkin konkreettisia ehdotuksia. Eurooppaan tulisi luoda progressiivinen varallisuusvero, jonka suuruus voisi olla 0,5 ja 10 prosentin välillä. Veroparatiisit pitäisi panna kuriin, varallisuustiedot pitäisi saada julkisiksi ja veroparatiiseja voisi painostaa vaikkapa säättämällä niiden vientituotteille 30 prosentin veron. Euroopan velkaongelmaan hän ehdottaa yhteistä velka-poolia, joka maksettaisiin kertaluonteisella progressiivisella omaisuusverolla. Euroopan paradoksi on, että se on yhtä aikaa erittäin rikas ja erittäin velkainen. Lisäksi Piketty kritisoi talouselämän huippujohtajia, joiden palkkiot eivät näytä korreloivan tuottavuuden kanssa. Kovimpia palkkioita maksavat fir-

mat eivät erotu tulokseltaan muista saman toimialan yrityksistä. Finanssieliitti kiikuttaa omaisuuksiaan veroparatiiseihin ja messuaa mennessään madonlukuja yhteiskunnalle verotsunamista ja hyvinvointiholismista. Piketty viesti on, että he ovat vapaamatkustajia, jotka imevät hyödyn pääomien vapauttamisesta, eivätkä he epäröi puolustaa asemiaan. Näitä rikkaita verotetaan keveämmin kuin palkansaajia. Piketty kannattaa progressiivista verotusta ja ottaa esimerkiksi Yhdysvallat. Vuosina 1932-1980 siellä veroprosentti ylimmissä tuloluokassa oli keskimäärin 81 prosenttia. Myös kiinteistö- ja perintöverossa vastava luku oli 70 ja 80 prosentin välissä. Suurin syyllinen tähän kehitykseen oli markkinoiden ja erityisesti pääomien vapauttaminen. Se teki veroista kirosanan. Ensi alkuun Piketty on ehdottanut yhteistä verotusjärjestelmää Euroopan unioniin.

"Superjohtajien" tulot perustuvat ahneuteen

Yksi hänen terävimmistä huomioistaan koskee johtajien tai "superjohtajien" nousua niiden, jotka eivät tuota varallisuutta, mutta saavat palkkansa siitä. Tämä on hänen mukaansa käytännössä yksi varastamisen muoto – mutta se ei ole superjohtajien pahin rikos. Tuhoisinta on se, miten he ovat heittäytyneet kilpailuun miljardöörien kanssa, joiden talouskasvua nopeammin kasvava vauraus tulee aina olemaan tavoittamattomissa.

Näillä pääoman palkkarengilla hän tarkoittaa, pääjohtajia ja Wall Streetin susia, joita tulisi halveksia. Kirjansa tässä osassa Piketty käytännössä repii kappaleiksi yhden 21. Vuosisadan suurista vaiheista – sen että johtajat ansaitsevat rahansa, koska heillä on samalla tavalla kuin jalkapalloilijoilla erityiskykyjä, jotka kuuluvat miltei yli-inhimilliseen eliittiin. Vielä pahempaa on se, että he kilpailevat keskenään kasvattaakseen varallisuuttaan. Pahin skenaario on se, että superjohtajat, joiden tulot käytännössä perustuvat ahneuteen, jatkavat palkkojensa hilaamista ylöspäin riippumatta markkinoiden todellisuudesta. Näin tapahtui esimerkiksi pankeissa vuonna 2008.

Talousajattelua ei voi erottaa historiasta

Toisin kuin monet taloustieteilijät, Piketty on ehdottomasti sitä mieltä, ettei talousajattelua voi erottaa historiasta ja politiikasta; tämä antaa hänen kirjalleen ulottuvuudet, joita Nobel-palkittu amerikkalainen talousguru Paul Krugman on kuvannut "historiallisiksi" ja "syvällisiksi näkemyksiksi". Piketty'n vaikutus on kasvamassa kauas akateemisten ekonomistien pieneen suljetun mikroyhteisön ulkopuolelle. Piketty'n analyysi yhteiskunnan tilasta ja veroratkaisuista eivät ole kovin kaukana niistä, joita ehdotin jo kymmenen vuotta sitten ilmestyneessä kirjassani: "Ahneuden aika" (<http://www.vs-kustannus.kotisivukone.com/6>). Piketty'n kirja on sen verran tärkeä, että sen pitäisi kuulua hiirenkorvalle jokaisen kansanedustajan, AY-liikkeen edustajan, talousprofessorin ja tavallisen kansalaisen käsissä. Toivottavasti siitä tulee nopeasti suomennos. Amazonin hyllyiltä on jo 200 000 kappaleen painos loppunut.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Toimituksen väliotsikot

Asuminen on perusoikeus

Suomen perustuslaissa on huomioitu asumisen välttämättömyys. Kylläkin vain muodossa "Julkisen vallan tehtävänä on edistää jokaisen oikeutta asuntoon ja tukea asumisen omatoimista järjestämistä." Tämän "edistämisen" tulkitaan toteutuvan Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) hallinnoiman valtion asuntorahaston takaamalla korkotukilainoilla. Tuota rahoituskanavaa voivat käyttää ja hyödyntää niin sanotut yleishyödylliset asuntuottajat, kuten VVO ja SATO. Nämä yhtiöt eivät kuitenkaan enää juurikaan rakenna "kohtuuhintaisia" asuntoja, vaan ovat keskittyneet tekemään kovaa bisnestä kovan rahan asuntomarkkinoilla. Asuminen ei - perustuslain ehkä hyvääkin tarkoittavasta kirjauksesta huolimatta - kaikkien kohdalla toteudu.

Suomessa on noin 7500 asunotonta, heistä pääkaupunkiseudulla noin 2500, heistä alle 25-vuotiaita on noin 650.

Nuorten syrjäytymisen ehkäisyyn maan hallitus kehitti niin sanotun nuorisotakuun. Päällimmäinen ajatus tuossa kokonaisuudessa on työ-, koulutus- tai harjoittelupaikan takaaminen näitä hyvän elämän edellytyksiä vaille jääneille nuorille mahdollisimman nopeasti enemmän syrjäytymisvaaran torjumiseksi. Kunnat ovat velvoitetut hoitamaan tämän takuujärjestelmän käytännössä.

Nuorisotakuun on todettu toimivan kuitenkin vain osittain alkuperäisen idean mukaisesti. Itse lakien säätäjät eivät osaa sanoa,

mihin ongelmajärjestelmien kategoriaan kuuluvat ne "pudokkaat", joita on selvityksissä todettu olevan edelleen huolestuttavan paljon.

Asuminen omassa asunnossa on siinä määrin tärkeä asia kenen tahansa elämässä, että sen järjestäminen on edellytys sille, että ihminen on täydessä valmiudessa ottamaan vastaan esimerkiksi koulutus- tai työharjoittelupaikan. Nuorisotakuu-kokonaisuuteen pitäisi sisällyttää nuoren tulevaan työuraan liittyvien tavoitteiden lisäksi asumisen asiallinen järjestäminen.

Asiaa voisi osaltaan hoitaa vastaavalla tavalla, kuin on pyrkimys hallituksen ja Helsingin seudun kuntien välisellä maankäytön, asu-

misen ja liikenteen järjestelyä ja rakentamista koskevalla niin sanotulla MAL-sopimuksella. Tällä sopimuksella kunnat sitoutuvat kaavoittamaan asuntorakentamista varten tonttimaata 16 000 asuntoa varten vuosittain. Korkotuetun valtion takaama lainoitus on se rahoitusperusta, millä sopimuksen edellytykset olisi tarkoitus toteuttaa. Sopimuksen mukaisissa, valtion tukemissa asuntorakentamiskäytännössä lisäksi porkkanana niin sanottua käynnistysavustusta. Se on 5 000 – 10 000 euroa per uudisasunto.

Koska valtion asuntorahaston vuosittaisista määrärahoista on viime vuosina jäänyt käyttämättä, voisi siitä olla osa "korvamerkittyä" rahaa, mikä kanavoitaisiin pääkaupunkiseudun kuntien omistamille vuokra-asuntoyhtiöille (HEKA, VAV, Espoonkruunu) ja kunnat olisivat erillisellä sopimuksella velvoitetut rakentamaan kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja nimenomaan nuorille. Kuntien kontollahan näiden nuorisotakuutoimien hoitaminen käytännössä kuitenkin on.

Unto Nikula
Asukasliiton hallituksen jäsen
Vantaa, Asola

Venezuela vaatii YK:ta uudistumaan

Bolivaarisen Venezuelan tasavallan suurlähetystössä Helsingissä järjestettiin 26.9.2014 tilaisuus, jossa Kuuban ja Venezuelan suurlähettiläät käsittelivät maidensa keskinäisiä suhteita ja presidentti Nicolás Maduron 23.9.2014 YK:n 69. yleiskokouksessa pitämän puheen sisältöä. Venezuelan nykyinen suurlähettiläs Zulay Prieto on maansa ensimmäinen diplomaatti, joka edustaa bolivaarista valankumousta. Lähetystön seinille on ripustettu valokuvia, joissa edesmennyt presidentti Hugo Chávez tapaa maailman johtajia ja Latinalaisen Amerikan presidenttejä.

Maduro vaati puheessaan, että YK:hon on tehtävä rakenteellisia ja demokraattisia uudistuksia. Hän tuomitsi USA:n johtamat Syyrian pommitukset. Venezuela pyrkii ensi vuonna sitoutumattomien maiden liikkeen puheenjohtajamaaksi voidakseen edesauttaa YK:n uudistamista.

YK:ssa pitämässään puheessa presidentti Nicolas Maduro totesi, että "Yhdistyneiden kansakuntien toiminta pitäisi organisoida uudelleen. YK ei ole täyttänyt sille asetettuja tehtäviä, koska se on suonut imperialisille vapaat kädet toimia. YK:n olisi huomioitava moninapainen maailma, jotta se hyödyttäisi kaikkia maailman maita. Asiat olisi ajateltava uudelleen niin, että kaikkien valtioiden ääni kuuluisi. Venezuela kannattaa kaikkia oikeudenmukaisuutta edistäviä asioita Etelä-Amerikassa."

"Vaikka Ebola-viruksen leviäminen on suurin uhka maailmassa, lännellä on kiire pommittaa ihmisiä Irakissa ja Syyriassa. Rauha Lähi-idässä voidaan saavuttaa vain kunnioittamalla kansainvälistä lakia." Venezuela oli lahjoittanut edellisenä päivänä viisi miljoonaa dollaria Länsi-Afrikkaan viruksen leviämisen estämiseksi.

Maduro tuki puheessaan Syyrian presidentti Bashar Assadin hallintoa ja kritisoi USA:n johtamaa terrorismin vastaista taistelua. Hän ehdotti pommitusten sijasta liittoutumaa rauhan solmimiseksi. "Ainostaan liittoutuma, joka kunnioittaa näiden kansojen itsenäisyyttä ja auttaa heidän hallituksiaan, kansaansa ja asevoimiaan voi todella

lyödä islamilaisen terrorismin yhtä hyvin kuin ne terroristivoimat, jotka putkahtivat esiin Frankensteinina – lännen itsensä luomana hirviönä."

"Tietenkin me pahoittelemme länsitoimittajien kuolemia ja menetelmiä, joita tämä ryhmät (ISIS) käyttävät. Mutta, miksi me emme sure vuosi sitten tapahtunutta syyrialaisen lasten kaulan katkaisuja, jotka nämä samat ryhmät suorittivat? Miksi se ei loukkaa meitä yhtä paljon? Vai onko ihmiselämä vain silloin jonkin arvoista, kun se on tietyn väristä ja kotoisin tietyistä maasta?"

"Kuuban yli 50 vuotta kestänyt kauppasaarto on lopetettava. Milloin te, herra Obama, tulette tunnetuksi historiassa lopettaessanne tämän saaron?"

"Etelä-Amerikan ja Karibian alueen maat ovat edistyneet ja itsenäistyneet alueellisesti. Valtioliset yhteistyöjärjestöt kuten ALBA (Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto), UNASUR (Etelä-Amerikan kansojen liitto) ja Petrocaribe (öljyalan yhteistyöorganisaatio) ovat edistäneet Latinalaisen Amerikan integraatiota. Ne ovat solmineet myös yhteyksiä muuhun maailmaan. Niiden toiminta osoittaa, että toisenlainen maailma, jota olemme edistäneet Latinalaisessa Amerikassa, on mahdollinen."

Fidel Castro arvosti julkaisemassaan nettikolumnissa presidentti Maduron YK:n puhetta ja piti sitä erinomaisena.

Miamin viisikko

Kuuban suurlähettilään Henrique Orta Rodriguezin mukaan maail-

Venezuelan suurlähettiläs Zulay Prieto puhuu 26.9. tilaisuudessa. Tulkkina Raisa Musakka.

man tilanne on monimutkaistunut. YK:n yleiskokouksessa puhuttiin terrorismin vastaisesta taistelusta, maailmasta ilman ydinaseita ja maailmanrauhasta. Ne olivat kauniita puheita, joissa esitettiin vähän käytännön toimia. USA johtaa terrorismin vastaista sotaa, mutta se noudattaa terrorismin suhteen kaksoisstandardia. Miamin viisikosta kolme istuu edelleen vankilassa. He ovat siellä, koska he kävivät terrorismin vastaista taistelua USA:n maaperällä.

Pitäisi taistella myös ydinaseita vastaan. Tänäpäin vietetään ensimmäistä kertaa YK:n julistamaa kansainvälistä ydinaseriisunpäivää. Kuuba on ajanut sitoutumattomien maiden liikkeessä (NAM) tätä päivää. Kuuballa ei ole käytössään ydinaseita. Venezuela taistelee ydinaseettoman maailman puolesta, vaikka näiden aseiden määrä maailmalla on yhä kasvussa. Suurlähettilään mukaan mei-

dän pitää tutkia, mitä maailmassa todella tapahtuu, eikä uskoa median tyrkyttämää propagandaa. Ei ole olemassa hyvää ja paha terrorismia. USA ei välitä veto-oikeuksista. Se tekee, mitä haluaa.

Venezuela ja Kuuba ovat enemmän kuin veljeskannat, jotka kummankin ovat syntyneet äiti Etelä-Amerikan vatsassa. Olemme samanlaisia. Venezuelan ja Kuuban ystävät ovat niiden lapsia. Hands Off Venezuela – Finlandin puheenjohtaja Rauni Salminen totesi lopuksi, että jokainen voitto imperialismista misä tahansa maailmalla, on myös meidän voitomme.

Tietoa latinalaisen Amerikan integraatiosta

Joulukuussa 2004 solmitun ALBA-sopimuksen pitkäntähtäimen päämääränä on luoda 15 vuodessa Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutiot. ALBA:an kuuluu tällä hetkellä kahdeksan jäsenmaata Venezuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica, Ecuador, pienet saarivaltiot Saint Vincent ja Grenadiinit sekä Antigua ja Barbuda hallitus. ALBA-yhteisöllä on jäsenmaitensa lisäksi edustus mm. Argentiinassa, Brasiliassa, Chilessä, Dominikaanisessa Tasavallassa, Ecuadorissa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Meksikossa, Panamassa, Paraguayssa, Perussa ja Uruguayssa. ALBA:n toiminnan keskiössä ovat yhteiskunnan kurjimmassa asemassa olevien hyvinvointi ja läntisen pallonpuoliskon kehittymättömiin maihin koh-

distuvan solidaarisuuden vahvistaminen, jotta nämä voivat neuvotella kaupan käynnin ehdoista paremmista asemista kuin kehittyneiden maiden alaisuudessa. Se on kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisapuun perustuva talousyhteisö, jonka toiminta ulottuu kaupankäyntiin, tuotantotoimintaan ja tieteellis-tekniseen yhteistyöhön. (ML)

Etelä-Amerikan kansojen liitto UNASUR perustettiin 23.5.2008 Brasiliassa. Se luotiin MERCOSUR:in (Etelän yhteismarkkinat) ja CAN:in (Andien Yhteisön) pohjalta. Siihen kuuluu 12 jäsenvaltiota: Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Ecuador, Guyana, Kolumbia, Paraguay, Peru, Surinam, Uruguay ja Venezuela sekä kaksi tarkkailijajäsentä: Meksiko ja Panama. Maantieteellisesti UNASUR kattaa 17,7 miljoonan km² maa-alueen, jossa elää 388 miljoonaa ihmistä. Järjestön yhtenä keskeisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden voimistaminen. Tavoitteina ovat myös UNASUR:in yhteinen parlamentti, valuutta ja passi v. 2019 mennessä. (ML)

ALBA:n puitteissa Latinalaiseen Amerikkaan on perustettu OPEC:in kaltainen öljyalan yhteistyöorganisaatio Petroamerica. Sen alueellisia toimintahaaroja ovat Petrosur, Petrocaribe ja Petroandina. Öljytuotteiden ostajina toimivat monikansalliset öljy-yhtiöt korvataan valtion omistamalla öljy-yhtiöllä kuten Venezuelan PVDSA, Bolivian YFPB ja Brasilian Petrobras. Petrocaribe oli alkujaan lähinnä Venezuelan öljyvarantojen pohjalta syntynyt energiayhteistyöjärjestö, jonka toiminta laajentui nopeasti muille elämäalueille. Se edistää osaltaan Latinalaisen Amerikan yleisiä integraatitavoitteita. (ML)

Matti Laitinen
Hands Off Venezuela – Finlandin sihteerinä

Kansainvälisen oikeuden vastaistako?

Krim

Länsi väittää, että Krimin liittyminen Venäjään oli kansainvälisen (kv) oikeuden vastaista yllä olevan kappaleen mukaan. Toisella tavalla ajattelevat katsovat, ettei liittyminen ollut kv-oikeuden vastainen. Krim järjesti kansanäänestyksen asiasta ja Venäjä hyväksyi Krimin liittymisen. Ei käytetty väkivallalla uhkaamista eikä väkivaltaa.

DDR ja nato-Saksa

Krimin Venäjään liittymisen tulkinnoista seuraa runsaasti pohdittavaa ja kysymyksiä. Käytännössä nato-Saksa liitti DDR:n itseensä halutessaan siirtää itärajaa reilusti itään. Koska nato-Saksan liittokansleri Kohl ja muut painostivat DDR:ää, ei sen kansalaisille jäänyt mahdollisuutta pysyä itsenäisenä. DDR:ssä ei liittämistä järjestetty kansanäänestystä. Eikö tämä ollut kv-oikeuden vastaista?

Muurit

Berliinin muurin rakentaminen herätti lännessä raivoa. Kun muurin purkamisesta oli kulunut 20 vuotta, järjestettiin isot pirskeet. Oliko muuri kv-oikeuden mukaan laillinen? Israel rakentaa edelleen apartheid-muuria siirtokuntien suojaksi. Rakentaminen jatkuu, sillä Israel anastaa palestiinalaisten maata uu-

YK:n peruskirjan 2. artiklan 4. kappale kuuluu: "4. Kaikkien jäsenen on pidäyttyvä kansainvälisissä suhteissaan väkivallalla uhkaamisesta tai sen käyttämisestä minkään valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista riippumattomuutta vastaan tai menettelemistä muulla tavalla, joka on ristiriidassa Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien kanssa." Näin Unric ja Finlex esittävät 4. kappaleen, mutta Suomen YK-liitto käyttää sanaa "pitäydäyttyvä". Maallikko havaitsi suomennoksissa epämääräisyyttä.

Ajattelemisen aihetta

Itsemääräämisoikeus merkitsee ennen muuta kansan vapautta päättää omasta poliittisesta asemastaan. Tämän vapauden tulee olla sekä sisäistä että ulkoista eli kansojen tulee voida päättää sekä alueensa sisäisestä hallinnosta ja yhteiskuntaelämänsä järjestämisestä että suhteistaan toisiin valtioihin ja kansoihin. Valinnanvapautteen sisältyy toisaalta myös mahdollisuus pidäytyä itsenäisyydestä. Siten kansa voi valita joko (1) itsenäistymisen suvereniksi valtioksi, (2) vapaan liittosuhteen jonkin itsenäisen valtion kanssa tai (3) yhtymisen johonkin itsenäiseen valtioon. Ratkaisevaava on, että valinta perustuu kansan vapaaehtoisesti ja demokraattisesti ilmaistuun tahtoon. (Lähde: http://www.helsinki.fi/oikeustiede/opiskelu/Tenttikysymykset/Kv-mallivast_7.12.2004.pdf)

Hannu Kautto

SKP:n Janakkalan osasto 40 vuotta

Skp:n Janakkalan osasto ry. täytti 3.10.2014 40 vuotta. Osaston lipun on voinut nähdä mm: Lokakuun vallankumousjuhlilla Pietarissa sekä Helsingin, Tampereen, Lahden, Hämeenlinnan, Riihimäen ja Janakkalankin vappumarssilla. Vappuna olemme järjestäneet Hämeenlinnan tovereiden kanssa jo perinteeksi tulleen Kanta-Hämeen kommunistien pitkän vappumarssin. Silloin suoritamme kunniakäynnit kaikille Kanta-Hämeen vakuumuksensa puolesta kaatuneiden toverihaudoille.

Toreilla Kanta-Hämeessä sekä Turungissa osaston on voinut nähdä usein järjestämässä erilaista toimintaa. Myös julkaisutoiminta ja lehtityö on tuttua. Olemme levittäneet piirin omaa Työn Valta-julkaisua sekä Tiedonantajaa, Kansan ääntä ja Työkansan Sanomia. Olemmekin olleet tiiviissä yhteistyössä Suomen työväenpuolueen ja Ktp:n suuntaan unohtamatta anarkisteja ja Vihreää-puoluetta (Vipu). Pienellä paikkakunnalla vaihtoehdon rakentaminen vaatii yhteistyötä koko laita-vasemmiston kesken! Eduskuntavaaleissa olemme asettaneet ehdokkaita kolmesti. Samoin olemme osallistuneet Janakkalassa kuntavaaleihin.

Olemme työskennelleet aktiivisesti myös heikko-osaisten aseman

Kuva: Heikki Mämmikkö

SKP:n Janakkalan osaston ja Kanta-Hämeen toverit vappuna 2013 "pitkällä vappumarssilla" Alvetulan toverihaudalla.

vahvistamiseksi. Osastomme jäsenistö oli mm. Janakkalan vanhainkotiin kanteluiden kautta hommaamassa puolet lisää henkilökuntaa ja osallistuimme ahkerasti nimien keruuseen (1400 nimeä) vanhusten ulkoiluttajien saamiseksi Janakkalaan. Osittain tämä toteutuikin, mutta vanhustenviikon kynnyksellä 1.10.2014 kuntamme päättäjät kuitenkin lakkauttivat viran.

Olemme olleet siis 40 vuotta piikkiä Janakkalan päättäjien liassa ja taistelu heikko-osaisten sortoa vastaan jatkuu edelleen.

Jorma Talikka

Sote-soppa joutaa kompostiin

Kirjoittaja STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski on ehdokkaana kevään eduskuntavaaleissa.

Yksimielisesti erimielisiä

Hallitusryhmät olivat yksimielisiä, mutta eivät oikein saaneet selvää, mistä ne olivat yksimielisiä. Runsas vuosi myöhemmin vallitsi edelleen hallitusryhmien sopu ja kaikki lupasivat, että esitykset annetaan ennen kuntavaaleja. Myöhemmin ilmoitettiin, että uudistuksen periaatteet julkistetaan ennen kuntavaaleja. Sitteen pohdittiin vuoden verran tarvittaanki kuntien pakkoliitoksia, mitä lupasimme ennen eduskunta- ja kuntavaaleja sekä miten haikaillun hankkeen perustuslakiongelmien voitaisiin ohittaa, kiertää tai ratkaista. Tämän vuoden alussa hallitus sai aikaan sote-mallin, joka lähetettiin kuntiin lausunnoille. Kuntien ja viranomaisten jne. lausuntojen jälkeen todettiin, että tilanne on pulmallinen.

Titanicin kohtalo

Kunta- ja sote-uudistukset olivat ajaneet karille ja hallitus oli "kärkihankkeensa" kanssa umpikujassa. Juha Sipilä ja Timo Soini - "oppositiopoikueiden" puheenjohtajat - tulivat hallituksen tueksi. Saimme Tuppraisen Tappuraisen takuumieheksi.

Viime keväänä "neljän koplä" Katainen, Urpilainen, Sipilä ja Soini sopivat 5 erityisvastuu-alueeseen (erva) perustuvasta sote-mallista. Erva-alueet tulisivat sote-palvelujen järjestäjiksi. Nämä jättäalueet olisivat nykyisiä keskimäärin run-

Oikaisu:

Viime Kansan äänen numerosa (4/14, s. 5) julkaistiin meksikolaisen toverin runo "Teräspataljoona." Nimi oli virheellinen, kirjoittajan oikea nimi on Miguel Torres-Enriquez.

Tammikuun Kansan äänessä kirjoitin: "Alkukesän valoisana yönä 2011 väsyneet puolueiden neuvottelijat kirjassivat hetken mieltä johteesta hallitusohjelmaan kunta- ja palvelurakennemuutoksen eli Kuprun. Siinä todetaan, että hallitus tekee lakiesityksen asiasta vuoden 2011 aikana."

saan miljoonan asukkaan yliopistosairaalaapiirejä. Kuntalahtaukselta luovuttiin.

Parlamentaarinen työryhmä

Perustettiin parlamentaarinen työryhmä valmistelemaan hanketta - lähes kolme vuotta liian myöhään. Esitys piti rustata toukokuuhun mennessä. Pöly ei kunnolla ehtinyt laskeutua hallituksen ja opposition historialliseksi luonnehdittuun sote-sovun yltä, kun sen arvostelijat nousivat koloistaan soimaan yksituumaista ratkaisua. Yllättävää on sekin, ettei kritiikkiä kuulunut hallituksen pienpuolueista, jotka Soinin määräyksestä pantiin tv-studion nurkkaan "sovusta" tiedotettaessa. Äänessä ovat keskustan edustajat, jotka kamppailivat sovun "pääarkkitehtia" Sipilää. Eläkkeellä oleva valtiosihteeri Risto Volanen syytti julkisesti Sipilää omavaltaisesta keskustan puolue-elinten päätösten sivuuttamisesta. Volasen mielestä puolueen ei pidä antaa tukeaan ratkaisulle. Myös jotkut kepun kansanedustajat arvostelivat Sipilää. Mauri Pekkarinen ja Aila Paloniemi pitävät viiden erva-alueen mallia merkittävästi huonompana kuin Keskustan kotikunta-maakunta -mallia. Maakuntia on manner-Suomessa parikymmentä ja erva-alueita olisi vain viisi.

Erimielisesti yksimielisiä

Huhtikuun Kansan äänessä kirjoitin: "Sote-soppa paloi pohjaan Erva-puuroksi... Sote-sopu päättyy pian. Maassa on jo viikkoja eletty ilon ja onnen aikaa, kun syntyi sote-sopu. Se oli historiallinen tapaus. Hallitus sai aikaan päätöksen ja hallitus ja 'oppositio' olivat yksimielisiä. Miesmuistini suurimman julkisen palvelun uudistuksen arveltiin syntyneen. Onni on kuitenkin haihtuvaa, niin voi olla myös sote-sopu, kun uudistuksen lainsäädäntöä aletaan valmistella..." Tätä kirjoittaessani 3.11. en peru puheitani. Kunta- ja sote-uudistuksen valmistelussa on tehty varmaankin hölmöilyä maailmanennätys.

Lilleri lalleri laudalla makasi...

Sote-laki on pahasti keskeneräinen. Myös sen perustuslain vastaisuus on ollut tiedossa alusta läh-

ten. Hallituksessa ja parlamentaarisessa ryhmässä on kinasteltu pääasiassa sote-toimen yksityistämisen asteesta ja nopeudesta. Sosiaali- ja terveysministeri Laura Räty toteaa: "Hallituksen ja opposition yhdessä sorvaama esitys on kompromissi. Kokoomuksen tavoitteena oli, että yksityinen ja julkinen sektori olisivat olleet enemmän samalla viivalla. Nyt julkiset palveluntuottajat ovat etusijalla yrityksiin nähden. Vielä on kuitenkin liian aikaista arvioida, miten paljon yritykset tuottavat vastaisuudessa sote-palveluita. Sote-alueilla on paljon valtaa päättää, miten alueen palvelut järjestetään." Räty ja kuntaministeriksi siirtynyt Paula Risikko ovat lähinnä yksityisten sote-yritysten asiattomia hallituksessa. Päätösvallan keskitäminen ei paranna palveluita. Tutkimusten ja tilastojen perusteella tiedämme, että 10-40 000 asukkaan kunnat tarjoavat palvelut tehokkaammin ja edullisemmin kuin suuret kaupungit. Ei ole mitään näyttöä eikä perusteita väittää, että erva-ratkaisu poikkeaisi tästä säännöstä. Ruotsissa tehtiin jonkin verran keskustan kotikunta-maakuntamal-

lia vastaava uudistus. Siellä todettiin, että 20-50 000 asukkaan kunnat tuottivat tehokkaimmin palveluja - mutta liian myöhään.

Aika heittää erva-puuro kompostiin

Ministeri Susanna Huovinen kertoo, että hallitus vie lakiesityksen marraskuussa eduskuntaan. Lain sisältö, rahoituksesta tai perustuslain edellyttämästä käsittelytavasta ei ole suunnitelmaa. Nyt pitäisi viheltää peli poikki ja alkaa miettiä, mitkä ovat todelliset ongelmat ja tarpeet. Sosiaalityön professori Aila-Leena Mathiesin mukaan Suomi kulkee vastavirtaan, sillä muualla Euroopassa on todettu, ettei keskittäminen toimi eikä tuota hyötyä. "Historiallinen uudistus" lienee enemmän puhetta kuin todellisuutta. Sote-uudistuksen nimissä lupailaan nyt lyhyempiä hoitojonoja, parempaa palvelua ja pienempiä kustannuksia. Päätäjät rakastavat hallintouudistuksia. Todellinen kehitys tapahtuu kuitenkin sairaanhoidon menetelmiä parantamalla ja sosiaaliturvan luonnetta muuttamalla.

Sipilän juoni

Mahtokohan Sipilä olla ovela esittäessään keväällä erva-mallia hallitukselle? Hallitus oli umpikujassa sen älyttömän vahvoihin peruskuntiin perustuvan kunta- ja sote-

uudistuksen mentyä pöpelikköön. Sipilä esitti vielä järjettömämpää mallia, johon tiesi hallituksen tarttuvan kuin hukkuva oljenkorteen. Sipilä lienee tajunnut, että erva-uudistus kokee saman kohtalon kuin kuntalahtauskin. Sick-pack-hallituksen sote-uudistukselle käy kuten Vanhasen hallituksen vuosisaan sosiaaliuudistukselle - se jää suutariksi. Sipilä ja Soini varmistiivat, että hallitus jatkaa sote-sekoiluun vielä vuoden ja hallituspuolueet menettävät kannatustaan koko ajan. Sipilän tempu ei ollut kovin isänmaallinen, koska se varmisti sen, että Stubbin hallitus sotkee asioita ja estää sote-toimen kehittämisen aloittamista vuodelle. Näin hallituksen sekoilut saavat keskustan kannatuksen nousuun.

Näytelmän juoni

Perustuslakimme mukaan kansalaisten terveydenhoidosta vastaa yhteiskunta. Uusliberalistiset eduskuntapuolueet haluavat muuttaa sitä niin, että vastuu siirtyisi erva-alueille ja sote-toimen yksityistämisen kautta entistä enemmän asukkaalle itselleen. Tämä mahdollistaisi progressiivisen verotuksen täydellisen alasajon ja palvelujen rahoittamisen entistä enemmän tasaveroin eli kuntaveroina ja asiakasmaksuina eli regressiivisen verotuksen kautta.

Juhani Tanski

Mielettömät 15 miljardin asekaupat estettävä

Nämä ajat, joita elämme haastavat vakavasti rauhaa ja ympäristöä puolustavat kansalaiset ja kansalaisliikkeet. Rahanahneus ja yhtiövalta raivaavat tieltään kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia puolustaa luontoa, puolustaa elämää ja ihmistä. Mutta me emme peräänny!

Hyvät ystävät ja toverit!

Haluan keskittyä näissä sanoissani rauhanliikkeen tärkeään haasteeseen täällä Suomessa ja laajentaen: Pohjolassa ja Euroopassa.

Viime viikot olemme eläneet kiihkeän pelottelukampanjoinnin oloissa. Media on täytetty tekaistuilla uutisilla. Sukellusvenettä on jahdattu, rajoja on loukattu, Venäjä ja venäläiset tulevat! ... ja kaikella tällä meille halutaan todistella, että Ruotsin ja Suomen ja koko Pohjolan vakaus lisääntyy, jos valtiot lisäävät merkittävästi varustautumistaan. Meille uskotellaan, että Suomen puolustus on romahkamassa, ellei asemäärärahoja tunnustavasti koroteta.

YK:n päivän rauhantapahtumassa 24.10.-14 kansanedustaja Jyrki Yrttiaho haastoi puheenvuorossaan eduskuntatalon rappusilla kaikki työhön torjuaksemme yli 15 miljardin hävittäjähankinnan.

Tosiasia kuitenkin on, että Suomen puolustusvoimille myönnetty ja siis käytettävissä olevat tilausvaltuudet olivat viime vaalien jälkeen vuoden 2012 budjetin mukaan 5,3 miljardia euroa. Ja mitä ne ovat ensi vuonna? Armeijan tilausvaltuudet ylittävät edelleenkin 2 miljardin euron rajan. Neljässä vuodessa asehankintoihin on käytetty 3,2 miljardia euroa. Siis yli 800 miljoonaa euroa vuositasolla. Siis lähes kaksinkertaisesti se, mitä julkisuudessa kerrotaan. Suomen varustautumismenot ovat olleet koko ajan erittäin korkeat, vaikka samaan aikaan kuntien palveluista ja sosiaaliturvasta on kipeästi leikattu.

Suomen poliittisen eliitin halu varustautua ja sitoutua entistä tiiviimmin Yhdysvaltojen kalli-

siin asejärjestelmiin, on se todellinen materiaallinen side, joka vie meidät kohti tiiviimpää liittosuhdetta Yhdysvaltojen kanssa. Jonka päässä on Nato-jäsenyys.

Siksi hyvät ystävät ja toverit, haluan haastaa teitä kamppailuun varustautumista vastaan. Emme tarvitse Hornetien tilalle F-35A hävittäjiä, joiden hinta on nyt jo 180 miljoonaa euroa kappale. Ja mitä hinta on ilmoitettuna hankintavuonna 2020? Se on nykyisessä hintakehitysvauhdissa yli 360 miljoonaa euroa kappaleelta. Meitä kansalaisia ja poliitikkoja valmennetaan jo nyt siis yli 15 miljardin järjettömään hävittäjähankintaan. Maan talous on koomassa, työttömyys kasvaa ja julkista sektoria leikataan, mutta aseita tulee saada! Kenen turvaksi. Ei kansan eikä kansalaisten! Haastan teitä, hyvät ystävät ja toverit, kansalliseen projektiin - laajaan yhteistyöhön tämän mielettömän hankkeen torjumiseksi! Tämä on vakava viestini, jonka hyväksi aion toimia!

Vasemmistovalta jatkuu Brasiliassa ja Uruguayssa

Viime sunnuntaina oli Etelä-Amerikan mantereelle ratkaisevan tärkeät vaalit. Kamppailu vasemmistolaisen ja uusliberaalin talouspolitiikan välillä käytiin Brasiliassa ja Uruguayssa. Vasemmisto voitti molemmissa ja samalla voittivat koko mantereen köyhät. Varsinkin Brasilia, melkein maanosan kokoinen maa ja suuri talous maailmankin mittakaavassa, on tärkeä koko maanosalle.

Dilma Rousseff jatkaa Brasilian presidenttinä toiselle kaudelle

Entinen marxilainen kaupunkisissi Dilma Vana Rousseff, Brasilian istuva presidentti, jatkaa toiselle toimikaudelleen tiukan äänestyksen jälkeen. Rousseff keräsi presidentinvaalien toisella kierroksella Työväenpuolueen ehdokkaana 51.6% äänistä oikeistososiaalidemokraatti Nevesin 48.4%:a vastaan.

Vaalitulos oli hyvin tasavä-

kinen ja heijastaa Brasilian köyhien ja kansainvälisen ja kansallisen pääoman ohjaaman pikkuporvarillisen keskiluokan välistä ristiriitaa. Brasilian presidentillä on kuitenkin laajat toimivaltuudet ja Rousseffin odotetaan jatkavan jo edellisen presidentin, samaa puoluetta edustavan Luiz Inacio Lula da Silvan alulle panemia laajoja sosiaalisia uudistuksia. Rousseffin ensimmäisellä presidenttikaudella onkin työttömyys selvästi laskenut, köyhien määrä vähentynyt, sosiaaliturva laajentunut ja parantunut ja julkinen tervey-

denhuolto kasvanut ja kehittynyt.

Brasilian vaalitulokset tukevat maan itsenäisyyttä ulkopuolisia uusliberaalisia hyökkäyksiä vastaan ja toimii vakauttajana etelä- ja keski-Amerikan ja Karibian keskinäisissä taloussuhteissa. Brasilia on 200 miljoonan asukkaan maailman seitsemänneksi suurin talous ja poliittinen voimakas ja yksi kehittyvien maiden BRICS -yhteistyöliittymästä. (TP)

Uruguayssa presidentinvaalit toiselle kierrokselle

Uruguayn presidentinvaaleissa eniten ääniä sai hallitsevan vasemmistokoalition Frente Amplion (Laaja rintama) ehdokas Tabaré Vázquez. Hän jäi harmittavan vähän läpimenoista ensimmäisellä kierroksella,

ääniä kertyi 49,4 prosenttia. Se on kuitenkin enemmän kuin gallupit olivat ennustaneet.

Oikeiston ehdokas Lacalle Pou, Partido Nacionalin (Kansallispuolue) ehdokas, sai 32 prosenttia äänistä. Muut ehdokkaat jäivät kauaksi näiden kahden taakse. Vaalien toinen kierros järjestetään siis näiden ehdokkaiden kesken 30.11. Tärkeää oli, että parlamenttivaaleissa Frente Amplio sai ehdottoman enemmistön, mikä helpottaa edistykellisen lainsäädännön jatkamista.

Istuva presidentti José Mujica ei voinut asettua ehdolle toiselle peräkkäiselle kaudelle Uruguayn perustuslain mukaan. Edellisissä vaaleissa niin kävi Vázquezille, joka hallitsi Uruguayta vuosina 2005

-2010. Nyt oli taas Vázquezin vuoro astua remmiin.

Vázquez muistutti Frente Amplion kymmenvuotisen hallituskauden edistysaskelista, muun muassa köyhyyden vähenemisestä ja yleisen tulotason nousemisesta. Muistaa kannattaa myös Vázquezin ja Mujican aikana säädetty Latinalaisen Amerikan edistykellisen lainsäädäntö, joka sallii vapaan abortin, samaa sukupuolta olevien avioliitot sekä kontrolloidun kannabiksen käytön. Poikkeuksellista siellä päin maailmaa.

Sosiaalisen ja taloudellisen edistyksen linja siis jatkuu runsaan 3 miljoonan asukkaan Uruguayssa.

Marjaliisa Siira

"Yhteiskunnallisessa analyysissään Marx oli oikea"

Karl Marxin tutkimukset kapitalistisista tuotannon lainmukaisuuksista on perusteellisesti kirjattu Pääomaan. Siinä hän todistaa, että kapitalismin perustana on tavaratuotanto ja sitä ohjaava ihmisen tahdosta riippumaton arvolaki. Pääoman alussa Marx toteaa, että tavara on olio, joka tyydyttää jonkun ihmisen tarpeen synnyttäkseen sen vatsa tai mielikuvitus. Hän havaitsi, että kapitalisti ei sijoita pääomaansa tuotantoon tuottaakseen yhteiskunnallista hyödyä. Kapitalisti sijoittaa vain tuottaakseen lisäarvoa, voittoa, kasvattaakseen pääomaansa. Kapitalismin valtavaan kehitykseen vedoten tutkijoiden laumat väittävät, että Marx ei voinut nähdä miten maailma muuttuu. Tosiasiassa nuo tutkijapoloiset eivät itse näe kapitalismin hurjaa, mutta täysin kieroutunutta kehitystä. Sitä, joka lopulta johtaa järjestelmän tuhoon, kapitalistisen yksityisomistuksen lakkauttamiseen. Se aika lienee lähempänä kuin koskaan. Historia on jo osoittanut, että Marx on ollut yhteiskunnallisessa analyysissään alusta alkaen ja joka suhteessa oikeassa. Enää vain kapitalismin hautaaminen puuttuu.

Nykyaikana tavaratuotanto on paitsi huikean monipuolista myös äärimmäisen keskittyntä todella suureen ylikansalliseen tuotantoon. Globaalin keskittymisen, monopolisoitumisen seurauksena on syntynyt ennennäkemätön työn puute. Siitä ja työtulojen vähäisyydestä johtuen tavaroiden kysyntä on niiden tarvetta pienempää ja tuotantokapasiteetti kysyntää suurempaa. Mahdollisuudet lisäarvon, voiton hankkimiseen pienenevät ja ongelmat kasvavat.

Tämän vuoksi kaikkialla maailmassa synnytetään erilaisia kriisejä, levottomuuksia ja uhkia. Kun maailma tuntuu turvattomalta, kapitalistit vaativat valtioilta turvallisuutta, jonka voi taata vain aseilla. Nykyaikaisten tehokkaiden aseiden kehittämisestä ja valmistamisesta on tullut kapitalisteille uskoton kultakaivos. Aseteollisuudesta on kehittynyt suunnattomia voittoja tuottava ala harvojen omistuksessa oleville suunnattomille pääomille.

Tutkimuksissaan Marx huomasi, että pääoman kiertoa tavaratuotannossa ohjaa ihmisen tahdosta riippumaton arvolaki. Siinä kapitalistin tuotantoon sijoittama raha (R) muuttuu työllä tavaraksi (T) ja tavara markkinoilla suuremmaksi rahaksi (R'). Marx kuvaa arvolain toteutumisen yksinkertaisena uusintamisena, arvotuotteena sekä laajennettuna ja kasautuvana uusintamisena, tuotearvona. Ne hän tiivistää kahteen yhtälöön:

Arvotuote; C'=C+v+m

Tuotearvo; C=c+v+m

Arvotuotteessa C' on tuotanto, C liikkuva pääoma, v palkat ja m lisäarvo. Tuotearvossa C on nyt tuotanto, c pysyvä kapitalistin ikiomaa pääomaa, v palkat ja m lisäarvo.

Marxin selvityksessä v on vaihtelevaa pääomaa, sillä liikkuva pää-

oma sisältää piilossa olevan pysyvän pääoman c ja ilmaisen lisätyön v. Näin tuotearvossa liikkuvan pääoman ilmainen työ muuttuu lisäarvoksi, joten avattuna sen kaava on C=c+v+(v+m). Palkat ja ilmainen työ v+v ovat yhdessä vaihtelevaa pääomaa.

Tässä piilee myös kapitalismin sisältyvä kapitalistien ja palkkatyöläisten etujen sovittamaton ristiriita. Työläisen työaikana kuluttama työvoima on työnarvo. Sitä kapitalisti ei luovuta työläiselle, kun hänen on saatava pääomalleen lisäarvoa, voittoa. Siksi työvoima on muutettu tavaraksi, jota työläiset myyvät ja kapitalistit ostavat työmarkkinoilla. Kapitalistin kannalta kyse on siitä, kuinka suuri osa työn arvosta riittää työvoiman uusintamiseen, sillä loppu on kapitalistin lisäarvoa. Tässä on kapitalismin, kapitalistien ja työläisten välinen pysyvä ja sovittamaton etujen ristiriita.

Näitä Marxin todistamia teorioita ei ole jostain syystä aiemmin todistettu käytännössä. Siksi niitä on vain kaluttu lähes kaksisataa vuotta. Ainakin Suomessa todistaminen oli hankalaa, kun tuotannon arvoa ei julkaistu, julkaistiin vain bruttokansantuote. Se ei ole tuotantokokoelma, se on vain pelkkä tilastokokoelma, jossa on alle puolet tuotannosta. Sen kaksi puolta tulot ja menot eivät korreloi. Se on mielivaltainen tilastokokoelma. Kun tuotannon arvoa ei ole tunnettu, liikkuva ja pysyvä pääoma sekä lisäarvo ovat jääneet piiloon.

Sen jälkeen, kun vuonna 1998 Tilastokeskus kansantalouden tilinpidossa ryhtyi julkaisemaan myös tuotannon luvut, onnistuivat rakentamaan tuotantokokoelman, jonka molemmat puolet hyvän kirjanpito-tavan mukaan korreloivat. Se oli avain liikkuvan pääoman selviämiseen ja siitä jatkamalla sain esiin myös muut keskeiset Marxin teo-

riaan sisältyvä osat. Keski kuitenkin vielä kymmenisen vuotta ennen kuin kaikki osat olivat kohdallaan ja koko pääoman tuotantoprosessi oli aukottomasti selvillä.

Tuloslaskelman tulot

Itse asiassa kansantalouden tuloslaskelma syntyy perin yksinkertaisesti. Esimerkiksi vuoden 2012 kokonaistuotannon 384,0 miljardista eurosta on vain vähennettävä palkat 80,9, voitot 36,7, välilliset verot 28,3, sosiaaliturvamaksut 27,2 ja pakolliset maksut 0,4 ja jäännös 210,5 miljardia euroa on liikkuva pääoma (varastot).

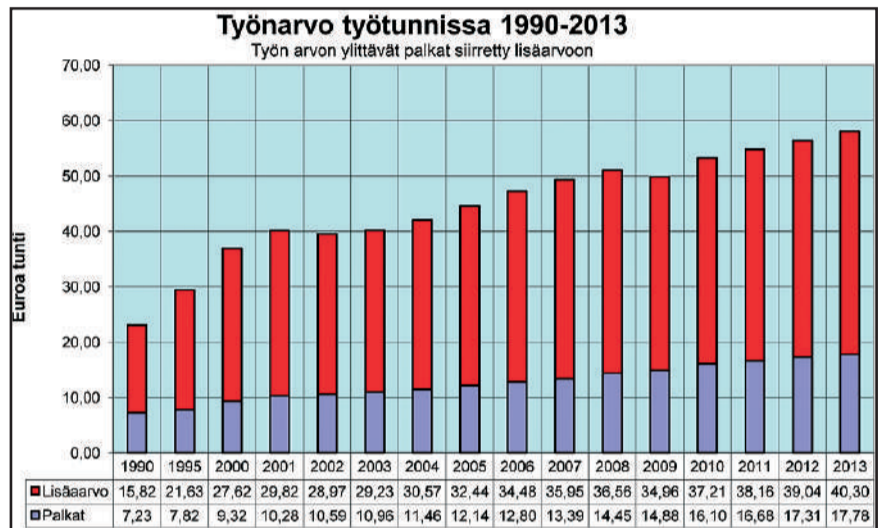
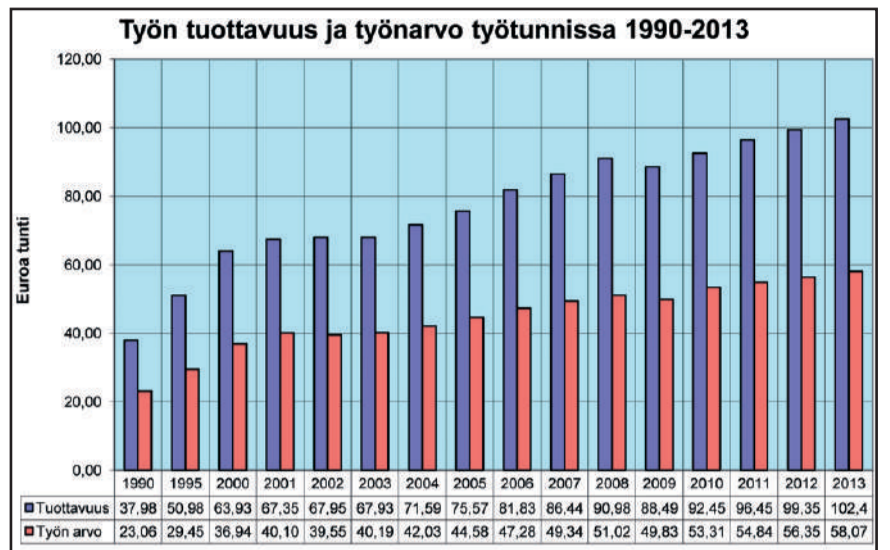
Selvennykseksi pitää korostaa, että liikkuva pääoma on kuluneen vuoden kulutuksen ja tuotannon varastot ja tilisaamiset. Tässä tapauksessa vuoden alussa varastot olivat 204,5 ja vuoden lopussa 210,5 miljardia euroa. Lisäksi on vielä huomattava, että harvoja poikkeuksia lukuunottamatta tavarat aina tuotetaan varastoihin, jotka kysynnästä riippuen menevät tai eivät mene kaupaksi.

Kysyntää tuottajat eivät koskaan tiedä, joten siinä piilee ylituotannon riski. Siitä huolimatta, että tuonti ulkomailta on kaksinkertaistunut ja varastojen kierto on trendimaisesti hidastunut. Tavarat makaavat kasvaneissa varastoissa entistä pidempään. Se tulee kalliiksi. Vuonna 1990 varastot olivat 52,0 % tuotannosta, vuonna 2000 ne olivat 53,7 % ja 2012 jo 54,8 %. Tuottajien ja kaupan kannalta tilanne on huono, kun kysyntä ei vastaa tuotannon ja tuonin vauhtia. Toisaalta heikko kysyntä johtuu työn ja palkan vähenemisestä, työttömyydestä ja siitä johtuvasta ostovoiman hiipumisestä.

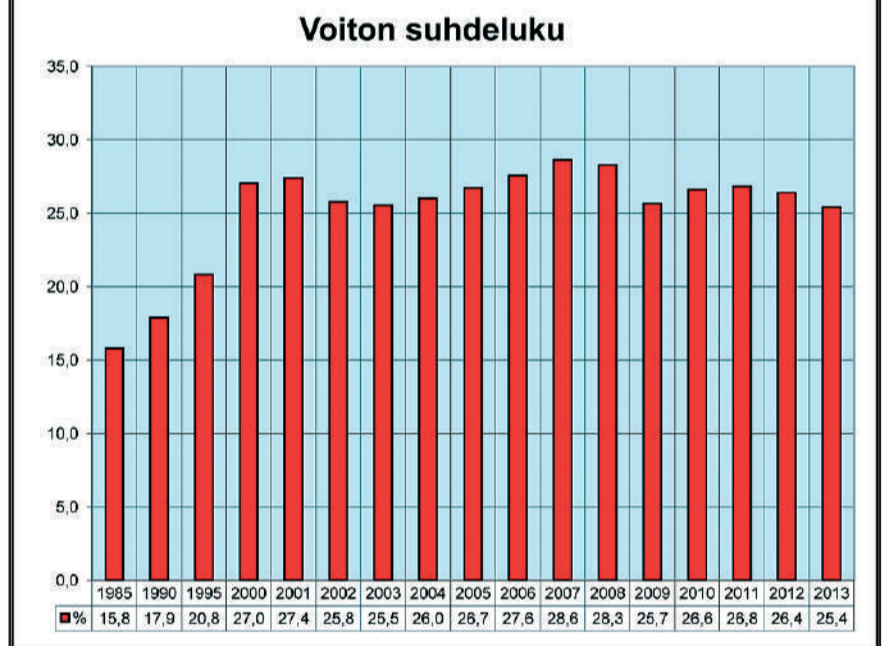
Liikkuvassa pääomassa 210,5 miljardia euroa, on suhteellisesti yhtä paljon ilmaista, niin sanottua lisätyötä kuin palkkoja on kokonaistuotannossa. Näin siksi, että varastot on uusittu kaksi kertaa. Kun palkkoja oli tuotannossa 21,1 %, niin liikkuvassa pääomassa on ilmaista työtä suhteessa sama määrä, 44,4 miljardia ja loppu on omistajien ikioomaan pysyvää pääomaa 166,1 miljardia euroa.

Arvotuotteen, yksinkertaisen uusintamisen lisäarvo saadaan, kun tuotannosta (C') 384,0 vähennetään liikkuva pääoma (C) 210,5 ja palkat (v) 80,9, joiden jäännös 92,6 miljardia euroa on lisäarvo (m). Lisäarvon suhdeluku (m') saadaan, kun lisäarvoa verrataan palkkoihin $92,6/80,9 \cdot 100 = 114,5$.

Tuotearvon, laajennetun ja kasautuvan uusintamisen lisäarvo

Kaavio 3

saadaan, kun tuotannosta (C) 384,0 vähennetään pysyvä pääoma (c) 166,1 ja palkat (v) 80,9 on jäännös 137,0 lisäarvoa (m). Nyt lisäarvon suhdeluku (m') on $137/80,9 \cdot 100 = 169,3$.

Työn tuottavuus ja työnarvo selviää, kun tuotanto 384,0 miljardia euroa jaetaan 3 865 miljoonalla työtunnilla. Tuloksena on työn tuottavuus 99,35 euroa tunnissa. Kun siitä vähennetään kapitalistien ikiomaa pysyvä pääoma 43,00 euroa, jäännös on työnarvo 56,35 euroa tunnissa. Udelleenjaossa (siinä palkoista on vähennetty sellaiset palkat, jotka ovat hyvin lähellä tai yli työn arvon) työnarvo jakaantuu palkkaa saaneiden keskimääräiseen tuntipalkkaan 17,31 euroa ja lisäarvoon 39,04 euroa. Nyt lisäarvon suhdeluku on $39,04/17,31 \cdot 100 = 225,5$.

Tässä on huomautettava, että Tilastokeskus ilmoittaa tehtyjen työtuntien määräksi 4 232 miljoonaa tuntia. Ne on saatu työvoimatutkimuksella, joka on gallupin kaltainen kuukausittain tehtävä kysely. Siinä varovasti laskien haamutunte-

ja on 365 miljoonaa. Eri vertailujen perusteella vaikuttaa siltä, että haamutunteja voi olla enemmänkin.

Luokkataistelun ansiosta kapitalismin palkat ja lisäarvo joutuvat vielä lopulliseen jakoon, sillä kasvatetut sosiaaliturva ja julkinen talous tarvitsevat osuutensa. Sen jälkeen, kun unohdetaan, että julkinen talous pääsääntöisesti palvelee kapitalistien etuja, kansantulo (vuoden 2012 tuotanto 384,0 miinus pysyvä pääoma 166,2 miljardia) 217,8 jakaantuu kolmeen osaan, jossa sosiaaliturvan ja julkisen talouden netto on 94,3, kapitalistien nettovoitto 84,2 miljardia ja nettopalkat 39,3 miljardia. Nyt lisäarvon suhdeluku on $84,2/39,3 \cdot 100 = 214,2$.

Tuloslaskelman menot

Tässä tuotanto on edelleen 384,0 miljardia dollaria. Tuloslaskelman menoissa on ensimmäisenä menot eränä, miinuksena seuraavalle vuodelle siirryvät varastot, liikkuva pääoma -210,5, seuraavana menona on kulutus -156,8 ja lopuksi viennin ja tuonnin erotus, jossa tuonti ylitti viennin ja on lisättävä tuotannok-

Kaikki Kansan äänen, Tiedonantajan ja Työkansan Sanomien lukijat tuntevat kirjoitustensa perusteella Kai Kontturin. Päästyään Teboil Oy:n palveluksesta eläkkeelle, päätti Kai paneutua sen asian pariin, joka häntä eniten kiinnosti, nimittäin kansantalouden tilinpidon kysymyksiin marxilaisen taloustieteen valossa. Lukijoille ovat vuosikymmenten kuluessa tuttuja hänen monet kirjoituksensa ja kolumninsa, joissa hän on selvittänyt mm. työttömyyteen, hyvinvointipalvelujen leikkauksiin ja eläkeiän nostoon yms. liittyvää tilasto-aineistoa. Runsas vuosikymmen sitten työstäessämme asiakirjaa "Työväenluokka 2000" nousi esiin kysymys, onko mahdollista selvittää yhteiskunnassamme palkansaajaa kohti laskettua keskimääräistä lisä-arvoa (yhteiskunnallisen lisä-arvo). Tämän jälkeen Kai alkoi tutkia asiaa, jonka perusteella on jo syntynyt monta artikkelia. Oheisessa artikkelissa Kai selvittelee laajemmin tutkimustensa tuloksia.

KÄ/toim.

...ssa, enää vain kapitalismin hautaaminen puuttuu”

Kuvat: Heikki Mänttikö

Ihmisten piirissä tämän yhteiskunnan orastava kumous nähdään ja ymmärretään. Narinkkatori täyttyi 11.10.-14 TTIP -sopimuksen vastaisista mielenosoittajista. Eri puolueiden ja järjestöjen valistuneet aktivistit kokoontuivat ilmaisemaan vastalauseensa USA:n ja EU:n salaisille vapaakaupa-suunnitelmille.

si +1,7 miljardia. Erotus 18,4 miljardia euroa on pääoman muodostus.

Tässä on huomattava, että tämä pääoman muodostus on kaikkea muuta kuin tuotantovälineitä. Se on yksityistä ja julkista kiinteän pääoman nettomuodostusta. Kulutustavaroiden uusinta tapahtuu välittömästi tuotannossa, mutta tuotantovälineitten uusinta, kulumisen korvaaminen on lisäarvossa, johon sisältyy myös niiden lisäys tai vähennys.

Voiton suhdeluku

Tuotannon ensijaossa palkkojen ja lisäarvon määrä ovat sama kuin kansantulo, joka saadaan kun tuotannosta vähennetään pysyvä pääoma. Näin ollen kansantuloa ei voi mielivaltaisesti manipuloida. Vuonna 2012 se oli 217,8 miljardia euroa. Siinä ovat sekä kulutus- että pääomavaranto. Kun kulutus, kulutusvaranto 156,8 miljardia oli tosi, jää pääomavarannoksi 61,0 miljardia euroa.

Kapitalistit ja yleensä pääoman omistajat olivat sijoittaneet (vuoden) alussa tuotantoon pysyvän pääoman (c) 161,9 miljardin lisäksi tuotannon välineisiin pääomaa (c) 391,5 miljardia euroa. Pääomavarannon 61,0 miljardista käytettiin tuotannon välineiden kulumisen korvaamiseen 15,2 ja lisäykseen 13,5, yhteensä 28,7 miljardia, jonka jälkeen tuotantovälineiden arvo kasvoi 405,0 miljardiin euroon. Liikkuvan pääoman, varastojen lisäys oli 5,9 miljardia, jossa pysy-

vän pääoman osuus oli 4,3 ja vaihtelevan pääoman 1,6 miljardia euroa. Muun kuin tuotantovälineiden kasvu oli 18,4 miljardia euroa. Näin pääomavarannosta jäi vapaasti käytettävää säästöä 8,0 miljardia euroa.

Tuotantovälineiden kulumisen korvaus on ongelmallinen sen vuoksi, että kulumista tapahtuu sekä konkreettisesti että moraalisesti. Moraalinen kuluminen syntyy siitä, kun väline, laite, tila tms. muuttuu vanhanaikaiseksi niin, että kilpailusyistä se on vaihdettava uudenäkaisempaan. Näin menee hukkaan eli haaskataan paljon käyttökelpoisia tuotantovälineitä.

Tämän jälkeen vuoden 2012 lopussa oli varastoissa pysyvää pääomaa (c) 166,2 miljardia ja tuotannon välineissä (c) 405,0 miljardia, joten kokonaispääoma (c+c = C) oli 571,2 miljardia euroa. Lisäarvo oli uusjaon jälkeen, siis ilman jättipalkkoja, yhteensä 150,9 miljardia euroa ja voiton suhdeluku on **571,2/150,9*100 = 26,4 %**.

Marx on filosofiassaan huomannut yleisen kehityksen lainmukaisuuden, jossa määrälliset muutokset johtavat hyppäyksellisiin laadullisiin muutoksiin. Taloudellisissa tutkimuksissa Marx löysi myös ihmisen tahdosta riippumattoman voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Perinteisesti Suomessa voiton suhdeluku on heilunut 12–16 %:in tienoilla.

Suomen hyväksyttyä EU:n vaatimat pääomien, tavaroiden ja pal-

velujen vapaan liikkumisen, tuotantorakenne muuttui radikaalisti. Sen tuloksena vuoden 1990 voiton suhdeluku 17,9 % nousi kymmenessä vuodessa 27,0 %:iin. Tämän hyppäyksen jälkeen voiton suhdeluvun laskutendenssin laki painoi jarrua. Kuitenkin vuonna 2007 se oli hurjat 28,6 %, mutta 2012 se oli alempi kuin vuonna 2000.

Kansantaloudeksa tuotantovälineiden kasvu on ollut varsin hidasta. Sen sijaan liikkuva pääoma, tavara-varastoissa oleva pysyvä pääoma on kasvanut huimalla vauhdilla. Perinteisesti sen osuus kokonaispääomasta on ollut alle 25 %. Vuonna 1990 se oli 23,3, mutta 2008 peräti 45,6 %. 2012 osuus oli tasan 41 %. Tämä pääoman kehitys on pääselittäjä sille, miksi voiton suhdeluku kasvoi uudelle tasolle.

Toisaalta on pantava merkille, että lisäarvosta osa on syntynyt ulkomailla, josta sitä tulee Suomeen tuontitavaroiden mukana niistä saatavana voittona. Se on vähentänyt lisäarvon määrää ja lisäarvon suhdelukua. Vuonna 2000 lisäarvon suhdeluku oli 248, josta se hiljalleen laski niin, että vuonna 2012 suhdeluku oli 226. Tässä on yksi vapaakaupan negatiivinen seuraus, joka vaikuttaa myös voiton suhdeluukuun.

Vuoden 1990 jälkeen tuotantorakenne on muuttunut oleellisesti. Viennin osuus kaksinkertaistui ja mikä tärkeintä myös tuonnin osuus lähes kaksinkertaistui. Tuotanto kasvoi 22 vuodessa 143,8 %. Pääasiassa tuonnin seurauksena kulutustavaroiden varastoihin sidottu pysyvä pääoma kasvoi tavatonta vauhtia, 168,5 %, mutta investoinnit tuotantovälineisiin vain 52,6 %.

Investoinnit tuotantoon ovat olemattomat. Sitä kuvaa muun muassa se, että 1985 tuotantopääoma oli tuotantoon verraten 174,4 %, 1990 se oli 168,5 %, mutta 2000 enää 110,1 %. Vuosina 2007–08 määrä oli alle sata, 99,7 ja 96,2 %. Vuonna 2012 sitä oli 105,5 %.

Pääomien sijoittajat pelkäävät tehdä uusinveistintoja Suomeen. Syy on yksinkertainen. Esimerkiksi Jyväskylän tehtaalla valmistetun tuotteen hinta on tehtaan portilla maailman kilpailukykyisimpiä, mutta hinta nousee rajusti rahti- ja koko logistiikan vuoksi, kun tuote viedään vaikkapa vain Saksaan tai Ranskaan. Näin kilpailukyky pitkien etäisyyksien vuoksi haihtuu taivaan tuuliin.

Tuonnissa on sama ongelma, vaikka suuryritysten tavaroiden tuonti on periaatteessa niiden suuren tuotannon ylijäämää, jonka voisi tuoda vaikka ilmaiseksi. Suuryritykset kuitenkin haluavat kaikista tavaroiden voittoa ja lopulta monopoliaseman turvin enimmäisvoittoa

Vuosi	Tuotanto		Työvoima		Tehdyt työtunnit		Työttömyysaste		Työn tuottavuus		Työn arvo
	mrd.€	% vuosi	Milj.tuntia	% vuosi	Milj.tuntia	% vuosi	Milj.tuntia	%	€ tunti	% vuosi	€ tunti
1985	107,8		4773		4219		554	11,6	25,54		14,83
1990	157,5	9,2	4799	0,1	4147	-0,3	652	13,6	37,98	9,7	23,06
1995	176,1	2,4	4874	0,3	3455	-3,3	1419	29,1	50,98	6,8	29,45
2000	251,0	8,5	4988	0,5	3926	2,7	1062	21,3	63,93	5,1	36,94
2001	257,5	2,6	4997	0,2	3823	-2,6	1174	23,5	67,35	5,4	40,10
2002	261,9	1,7	5006	0,2	3855	0,8	1152	23,0	67,95	0,9	39,55
2003	265,3	1,3	5016	0,2	3905	1,3	1110	22,1	67,93	0,0	40,19
2004	280,4	1,1	5025	0,2	3917	0,3	1108	22,0	71,59	5,4	42,03
2005	296,3	1,1	5034	0,9	3921	0,1	1113	22,1	75,57	5,6	44,58
2006	322,9	1,8	5043	0,2	3946	0,6	1096	21,7	81,83	8,3	47,28
2007	348,7	8,0	5052	0,2	4034	2,2	1018	20,1	86,44	5,6	49,34
2008	367,0	5,2	5061	0,2	4034	0,0	1027	20,3	90,98	5,2	51,02
2009	336,7	-8,3	5069	0,7	3805	-5,7	1264	24,9	88,49	-2,7	49,83
2010	351,5	4,4	5071	0,6	3802	-0,1	1269	25,0	92,45	4,5	53,31
2011	375,3	6,8	5060	0,2	3891	2,3	1169	23,1	96,45	4,3	54,84
2012	384,0	2,3	5028	-0,1	3865	-0,7	1163	23,1	99,35	3,0	56,35
2013	384,5	0,1	5016	-0,1	3752	-2,9	1264	25,2	102,47	3,1	58,07

Vuosi	Tuotanto C'		Liikkuva pääoma C		Pysyvä pääoma c		Palkat v		Lisäarvo m		Pysyvä pääoma
	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	€ tunti
1985	107,8		60,1		46,0		25,2		22,4		10,91
1990	157,5	9,2	81,9	7,2	61,9	6,9	38,4	10,4	37,3	13,3	14,93
1995	176,1	2,4	94,2	3,0	74,4	4,0	37,0	-0,7	44,9	4,1	21,54
2000	251,0	8,5	131,7	8,0	106,0	8,5	49,0	6,5	70,3	11,3	26,99
2001	257,5	2,6	131,0	-0,5	104,2	-1,7	52,7	7,6	73,8	5,0	27,25
2002	261,9	1,7	138,0	5,3	109,4	5,0	54,2	2,8	69,7	-5,6	28,39
2003	265,3	1,3	137,6	-0,3	108,3	-1,0	56,4	4,1	71,3	2,3	27,74
2004	280,4	5,7	146,4	6,4	115,8	6,8	58,7	4,1	75,3	1,1	29,55
2005	296,3	3,6	153,4	3,3	121,5	2,9	61,6	4,9	81,3	1,6	30,99
2006	322,9	9,0	170,5	11,1	136,3	12,2	64,7	5,0	87,7	1,6	34,55
2007	348,7	8,0	186,2	9,2	149,7	9,8	68,4	5,7	94,1	7,3	37,10
2008	367,0	5,2	201,3	8,1	161,2	7,7	73,1	6,9	92,6	-1,6	39,96
2009	336,7	-8,3	185,7	-7,7	147,1	-8,8	70,0	-4,2	81,0	-12,5	38,66
2010	351,5	4,4	189,9	1,7	148,8	1,2	74,6	6,6	88,0	8,6	39,14
2011	375,3	6,8	204,6	8,3	161,9	8,8	78,3	5,0	92,4	5,0	41,61
2012	384,0	2,3	210,5	2,9	166,2	2,6	80,9	3,3	92,6	0,2	43,00
2013	384,5	0,1	211,5	0,5	166,6	0,2	81,7	1,0	91,3	-1,4	44,39

Vuosi	Työn arvo		Ensijaono mrd.€		Uusijako mrd.€		Uusijako € tunti				
	mrd.€	%/v	Palkat	Lisäarvo	Suhdeluku	Palkat	Lisäarvo	Suhdeluku	Palkat	Lisäarvo	Työn arvo
1985	61,7		25,2	36,5	144,5	19,7	42,0	212,6	4,68	9,95	14,83
1990	95,6	11,0	38,4	57,2	149,0	30,0	65,6	218,7	7,23	15,82	23,06
1995	101,7	1,3	37,0	64,7	174,9	27,0	74,7	276,8	7,82	21,63	29,45
2000	145,0	8,5	49,0	96,0	196,0	36,6	108,4	296,2	9,32	27,62	36,94
2001	153,3	5,7	52,7	100,6	190,9	39,3	114,0	290,1	10,28	29,82	40,10
2002	152,5	-0,6	54,2	98,3	181,3	40,8	111,7	273,7	10,59	28,97	39,55
2003	157,0	2,9	56,4	100,6	178,3	42,8	114,2	266,7	10,96	29,23	40,19
2004	164,6	4,9	58,7	105,9	180,5	44,9	119,7	266,7	11,46	30,57	42,03
2005	174,8	4,1	61,6	113,2	183,8	47,6	127,2	267,2	12,14	32,44	44,58
2006	186,6	6,7	64,7	121,9	188,4	50,5	136,1	269,4	12,80	34,48	47,28
2007	199,0	6,7	68,4	130,6	191,0	54,0	145,0	268,6	13,39	35,95	49,34
2008	205,8	3,4	73,1	132,7	181,5	58,3	147,5	253,0	14,45	36,56	51,02
2009	189,6	-8,3	70,0	119,6	170,9	56,6	133,0	235,0	14,88	34,96	49,83
2010	202,7	3,2	74,6	128,1	171,7	61,2	141,5	231,2	16,10	37,21	53,31
2011	213,4	2,9	78,3	135,1	172,5	64,9	148,5	228,8	16,68	38,16	54,84
2012	217,8	1,9	80,9	136,9	169,2	68,9	150,9	225,6	17,31	39,04	56,35
2013	217,9	1,2	81,7	136,2	166,7	66,7	151,2	226,7	17,78	40,30	58,07

Lähdeaineisto: Tilastokeskus. Laskelmat ja tilastot: Kai Kontturi

kasvattaaakseen sijoitetun pääoman tuottoa, voiton suhdelukua. Sen vuoksi vapaakaupan alussa tuontitavaroidenkin hinnat laskivat, mutta sitä mukaa kuin paikalliset kilpailijat ovat hävinneet, hinnat nousivat. Sitä hidastaa vain väestön ostokyvyn heikkeneminen.

Vain työ on pääomaa

Edellä on nähty, että tuotannossa työn tuottavuus on sama kuin tuotantoon käytetty työaika. Työn tuottavuus sisältää pysyvän pääoman. Kun se vähennetään työn tuottavuudesta jää jäljelle työn arvo, jossa ovat palkka ja lisäarvo. Kuten sanottu Marx osoitti, että kapitalismissa työläisen työvoima on muuttunut tavaraksi. Kapitalisti ei osta työläisen työvoiman arvoa, vain työvoiman käyttöoikeuden määrääjäksi. Siitä ajasta kapitalisti maksaa työläiselle korvauksen, palkan. Esimerkiksi vuonna 2012 työläinen 8 tunnin työpäivän aikana tuotti 2,46 tunnissa palkkansa ja lisäarvoa 5,54 tuntia. Lisäarvon suhdeluku oli 225,6.

Pääomassa Marx todistaa, että kaikki tavarat, pääoma on työn ja aineen yhdisteitä. Jos tavarasta kuten rakennuksista, rakennelmista, koneista, laitteista jne. poistettaisiin kaikki niihin käytetty ihmisen työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin ne tavataan luonnossa. Näin kaikki pääoma on vain ihmisen työtä, joka työläisiltä on anastettu kapitalistien yksityisomistukseen.

Kapitalismin synnyn aikoihin lisäarvo ja lisäarvon suhdeluku olivat yksiselitteisesti työväenluokan riiston mitti. Jokaisen oli pakko tehdä jotain henkensä pitimiksi. Työväenluokan taistelun ansiosta nykyäänä ja eri maissa tilan-

ne on palkkojen ja lisäarvon uudelleenjaon sekä työttömyyden ja työttömyyskorvausten seurauksena mutkikkaampi. Työväenluokan hajanaisuuden vuoksi tilanne on kuitenkin muuttumassa.

Kapitalistien tavoitteena on tulo- ja onnensa seppä. Sitä palvelee myös jo toteutettu eläkeuudistus, jonka mukaan jokainen kerää oman eläkkeensä. Samaan tähtäävät myös julkisten menojen supistaminen, kunta- ja soteuudistukset. Tietoinen tai vain vaistonvarainen kehitys kulkee siihen suuntaan, että lopuksi julkiset palvelut ovat yksinomaan palveluja kapitalisteille.

Mikäli siihen jossain vaiheessa työväenluokan, työläisten edunvalvonnan saamattomuuden vuoksi tultaisiin, silloin lisäarvon suhdeluku olisi jälleen suora, välitön riiston mittari. Tuskin siihen joudutaan, sillä ennen sitä palkkatyöläiset varmasti oivaltavat, että on aika muuttaa riistetystä luokasta luokaksi itseään varten, luokaksi, joka lakauttaa aikansa eläneen tarpeettomaksi muuttuneen kapitalistisen pääomien yksityisomistuksen.

Lukemattomat kansantalouden tutkijat ovat yrittäneet todistaa, että Pääomassa esitetyt teoriat eivät voi pitää paikkaansa, kun Marx ei voinut tietää, minkälainen kapitalistinen maailma on tänään. Mutta kyllä hän tiesi, että kapitalismi on myös jatkossa luokkataistelun maailma, jossa teoriat arvolaista, lisäarvosta ja voiton suhdeluvun laskutendenssistä ovat oikeita ja paljastavat työläisten riiston.

Kai Kontturi

Työtunnit oikaistui	2013		Euroa tunti	Suhdeluku %
	Yksik.	%		
Kokonaistuotanto (C')	384,5	100,0		
Työvoimapotentiaali milj.hlöä/tuntia	2,842	5016,2	100,0	
Työtunnit milj.tuntia		3752,2	74,8	
Kokonaistuotanto (C')				
+ palkat	81,7	21,2	21,77	
+ voitot	35,7	9,3	9,51	
- välittömät verot	-32,9	-8,6	-8,77	
+ verot jne. maksut	88,5	23,0	23,59	
+ liikkuva pääoma (C), jossa pysyvä po (c)				
vaihteleva po (v)	21,2 %	44,9		
Kokonaistuotanto (C)				
Miinus pysyvä pääoma (c)	384,5	100,0	102,47	
1. Kansantulo, työn arvo	217,9		58,07	
miinus palkat palkat (v)	81,7		21,77	
jäännös lisäarvo (m)	136,2	166,7	36,30	166,7
2. Kansantulo, työn arvo	217,9		58,07	
palkat miinus suurpalkat (yli €/t)	58,07		66,7	17,78
lisäarvo plus suurpalkat (yli €/t)	58,07	151,2	226,7	226,7

Taulukoissa ovat myös 2013 luvut, mutta tekstin luvut ovat vuodelta 2012. Lisäarvon lasku johtuu talouden epävarmuudesta ja siitä seuranneista vähäisistä investoinneista tuotantovälineisiin. Näin voiton suhdeluku pysyi korkealla tasolla.

70 vuotta sitten (20) Hitlerin liittolaiset kaikkosivat sodan lähetessä Berliiniä

Syyskesällä -44 Saksan asema heikkeni edelleen. Neuvostojoukot pureutuivat Veikselille, Itä-Preussin rajalle, Karpaateille ja Varsovan tuntumaan. Valko-Venäjän operaatio todisti Puna-armeijan kehittyneestä taidosta saartaa ja tuhota suuria vihollisryhmittymiä. 2. ja 3. UR:n suorittama Moldavian vapautus loi edellytykset Unkarin ja Romanian irrottautumiselle sodasta. Neuvostoliitto vapautettiin lähes kokonaan, jälleenrakentaminen pääsi käyntiin ja maan talous kykeni turvaamaan rintamien ase-, ampumatarvike-, varuste- ja kuljetustarpeet. Sotaoperaatiot saavuttivat valtavan laajuuden ja syvyyden. Saksan miehittämissä sekä liittolaismaissa voimistui fasismin vastainen liike ja ne alkoivat irtaantua Hitlerin vaikutuspiiristä.

Romania valitsi uuden suunnan

Kesällä 1944 tärkeäksi muodostui Jassyn-Kisinevin suunta (Moldavia-Romania). Piti tuhota Siret- ja Pruth-jokien länsirannalle linnoittanut hitleriläisten ryhmä ja hävittää fasisien Balkanin selusta. Operaation suorittivat 2. ja 3. UR sekä Mustan meren- ja Tonavan laivasto. Puna-armeijan voimiin kuului (1) 930000 sotilasta, (2) 1900 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä, (3) 1700 lentokonetta sekä (4) 16000 tykkiä ja kr-heitintä. Hitleriläisten vastaavat voimat olivat (1) 640000 sotilasta, (2) 400 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä, (3) 810 lentokonetta sekä (4) 7600 tykkiä ja kr-heitintä. Hitleriläisistä 25 div. oli saksalaisia ja 22 div. sekä 5 prikaatia romanialaisia. Puna-armeijan hyökkäys alkoi 20.8.-44. Kahdessa päivässä murrettiin vihollisen puolustusrintama, jonka jälkeen romanialaisten 3. A sekä viisi saksalaisten armeijakuntaa joutuivat saarroksiin. Syyskuun alkuun (4.9.) tultaessa romanialaiset joukot oli murskattu ja saksalaisten divisioonista oli jäljellä vain 7. Romania oli pitkään valmisteltu fasisminvastaisena kapinaan. Romanian vallankumouksellinen sotilaskomitea perustettiin 14.6.-44. Puna-armeijan edetessä Romaniaan sotilaskomitea päätti aloittaa kapinan 24.-26.8.-44. Tässä vaiheessa kuningas ja hänen hovinsa koki vain ainoaksi keinoksi pelastaa nahkansa kaatamalla Antonescun natsihallitus. Patriootit vangitsivat kuninkaan palatsissa Antonescun ja valtasivat Bukarestin tärkeimmät kohteet. Maahan syntyi uusi hovin ja porvariston johtama hallitus.

Romanian asevoimat fasismin vastaan

Tukahduttaakseen kapinan Bukarestin varuskunnan saksalaisjoukot sekä ilmavoimat aloittivat sotatoimet pääkaupunkia vastaan. Neuvostoliitto esitti vetoomuksen Romanian asevoimille liittymisestä Hitlerin vastaiseen rintamaan. 26.8. Romanian uusi hallitus hyvä-

syi Neuvostoliiton esittämät aselepoehdot, mutta pyrki antamaan saksalaisjoukoille mahdollisuuden vetäytyä muihin Kaakkois-Euroopan maihin. Tässä vaiheessa Puna-armeija kiihdytti hyökkäystään kolmella suunnalla: (1) Karpaattien yli Pohjois-Transsylvaniaan, (2) Focsanin ja Ploestin kautta Bukarestiin, sekä (3) Mustan meren rannan suuntaisesti kohti Bulgarian rajaa. Taistelut öljykaupunki Ploestian puolustamiseksi käytiin yhdessä työläisten, Hitleriä vastaan kääntyneen varuskunnan sekä neuvostojoukkojen voimin ja kaupunkiin hyökänneet hitleriläiset tuhoettiin. Ploestia ja sen teollisuus saatiin pelastettua. Samana päivänä 30.8. puna-armeija yhdessä 1. romanialaisen vapaajoukkodivisioonin kanssa marssi nopeasti Bukarestiin. Väli-rahansopimus Romanian kanssa solmittiin 12.9. -44. YK:n, Neuvostoliiton, USA:n ja Britannian nimissä sen allekirjoitti 2.UR:n komentaja Rodion Malinovski. Romania julisti sodan Saksalle ja Unkarille ja sen armeija käänsi nopeasti aseensa saksalaisia vastaan. Romania vapautettiin saksalaisista 25.10.-44 yhdessä Neuvostoliiton ja Romanian sotilaiden voimin. Romanian sisäpolitiikassa porvarillisen väliaikaishallituksen ministeristön kokoonpanoa korjattiin marraskuussa ja Sanatescu joutui eroamaan hallituksen johdosta joulukuussa.

Bulgaria kääntää aseensa kohti hitleriläisiä

Jassyn-Kisinevin operaation jälkeen 3. UR eteni nopeasti Romanian ja Bulgarian rajalle. Transsilvaniassa ja Karpaateilla toimivat saksalaisjoukot eristettiin Jugoslaviassa, Kreikassa ja Albanian toimivista hitleriläisistä. Bulgarian monarkistinen fasistihallitus julisti jo v. 1941 sodan USA:lle ja Britannialle. Pelätessään Bulgarian kansan reaktiota se ei uskaltanut julistaa sotaa Neuvostoliitolle. Syyskuun alussa -44 maassa toimi laaja fasismin vastainen liike ja partisaaniarmeija. Bulgarian Työväenpuolue valmisteli koko sodan ajan kansaa aseelliseen fasis-

minvastaiseen kapinaan. Bulgarian fasistihallitus tuki loppuun saakka Hitler-Saksaa ja 5.9.-44 Neuvostoliitto julisti sodan Bulgarialle. Edettyään Bulgarian ja Romanian rajalle 3. UR asettui linjalle Ruse- Tonava- Musta meri. Etenemistä Bulgariaan komennettiin koordinoidaan Zukov. Ennen operaatiota Zukov tapasi Bulgarian työväenpuolueen johtajan Georgi Dimitrovin, jolla oli hyvät yhteydet Bulgarian vastarintaliikkeeseen.

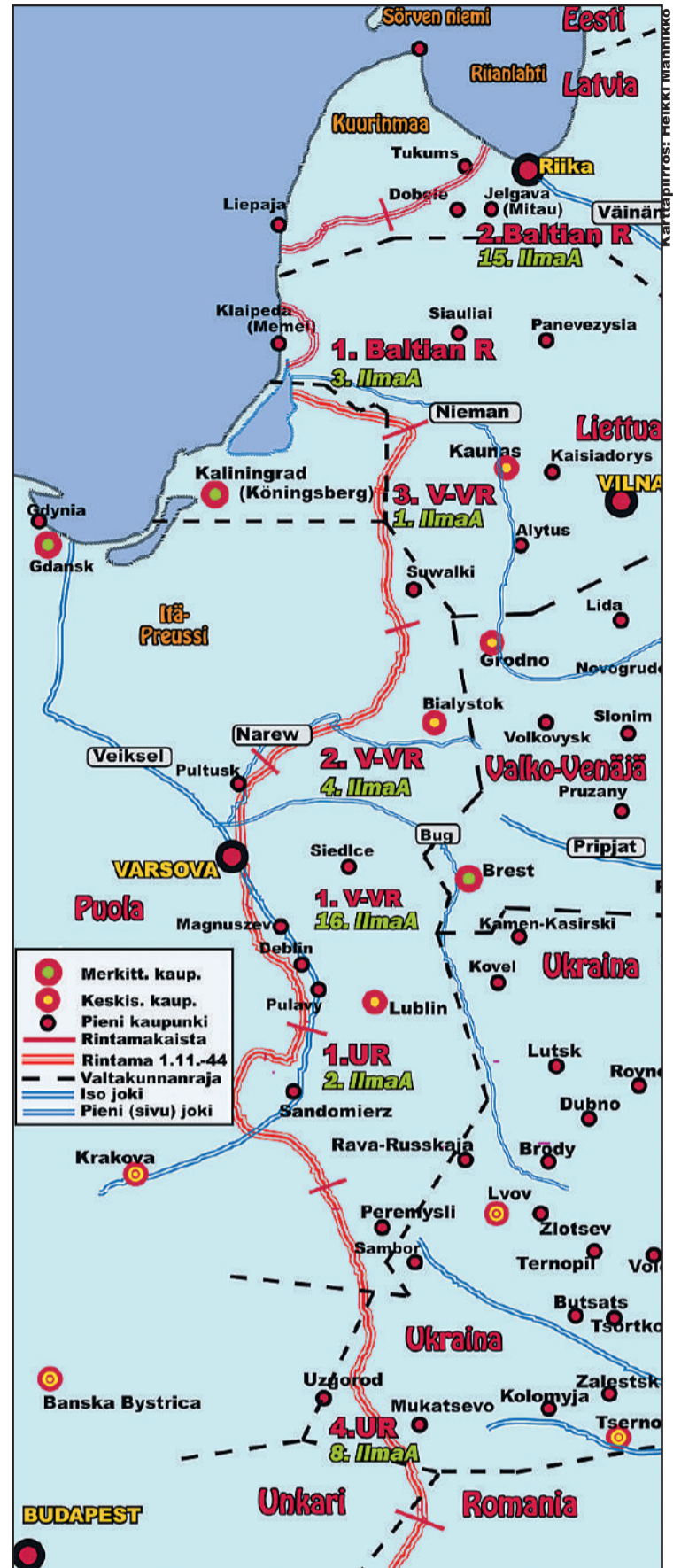
Dimitrov totesi, että sotaa Bulgarian kanssa ei varmasti-kaan tule, vaan Bulgarian kansa on valmistautunut ottamaan neuvostojoukkojen ystävällisesti vastaan. Puna-armeija (3. UR) siirtyi Bulgarian alueelle 8.9. -44. Taisteluita ei syntynyt. Bulgarian rajaviranomaiset ja asevoimat ottivat neuvostojoukkojen rauhanomaisesti vastaan ja maassa olevat 35000 miehen vahvuiset saksalaiset miehitysjoukot pakenivat. Aamulla 8.9. Bulgarian työväenpuolueen toimikunta sekä partisaanit yhdistävä kansan vapautusarmeijan esikunta päättivät aloittaa aseellisen kapinan. Valta siirtyi Isänmaallisen Rintaman hallitukselle, joka julisti sodan Saksalle ja aloitti yhteydenpidon Neuvostoliiton kanssa. Bulgarian asevoimista ja partisaaniliikkeestä muodostettiin kansanarmeija (0,5 milj.), joka taisteli fasisteja vastaan sodan loppuun saakka Unkarin, Jugoslavian ja Itävallan alueella. Väli-rahansopimus Bulgarian kanssa allekirjoitettiin 28.10.-44. YK:n nimissä sekä Neuvostoliiton, USA:n ja Englannin valtuuttamina sen allekirjoitti 3. UR:n komentaja F.I.Tolbuhin.

Suomi irtaantui sodasta 19.9.1944

Liittolaisten osalta Saksan luhistuminen alkoi jo keväällä. Suomalaisen ajaminen poteroistaan aloitettiin jo ennen Bagration- operaation alkua Karjalan- ja Aunuksen Kanaksella. Heinäkuun alussa Suomen armeija joutui toivottomaan asemaan (KÄ 3/14). Neuvostoliitto lähetti Tukholman kautta 14.7. Suomelle viestin, että Moskova odottaa Suomelta aloitetta rauhan neuvotteluista. Risto Ryti erosi 1.8. ja valtionpäämiehen tehtävät otti vastaan Mannerheim. Suoritettiin järjestelyjä hallituksessa ja varauduttiin saksalaisten mahdollisiin toimenpiteisiin. Eduskunta hyväksyi 24.8. rauhansuunnitelman ja pyysi Tukholman kautta Moskovaa ottamaan Suomen valtuuskunnan vastaan. Neuvostoliitto ilmoitti hyväksyvänsä esityksen ehdolla, että Suomi katkaisee suhteensa Saksaan ja vaatii sitä poistamaan joukkonsa maasta kahden viikon kuluessa, jonka jälkeen Suomessa olevat saksalaiset on riisuttava aseista. Eduskunta hyväksyi ehdot äänin 108-45 ja katkaisi 2.9. suhteet Saksaan. Väli-rahansopimus allekirjoitettiin 19.9.-44. YK:n sekä Neuvostoliiton, USA:n ja Englannin hallitusten valtuuttamana sen allekirjoitti Andrei Ždanov.

Taistelut Baltiassa valmistauduttiin viemään loppuun

Elokuussa 2. ja 3. Baltian R hyökkäsivät kohti Riikaa yhtyvin kiilojin. Oikealla siivellä 3. Baltian R aloitti Tarton operaation ja eteni vasemmalla siivellä Eestin ja Latvian rajaa noudatellen. Vihollinen valmistautui katkaisemaan neuvostojoukkojen kummankin Riian-

Rintama marraskuun alussa -44. Fasistien Pohjoisen AR on suljettu mottiin Kuurinmaalle. Rintamalla valmistaudutaan talven ja kevään taisteluihin. 1. Baltian R ja 3. V-VR valmistelevat Itä-Preussin valtausta. 1. ja 2. V-VR sekä 1. UR valmistelevat etenemistä Varsovasta Berliiniin suuntaan. 4. UR tuki Slovakiassa puhjennutta yleiskansallista kapinaa etenemällä Karpaattien yli Slovakiaan. Karttapiirroksessa ei näy, että tässä vaiheessa Bulgaria ja Romania on vapautettu fasisteista. Jugoslavian suuntaan Puna-armeijan ja Bulgarian asevoimien yhteistyönä aloitettiin operaatio 28.9 ja toimet fasistien häätämiseksi Unkarista 6.10.-44.

lahteen työntyvän hyökkäyskiilan. Tietäen tämän myös puna-armeija ryhtyi joukkojensa uudelleen järjestelyihin. Hitleriläiset hyökkäsivät neuvostojoukkoja vastaan 16.8. Kuurinmaalta ja Siauliai länsipuolelta Samogitian ylängöltä. Jälkimmäisen neuvostojoukot kykenivät torjumaan, mutta Kuurinmaalla Tukumsin luona hitleriläiset kykenivät työntämään takaisin Riianlahdelle edenneet 1. Baltian R:n joukot ja syntyi käytävä, joka yhdisti fasistien Pohjoisen AR:n joukot Saksaan (Kä 4/14).

Fasistien häätäminen Baltiasta pyrittiin viemään loppuun vuoden 1944 aikana. Vasiljevskin koordinoitavaksi annettiin 29.8.-44 kaikki Baltian rintamat. Baltian va-

pautus jakaantui neljään isompaan operaatioon: (1) Riian taistelut 14.-27.9. -44; (2) Tallinnan vapautus 17.-26.9.-44; (3) Moonsundin (Eestin läntinen saaristo) taistelut 30.9.-24.11.-44 ja (4) Memelin (Klaipeda) operaatio 5.-22.10.-44.

Baltian joukot järjestettiin uudelleen hitleriläisten Pohjoisen AR:n tuhoamiseksi. Leningradin R ei kyennyt aluksi murtaamaan rintamahyökkäyksellä fasistien puolustusta Narva-joella. Rintama sai vahennukseksi 3. Baltian R:lta 2. Isku A:n, jonka rintaman komentaja Govorov siirsi Peipsi-järven ja Pihkova-järven välisen kapeikon kautta iskemään Narvan ryhmitty-

Jatkuu sivulla 13

Neuvostojoukkojen saapuessa Baltiaan Tallinnan lähellä Kloogassa fasistit yrittivät tuhota polttamalla vankileirin vankeineen. Kloogan leirillä oli sekä juutalaisia että venäläisiä. Kloogan leiri oli ensimmäinen, joka paljasti liittoutuneille fasistien hirmuteot. Kuvassa Kansan äänen järjestöjen ryhmä tutustumassa Kloogan leirialueeseen vuonna 2010.

70 vuotta sitten (20): Hitlerin liittolaiset kaikkosivat sodan lähetessä Berliiniä...

Jatkoa sivulta 12

män selustaan. Puna-armeijan painostamana fasistit olivat vetäytyneet 20 km Narvasta länteen "Sinimäkien" alueelle. Taistelua käytiin koko elokuun ajan. 2. Isku A uhkasi fasistijoukkojen selustaa etelästä. Samaan aikaan alkoivat Kuurinmaalla taistelut kuurinkäytävän hallinnasta. Tämä pakotti saksalaisjoukot perääntymään Sinimäkien alueelta 18.9.-44 ja lopullinen taistelu Eestin vapauttamiseksi käytiin 17.-26.9. Tallinnan neuvostojoukot valtasivat 22.9.-44.

Fasistien pohjoinen AR vetäytyi Kuurinmaalle

Samaan aikaan Eestin eteläpuolella 2. Baltian R:n päävoimien tuli yhteistoiminnassa 3. ja 1. Baltian R:n kanssa edetä Riikaan. 2. Baltian R:n oikean siiven tuli yhdessä 3. Baltian R:n kanssa pirstoa ja tuhota fasistien pohjoinen AR. Tämä onnistui vain osittain, sillä Leningradin R:n ja em. 2. ja 3. Baltian R:n painostamana fasistien päävoimat pääsivät vetäytymään Riian alueen kautta Kuurinmaalle. 1. Baltian R:n tuli estää Siauliain kohdalla fasistien läpimurtoyritykset ja suunnitelmat Itä-Preussiin ja Saksaan johtavan käytävän laajentamiseksi. 1. Baltian R:n oikean siiven piti yhteistyössä muiden rintamien kanssa tuhota Väinäjoen pohjoispuolella oleva vihollisryhmittymä ja estää sen vetäytyminen Kuurinmaalle Liepajan alueelle. Eestin rannikolta Niemen-joelle saakka ulottuvan yleishyökkäyksen tuli alkaa 14.9. Puna-armeijan neljää rintamaa vastassa fasisteilla oli 700 000 sotilasta (56 div.), 7000 tykkiä ja kr-heitintä, 1200 ps-vaunua ja rynnäkötykkiä sekä 400 taistelulentokonetta. Puna-armeijan vastaavat voimat olivat: 900 000 sotilasta, 17500 tykkiä ja kr-heitintä, 3000 ps-vaunua ja rynnäkötykkiä sekä runsaat 2600 taistelulentokonetta. Lisäksi operaatioon osallistui koko Itämeren laivasto. Taistelut raivosivat syyskuun puolivälistä lähtien. Vihollinen yritti läpimurtoa mm. Dobelen lounaispuolella vahvojen ps-voimien ja pääsi tunkeutumaan Puna-armeijan aseisiin n. 5 km, mutta 18.9. mennessä se pysäytettiin. Hyökkäys oli niin voimakas, että valmiustilassa pidettiin myös 5. KaPsA ja siirrettiin muutamalla päivällä 51. A:n hyökkäystä kohti Tukumsia. Samaan aikaan 2. ja 3. Baltian R:n joukot puhdistivat hitaasti Riian aluetta ja lähestyivät Siguldaa, jossa 70 km Riista sijaitseva vihollisen pääpuolustuslinja. Avuksi annettiin Belovin johtama 61. A, joka eteni Riian valtatie suunnassa.

Saksan Pohjoinen AR motitettiin Kuurinmaalle

Tiedustelutietojen mukaan vihollisen 8 divisioonaa taistelivat Meme-

lin luona ja loput hitleriläisten voimat oli lähetetty Jelgavan (Mitau) luokse avustamaan Pohjoista AR:ää. Päämaja päätti siirtää hyökkäyksen painopisteen Klaipedan suuntaan ja 24.9. aloitettiin tätä silmällä pitäen joukkojen uudelleen ryhmittely. 1. Baltian R:n vasenta siipeä vahvistettiin. Ps-voimia keskitettiin Siauliain luokse iskun kohdistamiseksi Klaipedaan ja Niemen-joen alajuoksulle. Klaipedan operaation suunnitteli Vasiljevskin esikunta yhdessä 1. Baltian R:n sotaneuvoston kanssa. Hyökkäyskiilat tuli työntää 130 km syvyyteen ja murtaa fasistien kuusi puolustuslinjaa. Tämän jälkeen hyökkäyksen suunta tuli kääntää Itä-Preussiin pohjoisesta käsin. 1. Baltian R ja 3. V-VR aloittivat valmistelun Itä-Preussin pohjois-osan valtaamiseksi.

Klaipedan operaatio alkoi 5.10.-44 ja ennätettiin vihollisen edelle, joka aikoi suorittaa Riian alueella suuren vastahyökkäyksen. 1. Baltian R eteni 10.10.-44 Klaipedan kohdalla Itämerelle ja fasistien Pohjoinen AR eristettiin lopullisesti Saksasta ja Itä-Preussista. Riika vallattiin 15.10.-44 ja Kuurinmaalle mottiin jäivät 38 vihollisen divisioonaa sekä Klaipedan alueelle kolme divisioonaa.

Moonsundin taistelu varmistti Kuurinmaan saarron

Eestin läntisen saariston (Moonsund) vapautus toteutettiin 27.9.-24.11.-44. Fasisteilla oli saarilla 11500 sotilasta. Puna-armeija saavutti Eestin länsirannikon 25.9.-44 ja Leningradin R:n 8. A:n yksiköt alkoivat siirtyä saarille välittömästi. Saksalaiset pakenivat Hiidenmaalta, joka vapautettiin 3.10. Siellä toimivat neuvostojoukot siirtyivät Saarenmaalle 5.10. Mantereelta käsin Saarenmaalle neuvostojoukot siirtyivät 3.10., kun saksalaiset pakenivat Muhusta 2.10. Hitleriläiset etenivät neuvostojoukkojen ahdistamina eri puolilta Saarenmaasta sen eteläosaan hyvin linnoitettuun Söven niemeen. Ankarat taistelut käytiin Söven niemellä Tehumardin kylässä 8.-9.10. Söven taistelut muodostuivat vaikeiksi ja lopullisesti niemi puhdistettiin saksalaisista 24.11.-44.

Neuvostojoukot kykenivät nyt hallitsemaan Kuurinmaan mottia Saarenmaalta käsin. Myös meriliikenne oli Itämeren laivaston ja Neuvosto-ilmavoimien toimintapiirin sisäpuolella eikä saarosta voinut meren kautta paeta. Tässä vaiheessa saarrettuun viholliseen ei "haaskattu ruutia". 3. Baltian R lakkautettiin 16.10 ja osa sen joukoista siirrettiin 2. Baltian R:n alaisuuteen ja osa päämajan reserviin.

Kapina Varsovassa alkoi huonoon aikaan

V-VR:n joukot siirtyivät Puolaan

Buk-joella 20.7.-44. Kärjessä eteni Puolan sotaväen 1. A (S. Berling). Heinäkuun loppuun tultaessa sekä 1. V-VR:n joukot että 1. UR:n joukot etenivät Veikselille (Kä 4/-14). Puolan alueella taisteli fasistimiehistöjä vastaan lukuisia aseellisia ryhmiä. Ne muodostivat nopeasti 1. Puolalaisen Armeijan kanssa suuren sotilaallisen voiman. Mutta Lublinin metsissä toimi ryhmä "Armia Krajowa" (AK), joka nimitti itseään "AK:n 7.D:ksi". Tavattessaan neuvostoseereja he ilmoittivat "etteivät taistele Puna-armeijaa vastaan, mutta eivät myöskään halua olla tekemisissä sen kanssa." Lublinissa aloitti toimintansa Puolan kansanvallan keskuselin "Puolan kansallinen vapautuskomitea", johon neuvostovoimat pitivät yhteyttä.

Elokuun alussa 1. V-VR sai tietoja Varsovassa puhjennesta kapinasta. Tieto huolestutti rintaman johtoa, koska kapina oli aloitettu mahdollisimman huonoon aikaan. Rokossovski mainitsi: "Aivan kuin kapinan johtajat olisivat varta vasten valinneet sellaisen ajankohdan, että kapina päättyisi tappioon." Sillä hetkellä 48. ja 65. A taistelivat runsaat 100 km Varsovasta itäkoilliseen Bialowezan metsissä. 70. A oli äsken vallannut Brestin ja puhdisti siellä mottia. Siedlcan alueella taisteli 47. A rintaman suunta pohjoiseen. 2. PsA taisteli, Veikselin itärannalla Varsovan esikaupungin Pragan tuntumassa ja torjui vihollisen Ps-voimien vastahyökkäyksiä. 1. Puolalainen Armeija, 8. KaA ja 69. A ylittivät Veikseliä Magnyszewin ja Pulavyn luona ja laajensivat sen länsirannalle sillanpäitä.

Kapinan johtajat eivät halunneet yhteyttä neuvostojoukkoihin

On esitetty syytöksiä, että neuvostojoukot eivät halunneet auttaa Varsovan kapinallisia. Taistelutilanne kuitenkin osoittaa, ettei se ollut mitenkään mahdollista. Valko-Venäjän operaation alusta neuvostojoukot olivat edenneet 600 km. Huoltoja ja täydennystä kaipaaville joukoille vihollisen voimakkaasti linnoittaman Varsovan nopea valtaaminen oli mahdoton tehtävä.

Puolan kansallinen vapautuskomitea tutki Varsovan tapahtumia. Selvisi, että kapina oli aloitettu 1.8.-44 Puolan Lontoon pakolaishallituksen kehotuksesta. Sitä johtivat AK:n upseerit kenraalien Bor-Komorowskin ja Monterin johdolla. Kapinaan liittyi suuri osa Varsovalaisista, jotka vihasivat fasistimiehistystä. Kapinan johtajat eivät kuitenkaan halunneet ottaa yhteyttä neuvostojoukkoihin ja tavoitteena oli ottaa valta Puolan Lontoon pakolaishallitukselle ennen Puna-armeijan ja Puolalaisen armeijan saapumista. Rokossovski kertoo käyneensä 2. PsA:n tähtystyspaikalla, josta näki Varsovaan, jossa selvästi taisteltiin. Neuvostojoukkojen tiedustelu ei kuitenkaan saanut yhteyttä kapinallisiin.

Varsovan kapinan aikana käytiin ankaria taisteluita

Heti elokuun alussa saksalaiset saivat iskettyä Pragan ja Siedlcan välistä Varsovan eteläpuolella Veikselin ylittäneiden neuvostojoukkojen selustaan. Pragan luona hitleriläiset kykenivät käyttämään selkänjoanaa vahvasti linnoitettua Varsova. Tässä tilanteessa Varsovan kapinalliset olisivat voineet iskeä Saksalaisten selustaan. Tämä ei kuitenkaan kuulunut Lontoossa istuvan pakolaishallituksen eikä kapinan johtajien suunnitelmiin. 2.

Myös Riian lähellä Salaspilsin kylässä paljastui syksyllä -44 fasistien kokoomaleiri, jossa vangit ryhmiteltiin työkyvyn mukaan ja vietiin Saksaan eri kohteisiin. Työkyvyttömät joutuivat tuhoamisleireille ja toiset työleireille. Juutalaiset ammuttiin.

PsA:aa auttoi 47. A, joka oli vapautanut Siedlcan ja ajoi vihollista luoteeseen. Täällä oli vaikea tilanne. 47. A ja 2. PsA olivat laittaneet liikkeelle kaikki reservinsä. "Ohut rintama" osoitti pohjoiseen. Ainoaksi mahdollisuudeksi jäi jouduttua 70. A:n etenemistä Brestistä ja vetää Batovin 65. A ja Romanenkon 48. A nopeasti Bialowezan metsästä. 65. A selviytyi metsästä, mutta joutui myöhemmin kahdelta suunnalta saksalaisten Ps-voimien ahdistamaksi, jotka saivat paloitetua armeijan osiin. Mutta armeijan taitava taktiikka ja rintaman apuun lähettämät jv- ja ps-yksiköt pelastivat tilanteen ja suuria tappioita kärsinyt vihollinen ajettiin pakosalle. Samoin Plijevin IVKaRvAK, joka oli edennyt liian kauaksi länteen, työnnettiin Brestin luoteispuolelle Buk-joelle ja saarrettiin. Plijevin ryhmälle toimitettiin kuitenkin ilmateitse yöaikaan ampumatarpeita ja taitavalla taktiikalla vihollinen ajettiin pakosalle.

Sillanpäät Veikselillä ja Narewilla pitivät

Vihollinen alkoi linnoittautua Narew-joen linjalle katsoessaan lännestä hävinneensä taistelut Buk-joella ja Varsovan suunnassa. Tämän johdosta 48., 65. ja 70. A komennettiin kiirehtimään Narew-joelle ja koukkaamaan sivustoilta linnoittautuneen vihollisen selustaan ja valtaamaan joelta sillanpääasemia. 65. A:n Donin PsAK (M.F.Panov) ylitti Narewin 5.9. Pultuskin kohdalla. Täällä kehittyivät ankarat taistelut. Tämä kuitenkin joudutti 70. ja 48. A:n etenemistä Narewille. 70. A hyökkäsi Varsovan pohjoispuolella suuntana Sokolow-Radzymin-Modlin (Varsovan pohjoispuolella) ja 48. A ylitti Nawerin Rozanin kohdalla. Syyskuun alkupuolella raivosivat suurtaistelut vihollisen yrittäessä tuhota Puna-Armeijan sillanpäät Veikselillä ja Narewilla. Vihollinen laittoi massoitain tuleen panssareita, mutta Puna-Ar-

meija säilytti asemansa 16. Ilma A:n hallitessa koko ajan ilmatilaa.

Läpimurto Veikselille ja Narewille avasi neuvostojoukoille tien Saksaan. Tästä syystä hitleriläisten sodanjohto voimisti hyökkäystä Veikselin ja Narewin sillanpäitä vastaan. Varsovan ulkopuolelle Pragaan oli keskittynyt voimakas vihollisryhmittymä. Puna-Armeijan sodanjohto teki päätöksen tuhota Veikselin itäpuolen vihollisjoukot Pragan kohdalla. Taisteluun varattiin 47. ja 70. A, osa 1. Puolalaisesta Armeijasta ja 16. IlmaA. Taistelu alkoi 11.9.-44 ja Praga vallattiin 14.9. Tässä taistelussa Pragan asukkaat tukivat rintaman joukkoja ja osallistuivat itse taisteluihin. Juuri tässä tilanteessa olisi ollut oikea aika kapinalle. Hyökkäys kaupungista samanaikaisesti rintaman joukkojen hyökätessä idästä olisi voinut johtaa kaupungin vapauttamiseen fasisteista. Taistelut kaupungissa jatkuivat, mutta hitleriläiset kykenivät räjäyttämään kaikki Pragaan Veikselin yli johtavat sillat.

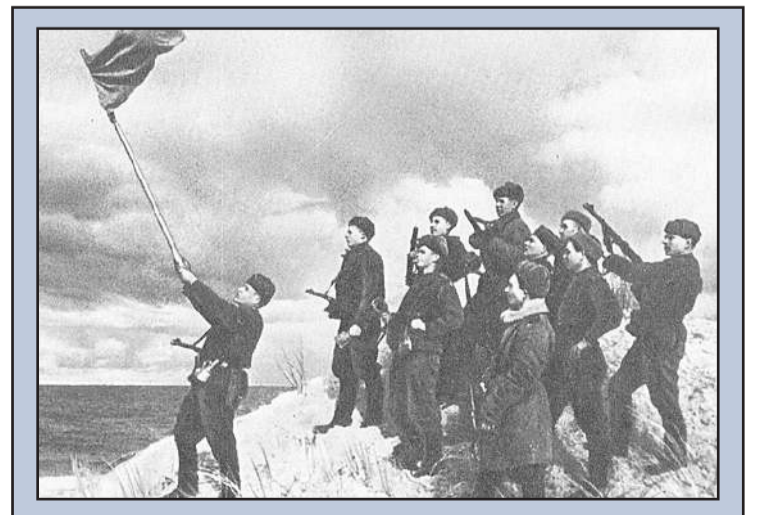
Varsovan kapinan murheellinen loppu

Tilanne Varsovassa kävi vaikeammaksi. Vasta silloin, kun brittien yritykset huoltaa ilmateitse kapinallisia epäonnistuivat, AK:n johto kääntyi Lontoon kautta Puna-armeijan puoleen. Päämajan (Stalin) tiedusteluihin voisivatko 1. V-VR:n joukot tässä vaiheessa ryhtyä operaatioon Varsovan vapauttamiseksi Rokossovski joutui vastaamaan kielteisesti. Varsova oli natsien voimakkaasti linnoittama ja neuvostojoukot olivat heikentyneet edettyään taistellen Valko-Venäjän operaation alkamisesta saakka. Neuvostojoukot kykenivät kuitenkin tukemaan kapinallisia. Rintaman ilmavoimat puuttivat pienistä korkeuksista 13.9.-1.10.-44 välisenä aikana kapinallislehdien osoittamiinsa paikkoihin aseita, ammuksia, muonaa ja lääk-

Jatkuu sivulle 14

Saksalaiset vetäytyivät nopeasti Saarenmaalla eteläosan hyvin linnoitettuun Sövenniemeen. Suuri taistelu käytiin 8.10. -44 Tehumardin kylässä lähellä Sövenniemeä. Lopullisesti fasistit saatiin tuhotuksi Sövenniemellä 24.11., kun paikalle oli saatu raskaampaa aseistusta.

Neuvostojoukkojen karkiosasto saapuu Itämeren rannalle syksyllä -44. Kuva A.Vasiljevskin kirjan "Elämäni Työ" kuvitusta.

Puolustusvaliokunnan enemmistö torjui "isäntämaasopimuksen" eduskuntakäsittelyyn

Kansanedustaja Jyrki Yrttiaho toimitti tiedotusvälineille Eduskunnassa 8.10.2014 päivätyn uutisen, jossa hän kertoi esittäneensä puolustusvaliokunnassa isäntämaasopimuksen eduskuntakäsittelyä. Ministeri Tuomioja kuitenkin pyörsi aiemmat lupauksensa eikä valiokunnan enemmistö halunnut asiakirjaa täysistuntokäsittelyyn. Ohessa julkaisemme Yrttiahon antaman lehdistötiedotteen:

"Vasemmistoliiton kansanedustaja Jyrki Yrttiaho (vr.) esitti tänään puolustusvaliokunnan kokouksessa, että valiokunta vaatii Suomen ja Naton välillä syyskuussa solmitun isäntämaatusopimuksen tuomista eduskunnan täysistuntokäsittelyyn ja valiokuntiin. Isäntämaatusopimuksessa Suomi lupautuu niin päättäessään vastaanottamaan alueelleen Natojoukkoja, huolehtimaan niiden majoittamisesta ja ylläpidosta, materiaalin varastoinnista ja huollosta sekä logistisista palveluista (samatat, lentokentät, rautatiet, tiestöt) ym.

Yrttiaho vetosi ulkoministeri Erkki Tuomiojan eduskunnan Ukraina-keskustelussa 2.9. 2014 antamaan lupaukseen tuoda asiakirja tavalla tai toisella eduskunnan käsittelyyn. Puolustusvaliokunnan kuultavana ollut ministeri Tuomioja totesi valiokunnalle, että hallitus ei tuo asiaa eduskuntaan. "Se on eduskunnan oma asia", lupauksen pyörtänyt Tuomioja totesi.

Saatuani ministeri Tuomiojan vastauksen tein puolustusvaliokunnalle ehdotuksen, että valiokunta vaatisi isäntämaatusopimuksen tuomista eduskunnan täysistuntoon ja valiokuntiin. Nost

Natoa ja "isäntämaasopimusta" vastustettiin YK:n päivän rauhanmarsilla 24.10.2014. Marssi lähdössä Eduskuntatalolta.

tin esille sopimuksen ristiriidat Suomen lainsäädännön kanssa. Edellytetäänhän siinä suomalaisilta viranomaisilta lukuisia toimia, joihin voimassa oleva lainsäädäntö ei heitä velvoita. Aivan oleellinen asia on myös perustuslaillinen ristiriita, jo-

hon tunnettu ja arvostettu ent. EU-juristi ja kansanedustaja Jacob Söderman kiinnitti julkisuudessa huomiota. Söderman totesi 5.9. 2014 (Suomenmaa): "Naton joukot toimisivat Suomessa ollessaan Natokomentajan alaisuudessa. – Eli eivät

siis kaikissa tilanteissa olisi Suomen puolustusvoimien johdossa ja valvonnassa, Söderman tulkitsee. Jos näin on, se on asia, joka tulisi käsitellä Suomessa perustuslakivaliokunnassa. Tämä taas edellyttää että hallitus tuo sopimuksen vaikkapa selontekoaosana eduskuntaan, hän sanoo."

En saanut esitykselleni tukea. Olen erittäin hämmentynyt valiokunnan linjauksesta. Natoisäntämaatusopimuksen oikeudelliset kehykset ja perusteet jätettiin avaamatta. Tiukatessani sopimukseen oikeudellisia seikkoja valiokunnan aiemmassa kokouksessa, oli puolustusministeriön virkamiesten vastaus, että emme ole juristeja, kansanedustaja Yrttiaho toteaa."

Tiedustelut:
Jyrki Yrttiaho
kansanedustaja

puh. 050 512 2959
s-posti: jyrki.yrttiaho@eduskunta.fi

Tutkintapyyntö oikeuskanslerille

Syyseminaarissaan STP vahvisti oikeuskanslerille osoitetun isäntämaasopimusta koskevan seuraavan tutkintapyynnön:

Pyydämme tutkimaan, onko puolustusvoimain komentaja Jarmo Lindberg syyllistynyt Suomen valtiopäiväjärjestyksen rikkomukseen.

Suomen perustuslaki edellyttää, että merkitykseltään huomattavat valtiosopimukset tulee eduskunnan hyväksyä. Lindbergin 04.09.2014 Naton huippukokouksessa allekirjoittama sopimus ei ole eduskunnan hyväksymä, vaikka kyseessä on todella merkitykseltään huomattava valtiosopimus.

Tämä Suomen sodanjälkeisen politiikan peruslinja on ollut maamme pitkäaikainen vapaana ulkomaisista joukoista. Suomen on annettava takuut, että emme salli hyökkäystä ketään vastaan maamme maa- tai vesialueen eikä ilmatilan kautta.

Isäntämaasopimus voi olla Suomelle äärimmäisen vaarallinen kriisitalanteessa. Se on Suomen perustuslain 8 luvun 94 § mukaan valtiosopimus, joka edellyttää Suomen eduskunnan hyväksynnän.

Sopimus mahdollistaa sen, että kriisitalanteessa Suomi voi pyynn-

nöstä sallia satamiensa ja lentokenttensä käyttämisen Baltian maiden suojelemiseen. Suomi voisi siis hyväksyä vapaaehtoisesti ulkopuolisen sotilaallisen läsnäolon alueellaan.

Suomen alueen luovutus Naton käyttöön olisi Suomelle kriisitalanteessa äärimmäisen vaarallista. Rauhankumppanuus vietäisiin lähes Nato-jäsenyyden tasolle.

Yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen perustetaan Naton ja Suomen yhteinen organisaatio. Se toteuttaa nelivaiheisen prosessin, joka valmistele esimerkiksi satamien, lentokenttien ja sairaaloiden osalta yksityiskohtaiset määrälliset tavoitteet ja valmiudet.

Tukeen kuuluvat mm. lupa aseellisten joukkojen kauttakulkuun maalla, ilmatilassa tai vesialueilla; sotilaiden majoitus ja muonitus; veden, ruuan, polttoaineen ja ampumatarvikkeiden huolto; lupa käyttää sotilaallisia voimavaroja kuten tukikohtia, lentokenttiä ja vesialueita; palvelut kuten sairaanhoito, materiaalin huolto, vapaa-ajan palvelut; verotuskäytännöt.

Kyseessä on Natoa tukeva sotilaallis-yhteiskunnallinen järjestelmä Naton kaikissa toiminnoissa Suomen alueella. Ei siis ole to-

denmukaista kertoa kansalaisille ja eduskunnalle, ettei prosessin läpivienti lähentäisi Suomea Natoon.

Sopimus muistuttaa Suomen 74 vuotta sitten solmimaa kauttakulkusopimusta natsi-Saksan kanssa. Isäntämaasopimus on vuoden 1940 kauttakulkusopimusta pidemmälle menevä yhteistyön syventämissopimus. Isäntämaasopimus ja kauttakulkusopimus muistuttavat toisiaan siten, että niitä molempia pidettiin pitkään salassa julkisuudelta ulko- ja sisäpoliittisista syistä.

Isäntämaasopimusta ja yhteisymmärryspöytäkirjaa koskevan NATO-dokumentin perusteella sopimuksen tulkintaoikeus on NATO-johdolla. Näin ollen kyse ei ole edes kahdenvälisestä sopimuksesta vaan alistusasiakirjasta.

Suomen perustuslain ja valtiopäiväjärjestyksen mukaan eduskunnan tulee päättää asiasta.

Valtiojärjestyksen rikkomus voidaan pahimmassa tapauksessa tulkita Rikoslain 13. luvun mukaisesti törkeäksi valtiopetokseksi, jos "rikoksentehtijänä on tasavallan presidentti, valtioneuvoston jäsen tai muu valtion ylimpään poliittiseen tai sotilaalliseen johtoon kuuluva henkilö."

Helsinki 27.10.2014
Suomen Työväenpuolue STP rp.
(allekirjoitukset, yhteystiedot)

STP:n seminaaritiedote

Suomen Työväenpuolue STP r.p. piti syyseminaarinsa viikonloppuna 25.10.2014 Helsingissä. Kokous katsoi, että Venäjän vastaisilla pakotteilla ei ole juurikaan tekemistä Ukrainan tapahtumien kanssa. Se, että pakotteita kiristettiin juuri, kun Putinin johdolla oli neuvoteltu tulitauko Ukrainaan, todistaa selkeästi, ettei pakotteilla ole mitään tekemistä Ukrainan tapahtumien kanssa. Länsi tavoittelee Venäjällä valanvaihtoa ja uutta, länsimielistä nukkehallitusta.

Helsingin Sanomien pääkirjoituksessa myönnettiin, että pakotteisiin on "sisäänkirjoitettu" tavoite vallanvaihdosta Venäjällä. Pekka Haavisto vahvisti tätä käsitystä, kun hän totesi taannoin Ylen Ykkösaamussa, että "me pyrimme rakentamaan sellaista Venäjää, joka avautuu Eurooppaan ja jonka kanssa Euroopalla olisi jatkuvasti hyvä yhteistyö".

Seminaari tuomitsi uusien uusliberalististen talouslääkkeiden käytön. Julkisuudessa ääneen pääsevät tänä päivänä vain virallista EU:n talouspolitiikkaa kannattavat asiantuntijat, kuten Juhana Vartiainen ja Raimo Sailas. Björn Wahlroos on niin ikään jonkinlainen harmaa eminenssi ja mielipidevaikuttaja, joka ohjailee maamme politiikkaa kulisissa. Esimerkiksi talous-

nobelisti Paul Krugmanin talouspoliittisille neuvoille on Suomessa viitattu kintaalla. Krugman on esittänyt mm. eurosta luopumista ja leikkauspolitiikan lopettamista.

Seminaari vaati TTIP-neuvottelujen lopettamista. Neuvotteluihin osallistuvilla mailla on jo käytännössä vapaakauppasopimus. Neuvotteluja käydään salaisina ja julkisuuteen annetaan harhaanjohtavia tietoja. Sopimus merkitsi käytännössä suuryhtiöiden vallan ulottamista kansallisvaltioiden ja jopa EU:n yläpuolelle.

Seminaari hyväksyi oikeuskanslerille tehtävän tutkintapyynnön Naton isäntämaasopimuksesta. Kokous hyväksyi myös vetoituksen laajan usuoikeistolaisen politiikan vastaisen rintaman rakentamiseksi eduskuntavaaleihin. Kutsumme eri tavoin ajattelevia ihmisiä ehdokkaiksemme (siivu 4).

Seminaarissa käytiin eduskuntavaaliohjelman lähetekestelu. Vaaliteemoiksi esitettiin mm. irtaantumista EU:n uusliberalismista ja Natosta, Venäjä-suhteiden normalisointia ja talouspakotteiden, TTIP-sopimuksen, EU:n pankkiunionin ym. liittovaltiopyrkimysten torjumista, luonnonsuojelua, ilmastomuutoksen estämistä, valtionpankkia jne.

70 vuotta sitten (20): Hitlerin liittolaiset kaikkosivat sodan lähetessä Berliiniä...

Jatkoa sivulta 13

keitä. Suoritettiin 4821 lehtoa, joista 2535 toimitti em. tarvikkeita ja loput olivat luonteeltaan sotilaallisia. Rintaman it-tykistö suojaasi Pragasta käsin kapinallisia fasisien ilma-iskuilta heikentäen heidän tykistö- ja kr-tultaan. Vieläkään AK:n johto ja sitä lähellä olevat kapinalliset eivät halunneet yhteistyötä neuvostojoukkojen kanssa. Apua päätettiin kuitenkin laajentaa. 1. puolalaisen armeijan voimin suunniteltiin maihinnousu uuvia ylimenovälineitä käyttäen Veikselin länsirannalle. Tykistön ja ilmavoimien tuesta sekä muusta yhteistoiminnasta saatiin sovittua kapinallisten edustajien kanssa. Maihinnousu perustui siihen, että sovitut maihinnousukohtat olisivat olleet ka-

pinallisten hallussa. Osoittautui kuitenkin, että rannalla olikin vastassa hitleriläisiä. Uusia voimia laitettiin tuleen. Kapinalliset eivät auttaneet maihinnousujoukkoja, eivätkä vastanneet yhteydenottoihin. Operaatio oli pakko lopettaa ja vetää maihinnousujoukot takaisin itärannalle. Pian saatiin tietää, että AK:n johdon käskystä AK:n yksiköt vedettiin rannalta ja niiden tilalle tulivat saksalaiset. AK valmistautui antautumaan saksalaisille. Neuvostoarmeijan esitystä auttaa halukkaiden varsovalaisten evakuoitua itärannalle ei huomioitu ja vain joidenkin kapinallisryhmien onnistui siirtyä itärannalle.

Valmistautuminen sodan lopputaisteluihin alkoi

Neuvostojoukot tarvitsivat lepoa, täydennystä ja huoltoa. Tiedet-

Kansan äänen varastosta löytyy 2 kpl Žukovin teosta. Ne myydään lehden hyväksi edullisesti.

tiin, että vihollinen tulee tekemään voimakkainta vastarintaa Berliinin suunnassa. Saksalaiset olivat linoittautuneet Varsovaan ja sen lähistölle hyvin. Modlinin luona Veikselin ja Narewin itärannalla fasisit

puolustivat hyvin linnoitettua sillanpäättä. Siellä neuvostojoukot kävivät vielä vaikeaa taistelua. Magnuszevin sillanpäättä puolustanutta 65. A:aa vastaan vihollinen teki taitavan vastahyökkäyksen. Se kyettiin kuitenkin torjumaan ja laajentamaan sillanpäättä tulevaa Saksan tapahtuvaa hyökkäystäkin silmällä pitäen. Läntisellä suunnalla 1., 2. ja 3.VR siirtyivät marraskuussa puolustukseen. Sotatoimissa koitti muuallakin tauko. Päämaja ja yleisesikunta valmistelivat sodan loppuvaiheeseen ja Berliinin operaatioon tähtääviä suunnitelmia. Rintamalinjat olivat lyhentyneet ja rintamien määrä oli vähentynyt. Loppuvaiheen sotatoimia päätettiin johtaa suoraan päämajasta ja poistaa rintamien toimintaa koordinoineet päämajan edustajat. Tässä yhteydessä Žukov siirrettiin 1.V-VR:n

komentajaksi ja Rokossovski 2.V-VR:n komentajaksi. Päätettiin, että 1. ja 2.V-VR:n ja 1.UR:n vastuulla tulee olemaan läntinen suunta ja tuleva Berliinin operaatio.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voitosta, Istorii vtoroj mirovoj vojny: 1939-1945: v 12-h tomah Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku kesällä 1944 Helge Seppälä: Taistelu Leningradista ja Suomi, WSOY 1969

Juche-aatteen valtuuskunnan matkassa Koreassa

Ilokseni sain mahdollisuuden matkustaa Korean kansantasavaltaan 7.-14. lokakuuta vuonna 2010, jolloin vietettiin Korean työväenpuolueen 65-vuotisjuhlaa. Juche-aatteen valtuuskuntaan kuuluivat lisäksi toverit Juha Kieksi ja Tarja Männikkö. Matkustimme Vladivostokin kautta, mikä toikin matkaan oman maunsa ja tukun yllätyksiäkin, joista hieman myöhemmin.

Saavuimme Korean Kansantasavaltaan 7.10.2010 Pjongjangin lentokentälle. Meidät otettiin vastaan erittäin ystävällisesti. Tullissa emme saaneet mitään erityiskohtelua, vaan odotimme vuoroamme koneessa kotimaahansa Venäjältä saapuneiden Korealaisten tavoin. Yllätykseni oli melkoinen, kun vastassa ei ollutkaan vihaisia byrokraatteja, vaan hymyileviä lentokenttävirkaileijoita. Hetken kuluttua matka jatkuikin Pjongjangiin majoittumaan ja täyttämään nälkäisten matkalaisten vatsat, jonka jälkeen meiltä kysyttiin paikkoja, joihin haluaisimme tutustua ja hyvinhän he sen matkajohtajamme sitten toteuttivatkin.

Ensimmäinen varsinainen vierailupäivä alkoi sikäli ikävästi, että vatsani hiukan temppuili, mutta se ei estänyt minua osallistumasta ensimmäiseen kohteeseen, joka oli Silkkitehdas Pjongjangin keskustassa. Se tuottaa n. 900 tonnia silkkiä vuodessa. Tehdas työllistää 2000 henkilöä toimien kahdessa vuorossa. Kolmivuorotyö on Koreassa melko tunnetun käsite, koska yötyötä pidetään työläisille liian rannkana. Silkki, jota tehdas tuottaa on kuuluisaa sekä koti- että ulkomailla. Kävimme koko prosessin läpi ja minulle jäi kuva hyvästä työmoraaalista, mutta myös siitä, että työntekijöistä näytettiin pidettävän hyvää huolta. Erityisen vaikutuksen teki myös tehtaan puistomainen sekä viehättävä pihapiiri, joka ei ollut lainkaan tehdasmainen. Suuri yllätys oli kalankasvatustalot, joissa kasvatettiin karppeja. Ne ruokittiin silkki-perhosen toukkien kotiloiden jäänteillä, jotka jäivät tehtaalta jätteeksi. Hyvin ekologinen teko ja luonnollisesti kalat päätyivät kansalaisten herkuiksi.

Tämän jälkeen vierailimme Chilgolin vallankumousmuseossa, jossa presidentti Kim Il Sungin äiti Kang Bang Suk asui 1923-1925 tällä perinteisellä korealaisella pienellä tilalla, jota Kang Bang Sukin vanhemmat vuokratilajivat. Iltapäivällä oli valtion sinfoniaorkesterin vuoro, joka oli mieleen painuva ja upea

kokemus.

Illalla oli vielä ohjelmassa valtaisa ilotulitus puolueen perustamisen kunniaksi, joka oli korealaisen itsensä toteuttama kaikilta osin. Tosin senkin oli vähällä pilata tuo tempuileva vatsani, mutta pääsin piipahtamaan paikallisen lääkärin tutkimuksiin. Yllätykseksi minut tutkittiin siinä ilotulituksen keskellä päästä varpaisiin, jonka jälkeen sain paikallista vatsalääkettä ja pistoksen toista vatsalääkettä, minkä jälkeen vaiva loppui siihen. Kerta kaikkiaan hyvää hoitoa, tosin joka päivä minulta tämän jälkeen tiedusteltiin vointiani, joka oli mitä mainioin.

Seuraavana päivänä vierailimme Kim Il Sungin syntymäkodissa ja museossa. Sen jälkeen oli vuorossa maaseudulla sijaitseva Taedonggangin valtioneula, jossa on erikoistuttu hedelmätuotantoon. Tilalla tuotetaan omenoita, aprikooseja ja persikoita. Pintaa-tilalla on 735 hehtaaria ja se oli laajentumassa 1000 hehtaarin kokoiseksi. Tilalla on 1000 asuntoa työläisille, joita tilalla työskentelee 3000. Tilan on rakentanut Korean kansanarmeija alusta loppuun. Näin selviää myös armeijan luonnon maassa. Enemmän käytetään työkaluja osaavissa käsissä kuin aseita, joita käytetään vain maahan tunkeilijoiden häätämiseen.

Palasimme Pjongjangiin Vapun päivän stadionille seuraamaan Arirang-näytöstä. Tämä joukkovoimistelunäytös oli aivan upea ja kuvasi samalla sitä saumatonta yhteistyötä, johon vain Korean demokraattisen kansantasavallan kansa pystyy. Paikalla oli myös Korean työväenpuolueen pääsihteeri Kim Jong Il, joka vilkutti iloisesti ja antoi aplodeja esiintyjille. Päivän päätteeksi osallistuimme Korkeimman kansankokouksen tarjoamalle maittavalle illalliselle.

Sitten olikin merkkipäivän 10.10-10 vuoro. Korean työväenpuolue täytti 65 vuotta. Koko Pjongjang oli koristeltu kunnisti ja kaikkialla näkyi Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean työväenpuolueen lip-

Artikkelin kirjoittaja Jorma Talikka Pjongjangin metrossa.

puja. Pääsimme seuraamaan Korean kansanarmeijan paraattia, jonka kerrottiin olevan kaikkien aikojen suurin paikallinen sotilasparaatti, johon osallistuivat kaikki aselajit. Näimme tilaisuudessa myös Korean työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin.

Paraatin jälkeen tutustuimme Korean korkeimman kansankokouksen istuntotaloon, jossa delegaatioiden johtajilla oli mahdollisuus keskustella Korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Yong Namin kanssa. Keskusteluissa oli jo tuolloin sivuttu toveri Kim Jong Unin valintaa Korean työväenpuolueen tehtäviin. Päivä päättyi vaikuttavaan joukkovoimistelunäytökseen.

Maanantaina juhllisuuden jälkeen aamupäivä kului kansan kulttuurikeskuksessa seminaarissa, jossa vaihdettiin kokemuksia Juche-aatteen opiskelusta eri puolilla maailmaa. Iltapäivä meni Nampossa läntisessä satamakaupungissa paikallisella golfkentällä, jossa pelasimme erilaisia pelejä ja olimme piknikillä muiden Juche-aatteen delegaatioiden ja Korealaisten tovereiden kanssa.

Tiistaina kävimme Kim Il Sungin mausoleumissa ja sen jälkeen Kansanarmeijan museossa. Sitten olikin vuorossa Pjongjangin metro, joka on kansanarmeijan rakentama mestariteos. Se koostuu kahdesta reitistä ja 25 asemasta, jotka symboloivat Korean sosialistista rakennustyötä ja Korean kansan yhdistymistä.

Myöhemmin matkamme suuntaantui Taedongganin

kaakelitehtaalalle, joka oli valmistunut huhtikuussa 2009. Lopulliseen laajuuteensa tehdas on nousut v. 2012, jolloin vietettiin Kim Il Sungin syntymän 100-vuotisjuhlaa. Siellä työskentelee 2000 työlläistä kahdessa vuorossa. Työläisten palkka ei ole sidottu tuotantoon, koska Korean valtio takaa työläisille ilmaisen asunnon, koulutuksen, terveydenhuollon ja todella edulliset peruselintarvikkeet. Pienenä miinuksena paikallisella rakennustyömaalla pisti silmään työläisten tellinkien turvakaiteiden kehnoho kunto, mutta täytyy muistaa, että työskentelytapa ei ollut kuitenkaan äärimmäisen kireälle vedetty kuten meillä länsimaissa.

Keskiviikkona perehdyimme Kim Il Sungin yliopistolla automatisoituun e-kirjastoon ja tutustuimme upouuteen uimahalliin. Tekniikka oli viimeisen päälle. Kirjastossa on 200 salia viidessä kerroksessa ja sen tietoverkoista löytyy kaikki korealaisen tutkimuslaitosten julkaisut ja iso määrä ulkomaisia julkaisuja. Kirjastoa voivat hyödyntää kaikki yliopiston 18 000 korealaisista ja ulkomaista opiskelijaa. Uimahalli oli myös todella ahkerassa käytössä.

Tämän jälkeen matkasimme Myohan vuoristoon. Siellä ovat sekä Kim Il Sungin että Kim Jong Ilin lahjanäyttelyt, joissa on 222 000 lahjaa kaikkialta maailmasta. Kaikkien katsomiseen olisi mennyt viikkoja, joten katsoimme vain muutamia huoneita ja olipa siellä Suomestakin tulleita lahjoja. Näyttelyn jälkeen oli piknikin aika vuoriston kauneimmalla paikal-

la. Piknikin jälkeen kävimme vielä Pyohyon temppelissä, jonka vanhimmat osat ovat vuodelta 1642. Tämäkin kohde on saanut kokea jenkki-pommisateen Korean sodassa. Temppelissä asuu munkkeja. Budhalaisia arvellaan olevan Koreassa n. 10 000.

Torstaina aloitimme paluumatkan takaisin Suomeen, mutta Vladivostokissa Venäjän rajaviranomaiset eivät päästäneet meitä tullista läpi, koska olimme saaneet väärää informaatiota Venäjän suurlähetystöstä. Emme suurlähetystön mukaansa tarvitsisi viisumia Venäjälle, kun transit-matka kestää alle 24 tuntia. Tieto oli kuitenkin väärä. Samaa mantraa toisti Moskovassa puhelimesa Suomen suurlähetystökkin. Vladivostokista meidät käännytettiin takaisin Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Onneksi sosialistinen Korea tajusi hätämme ja tarjosi ilmaisen lennon takaisin ilman viisumia valtiollisella Air Koryalla.

Korealaiset ottivat meidät ystävällisesti vastaan lentokentällä ja meidät vietiin diplomaatti-mersulla kuin valtiovieraat takaisin upeaan hotelliin, johon meidät luvattiin ystävällisesti majoittaa ilmaiseksi täydellä ylläpidolla, kunnes saisimme mahdollisuuden poistua ja matkustaa takaisin Suomeen. Olimme Koreassa ilman viisumia, jossa emme olisi saaneet olla näin kuin 24 tuntia, mutta jouduttuamme viipymään kaksi vuorokautta Korean viranomaiset joustivat tässäkin ja leimasivat passeihimme saapumispäiväksi seuraavan päivän, jotta 24 tuntia ei ylittynyt. Tämä oli sellainen solidaarisuuden osoitus Korean demokraattiselta kansantasavallalta, että se mitä länsimedia hallituksien välityksellä tästä hyvien ihmisten maasta uutisoi, osoittautui tämän tositahtumien ketjun kautta täydeksi valheeksi. Itselleni tavallisella työläispojalle ja omaishoitajalle, joka olen jatkuvan byrokraatian uhri tässä kovassa kapitalismissa, tämä osoitti, että maailmassa on vielä hyvyyttä, solidaarisuutta, anti-byrokraatteja ja he asuvat sekä vaikuttavat Korean demokraattisessa kansantasavallassa, kiitos!

Jorma Talikka
Janakkala

Sukellusvenefarssi

Lokakuun lopulla saimme seurata Suomenkin valtamediassa päivittäin Ruotsin armeijan suorittamaa "vieraan vallan vedenalaisen toiminnan" jahtaamista Tukholman saaristossa. Ruotsin maa-, meri- ja ilmavoimat oli hälytetty paikalle. Uutisointi Suomessa oli massiivista kaikissa uutislähetyksissä sekä ilta- ja muuiden lehtien etusivuilla. Tv-studioissa armeijan ja Ulkopoliittisen Instituutin (UPI) asiantuntijat istuivat spekuloidessa ja vihjaamassa, että vedenalainen toiminta oli tietenkin Venäjältä kotoisin.

Uutisia kehiteltiin tyhjästä, koska koko aikana ei löydetty yhtään mitään. Oli vain yksityishenkilöiltä tulleita vinkejä, joita tarkisteltiin massiivisella operaatiolla. Yksi hulluimmista vinkeistä oli salaperäinen mustapukuinen mies luodolla, jonka piti spekulatioiden

mukaan olla venäläinen vakooja. Mutta se olikin vain eläkeläiskalastaja Ove.

Ruotsin armeija ilmoitti seitsemän päivän kuluttua 24.10. "Aluevesiämme loukannut vieras sukellusvene on poistunut". Miten ihmeessä sellaista voi ilmoittaa, kun mitään ei oltu löydetty? Etsintojen lopettamisesta vielä saatiin Suomessa kaikkiin uutislähetysiin pitkin päivää monen minuutin uutisia, joissa muistettiin aina reilusti mainita, että siellä etsittiin venäläistä sukellusvenettä. Jälkeenpäin sitten ilmoitettiin, että paikka, jossa sukellusvenettä etsittiin, oli liian matala tavallisen sukellusveneen kulkea. No se kai oli sitten jokin "piensukellusvene", jota nyt vaan ei löydetty.

Jälkilölyyissä Ruotsin armeija ilmoitti myös, että sillä oli kuvia oudoista kuopista merenpohjassa. Ne olivat 40 senttimetriä läpimit-

taltaan. Ne voisivat olla pienoissukellusveneen tekemiä. Mutta ei kai se vene voinut olla vain 40 senttimetriä pitkä? Kuka kertoisi heille, että monet kalat tekevät meren pohjaan juuri 40 cm kutukuoppia? Ruotsin armeija ilmoitti vielä tiukasti, että "löydöksiä analysoidaan vielä pitkään monen henkilön voimin."

Ja vaikka mitään merenpohjassa olevien kutukuoppien liäksi ei oltu löydetty, vieläkin media toisti ruotsalaisen kontra-amiiraalin lausahduksen: "On täysin tuomittavaa, että joku taho rikkoi tällä tavoin alueellista koskemattomuuttamme". Hetkinen - siis millä tavoin?

Kaikken hulluin juttu paljastui vasta jälkikäteen ruotsalaisen Expressen -lehden artikkelista. Lehti kertoi, että Ruotsin puolustusvoimien signaalitiedustelu FRA ei ollut koko aikana löytänyt minkäänlaisia

todisteita siitä, että Ruotsin aluevesillä toimisi vedenalainen alus. Lehti kertoo myös, että FRA:n moderni tiedustelualus Orion ei ole osallistunut Tukholman saariston etsintöihin, vaikka sillä olisi sukellusvenesintöihin sopivia erityisomaisuuksia, jotka on kehitetty USA:n tiedustelupalvelun NSA:n asiantuntemuksen voimin. Se makaili jossain Tanskan vesillä koko ajan.

Tahallinen harhautus

Kaikki tämä naurattaisi, ellei asia olisi vakava. Ruotsin uusi hallitus ilmoitti heti alkuun, että Natoon ei liitytä eikä se ollut järin myötämellinen puolustusmäärärahojen liittämiselle. Nyt hallitus on päättänyt nostaa puolustusbudjettia ensi vuonna 680 miljoonalla kruunulla (74 miljoonaa euroa) ja budjettinousee myös seuraavina vuosina vuoteen 2018 saakka. Tulosta farsista siis tuli.

Operaatio näyttää tarkoin harkitulta ja tahallisuudelta. Tällä sukellusvenejahdilla on myös yhtymäkohtia 32 vuotta sitten tapahtuneeseen ja vesiperän vetäneeseen sukellusvenejahtiin Tukholman vesillä. Silloin oli juuri saatu Ruotsiin sosiaalidemokraattinen Olof Palmén hallitus, joka oli penseä puolustusmäärärahojen nostamiselle. No määrärahojen nostettiin myös silloin farsisjähdin jälkeen.

Ruotsin mediaa seuraavan henkilön arvio on, että Suomessa nostettiin sukellusvenejahdista suurempi kohu kuin Ruotsissa, jossa oli myös kriittisiä ääniä koko ajan. Mitä tämä kertoo valtamediastamme? On tuskallista havaita, miten kaikki mahdollinen Venäjän vastainen propaganda käytetään tarkkaan hyväksi.

Marjaliisa Siira

Onko Ukrainan valtakoneisto fasistinen?

Median totuuksia

Ylen TV 2:n Ajankohtaisessa kokosessa 6.5.2014 toimittaja Marja Manninen vakuutti Kiovassa itsestään selvänä, että Ukrainan vallankaappauksen jälkeen nimitetty hallitus ei ole fasistinen eivätkä myöskään siinä olevat neljä Svoboda (Vapaus) -puolueen ministereitä ole fasisteja. Näin siitäkin huolimatta, että jopa EU muutama vuosi sitten varoitti esimerkiksi kyseisestä puolueesta sen uusnatsiyhteyksien takia.

Helsingin Sanomissa 26.5.2014 toimittaja Suvu Turtiainen kirjoitti Erkki Tuomiojan Kiovan hallintoa puoltaneen blogin pohjalta: "Myös ulkoministeri Erkki Tuomiojan mukaan Venäjän-mieliset ovat lähempänä fasisteja, jos ideologian määritelmäksi otetaan muun muassa etnisyyteen pohjautuva nationalismi, demokratian halveksinta ja vastustajien väkivaltainen kohtelu. 'Itä-Ukrainassa - - separatisteiksi kutsutut aseistetut toimijat ja heidän kansainväliset tukijansa täyttävät lähes kaikki edellä mainitut fasismin tunnusmerkit, ainakin huomattavasti selkeämmin kuin tällä polttomerkillä leimattu Kiovan hallitus".

Tuomioja unohti kuitenkin tärkeitä fasismin tunnusmerkkejä kuten mm. sen, että fasismi on määritelty myös kapitalismin ja imperialismin äärimmäiseksi ilmenemismuodoksi. Tätä toteutti kirkkaimmassa muodossaan saksalainen natsismi 1930- ja 1940-luvuilla. Länsiukrainalaisella nykyisellä fasismilla on juurensa nimenomaan yhteistoiminnassa tämän saksalaisen edeltäjänsä kanssa. Ja tämä tuodaan jatkuvasti esiin esimerkiksi Ukrainan sisäministeriön alaisen kansalliskaartin vapaaehtoispatallijoiden tunnuksissa ja toimintaperiaatteissa. Kapitalismia ja imperialismia edellä mainitun tunnusmerkin yhteydessä edustavat USA ja EU sekä Ukrainan presidentti Poroshenko ja muut oligarkit. Viimeksi mainituilla on jopa omia asevoimia Itä-Ukrainassa.

Vallankaappajien hallitus

Suomen Kuvalehti otti tehtäväkseen numerossaan 21.3.2014 esitellä Ukrainan uutta hallitusta myönteisessä valossa. Tarkoituksena oli poistaa Venäjällä ja muualla esitetyt epäilyt hallituksen fasistisuudesta. Hallitukseen oli nimitetty 20 ministereitä, joista kuusi tuli Isänmaa-puolueesta, neljä Svoboda-puolueesta ja loput 10 määriteltiin sitoutumattomiksi. Lehti luonnehti Isänmaa-puoluelaisia ja sitoutumattomia maltillisiksi ja Svobodan edustajia nationalisteiksi. Svoboda-puolueesta lehti käyttää kuitenkin vielä erikseen nimityksiä kansallismielinen, populistinen ja äärioikeistolainen. Yhteenvetona lehti toteaa, että valtaosa ministereistä voidaan pitää maltillisina demokraatteina.

Jo Maidanin tapahtumien yhteydessä ja useaan otteeseen viimeisen puolen vuoden aikana on kuitenkin käynyt selvästi ilmi, että fasismi-epäilyt eivät ole olleet lainkaan tuulesta temmattuja.

Svoboda-puolue

Maidanilla ja monessa muussa paikassa svobodalaiset ovat osallistuneet aktiivisesti yhdessä uusnatsilaisien Oikea Sektori -järjestön (sittemmin puolueen) kanssa tarkka-ampujaprovokaatioihin, Leninin patsaiden ja toisen maailman-

Viime helmikuun Kiovan vallankaappauksesta asti on kansainvälisessä ja kotimaisessa mediassa käyty kiivasta keskustelua Ukrainan valtakoneiston luonteesta. Ovatko Kiovan hallitus ja sen (sekä USA:n) ylläpitämät Ukrainan väkivaltaorganisaatiot fasistisia vai eivät? Entä mikä on presidentti Poroshenkon rooli tässä suhteessa? Ja mistä on peräisin nykyinen ukrainalainen fasismi ja miten se ilmenee tänä päivänä maan vaikeassa kriisitilanteessa? Länsimedia, toimittajat ja länsimieliset poliitikot eivät millään myönnä selkeitä tosiasioita näissä kysymyksissä, vaan tekevät kaikkensa asioiden kääntämiseksi päällelleen. Kun helmikuun vallankaappauksista lähdettiin tukemaan, niin sitä on tuettava sitten loppuun asti. USA:n ja EU:n geopoliittiset ja taloudelliset pyrkimykset eivät salli minkäänlaista suunnan muutosta omaksutuissa ajattelutavoissa. Yhteistyöstä myöskään äärintationalistien kanssa ei luovuta. Huolimatta siitä, että fasistiset ja äärioikeistolaiset voimat ottivat käytännössä haltuunsa Maidanin kapinallisuuden.

sodan muistomerkkien hävittämiseen, 1940-luvun länsiukrainalaisen natsijohtajan Stepan Banderan maineen palauttamiseen jne.

Ukrainan parlamenttitalolla Kiovassa 14.10.2014 svobodalaiset ja muut nationalistit vastustivat Itä-Ukrainaan sovittua tulitaukoa ja vaativat samalla erityisaseaman myöntämistä entisille UPA:n (Ukrainan kapinallinen armeija) taistelijoille. Nämä banderalaiset "metsäveljet" osallistuivat sodan aikana Saksan valtaaman Ukrainan alueella SS-joukkojen myötä tunnettuihin tuhoamisoperaatioihin sekä hävityn sodan jälkeen vielä 1950-luvun alkupuolelle asti palautetun neuvostovalloituksen vastaiseen maanalaiseen sissitoimintaan. Parlamenttitalolla vaadittiin myös kommunistisen ideologian kieltämistä. Hallituksen svobodalainen varapääministeri Oleksandr Sytsh on lähellä näitä banderalaisia ja häntä pidetään äärintationalismin ideologina (Komsomolskaja Pravdan Pietarin painos 24.4.-1.5.2014). Pahasti ei erehdytä, jos Svoboda-puoluetta pidetään fasistisena organisaationa.

Isänmaa-puolue

Suomen Kuvalehdessä maltillisiksi ja keskusta-oikeistolaisiksi mainittu Isänmaa-puolue on lähentynyt jatkuvasti Maidanin ajoista lähtien näitä svobodalaisia uusnatsieja. Pääministeri Jatsenjukiin (Isänmaa, nyt vaaleissa Kansanrintama) esiintymiset ja puheet Itä-Ukrainan tapahtumiin nähden ovat olleet kuin suoraan natsi-Saksaa kuvanneista dokumenttifilmeistä. Isänmaa-puolueen johtohahmo Julia Timoshenko vaati keväällä Itä-Ukrainan venäjänkielisen väestön hävittämistä. Hallitus pääministeri Jatsenjukiin johdolla on sallinut Oikean Sektorin katupartioiden ahdistella entisen presidentin Janukovitshin kannattajia eikä ole pyrkinyt selvittämään kommunistisen puolueen puheenjohtajan murhayritystä ja asunnon polttoa. Myöskään Odesan keväistä ammattiliittojen rakennuksen murhapolttoa ei ole alettu tutkia. Saati sitten malesialaisen matkustajakoneen alasampumista, joka selvästi yritetään painaa unohduksiin. Kommunistisen puolueen toiminta parlamentissa kiellettiin. Eivätkö jo nämäkin esimerkit osoita myös Isänmaa-puolueen edustajien ajautuneen avoimen fasismin kannalle?

Sitoutumattomat

Sitoutumattomista ministereistä osa on lähinnä ammattipohjalta, mutta esimerkiksi opetusministeri Sergei Kvit on lähellä "banderalaisia" (em. Komsomolskaja Pravda). Kymmenestä sitoutumattomasta ministeristä on epäilemättä joillain muillakin läheisiä suhteita äärintationalisteihin. Eivät sitou-

tumattomtkaan ole millään lailla puuttuneet esimerkiksi pääministeri Jatsenjukiin linjan toteuttamiseen, vaan ovat olleet yksimielisesti sitä kannattamassa. Sitoutumattomien ministereistä olivat Suomen Kuvalehdenkin mukaan keskeisissä tehtävissä Maidanin aukiolla ainakin terveysministeri Oleg Musiy, kulttuuriministeri Jevgen Nyshtshuk sekä nuoriso- ja urheiluministeri Dmytro Bulatov. Lisäksi edellä mainittu opetusministeri ja yliopiston johtaja Sergei Kvit tuki aktiivisesti opiskelijoidensa osallistumista Maidanin tapahtumiin.

Hallitus kokonaisuudessaan

Edellä esitettyyn alkuperäiseen hallitukseen on tullut puolen vuoden aikana muutoksia. Muun muassa puolustusministeri on vaihdettu jo kolmeenkin kertaan tappiollisten ja tehottomien sotaoperaatioiden johdosta. Svoboda-puolue ja sen tukena vain parlamentissa toimiva Udarpuolue sanoutuivat irti hallituksesta, mutta jatkavat kuitenkin tehtävissään lokakuun 26. päivän vaaleihin ja uuden hallituksen muodostamiseen asti.

Jos alkuperäinen hallitus ei ole kokonaisuudessaan muodollisesti fasistinen, niin sen kokoonpanosta kuitenkin valtaosa on käytännössä eri asteisia äärintationalisteja ja näistä osa selviä fasisteja. Svobodan ja hallituksen sekä parlamentin ulkopuolella olevan Oikea Sektori -puolueen vaikutusvalta on ollut suuri hallituksen toimintaan. Näiden tehokas katutason ulkoparlamentaarinen työskentely on johtanut siihen, että hallitus on toteuttanut jo puolen vuoden ajan toimenpiteissään lähinnä fasistista politiikkaa. Eikä varmaankaan kovin vastentahtoisesti – ainakaan Donetsk ja Luhanskin kansantasa-valtojen suhteen.

Pahasti ei myöskään erehdytä alkuperäisen hallituksen kohdalla, jos sitä kokonaisuudessaan luonnehditaan fasistiseksi. Toiminta on viimeistään osoittanut sen.

Huomion arvoista on myös se, että hallituksen alaisissa organisaatioissa äärintationalisteilla on merkittävästi vaikutusvaltaa. Esimerkiksi kansallisen turvallisuusneuvoston puheenjohtajan paikka on ollut svobodalaisilla ja varapuheenjohtajan paikka Oikealla Sektorilla.

Asevoimat

Helsingin Sanomat kertoi 13.8.2014, että Itä-Ukrainan sotaan osallistuu noin 50 000 henkeä Ukrainan hallinnon joukoissa. Saman lehden 11.9.2014 numerossa mainitaan pahamaineinen Azov-vapaaehtoispatallijona: "Azov on yksi noin neljästäkymmenestä Ukrainan armeijan rinnalla taistelevasta vapaaehtoispatallijonasta. Sen tausta on ääri-

oikeistossa, ...". Jos verrataan näiden patallijoiden kokoa esimerkiksi suomalaisen jääkäripataljoonaan, joka on vahvuudeltaan keskimäärin 750 henkeä, niin 40 patallijonon yhteislukumääräksi saadaan silloin 30 000 henkeä. Tämä on reilusti yli puolet Kiovan hallituksen Itä-Ukrainan joukoista. Vapaaehtoispatallijonot kuuluvat muodollisesti sisäministeriön alaisuuteen. Mistä tämä kertoo? Ainakin siitä, että vakinaisen armeijan kutsunnat ovat pahasti epäonnistuneet, mikä onkin ollut yleisesti tunnettua. Sotatoihin lähteminen ei ole ollut haluttua virallisen järjestelmän puitteissa. Sen sijaan Oikea Sektori -puolueen ja muiden fasististen ja äärintationalistien ryhmien värväystoiminta on toiminut samanhenkisten keskuudessa huomattavasti tehokkaammin. Käyttövoimana tässä ovat tietenkin olleet Venäjän vastaisuus ja 70 vuoden takaa periytyvä revanssihenki. Neuvostoliiton puuttuessa tilalle käyvät tähän tarkoitukseen nyt Itä-Ukrainan venäjänkieliset ja heidän puolustajansa.

Azovin värvääjä

Demokraatti-lehdessä julkaistiin 3.10.2014 STT:n haastattelu, jossa Azov-pataljoonan värväyskeskuksen johtaja Jaroslav Babytsh kertoi näkemyksiään toimittajalle. Jutun otsikkona oli "Sota yhdisti Ukrainan hallinnon ja äärioikeiston" ja alaotsikkona "Azov-pataljoona pakottaisi Euroopassa asuvat muslimit vaihtamaan uskontoa". Babytsh julisti: "Hitler teki paljon oman kansansa hyväksi, kun taas Putin tuhoaa omaa kansaansa". Putinista voidaan ideologisesti olla monta mieltä, mutta Babytshin rinnastus on lievästi sanoen yliampuva ja propagandistinen. Näin on kai ollut tarkoituksin. Babytsh kiistää Azov-pataljoonan olevan fasistinen tai uusnatsilainen. Miksi patallijona käyttää sitten tunnuksestaan toisen maailmansodan aikaisen saksalaisen SS-Reich-osaston tyylyteltyä hakaristia? Itä-Ukrainan aluepuolustusjoukoilla on sen sijaan ollut tunnuksestaan Yrjön ristin musta-oranssin nauha, joka on jo pitkään ollut Voiton päivän ja antifasismien symbolina. Samassa jutussa myös azovilaisten ideologi, historian tohtori Oleg Odnozhenko kehuu Hitlerin sisäpolitiikkaa onnistuneeksi. Tästä voivat miljoonat natsien uhrin olla eri mieltä.

Azovin kaltaisia patallijonia on 40:n joukossa riittämiin. HS 28.9.2014 kirjoitti: "Esimerkiksi Aidar-pataljoona on toiminut juuri niin kuin Venäjän ja kapinallisten propaganda toittoti jo etukäteen. Ihmisoikeusjärjestö Amnesty on raportoinut sen jäljiltä pahoinpitelyjä, ryöstöjä ja sieppauksia". HS:n

14.9.2014 mukaan "...Donbass-pataljoona haluaisi kaksinkertaistaa kokonsa 1200 taistelijaan". Äärioikeistolaisuus ja natsismi tuntuvat vetävän puoleensa nykypäivän Länsi-Ukrainassa.

Ukrainan vaalit 26.10.2014

Edellä esitetyn lähistorian valossa nyt pidettyjen parlamenttivaalien alustava tulos ei lupaa mitään oleellista muutosta Ukrainan valtakoneiston tulevaan politiikkaan. Nykyinen hallituskin tulee jatkamaan aina siihen asti, kun uusi hallitus on saatu muodostetuksi. Siihen voi kulua aikaa. Sen verran eripuraisia ovat vaalien voittajaryhmittymätkin esimerkiksi Itä-Ukrainaan suhtautumisesta. Puoluelistojen perusteella valittiin noin 430-henkiseen parlamenttiin puolet sen edustajista. Loput tulevat alueiden yksittäisistä valituista edustajista. Nämä eivät ole vielä selvillä, mutta oligarkeilla ja äärintationalisteilla tulee olemaan vahva edustus näidenkin joukossa. Uusnatseja ja fasisteja ei tule myöskään puuttumaan.

Tämän hetken tietojen mukaan on puoluelistoilta tulos parlamenttiin kuusi yli viiden prosentin äänikynnyksen ylittänyttä puoluetta tai liittoutumaa. Noin 22 prosentin ääniosuuden keräsivät presidentti Poroshenkon blokki ja pääministeri Jatsenjukiin Kansanrintama. Kolmanneksi nousi länsiukrainalainen Oma Apu-puolue noin 11:llä prosentilla. Lähes 10 prosentin osuudella ylsi neljänneksi entisen valtaapuolueen Alueiden puolueen seuraajaryhmittymä. Tämä Oppositioblokki tulee olemaan ainoa jollain tavoin venäjänkielisiä edustava ryhmä parlamentissa. Viidenneksi tuli noin seitsemällä prosentilla Oleg Ljashkon äärintationalistinen Radikaalipuolue ja kuudentena parlamenttiin pääsi nykyisen sotakiikhoilijan Julia Timoshenkon Isänmaa-puolue kuudella prosentilla.

Vaikka uusnatsilainen Svoboda-puolue jäikin parlamentin ulkopuolelle, niin sen ja Oikean Sektorin lähellä olevia aktiiveja ja hengenheimolaisia löytyi kaikista edellä mainituista ryhmittymistä Oppositioblokkia lukuunottamatta. Kommunistinen puolue jäi tunnetuista syistä parlamentin ulkopuolelle. Siihen kohdistuneet painostus- ja vainotoimenpiteet ovat pakottaneet sen lähes illegaaliseen toimintaan. Kaiken kaikkiaan vaalitulosta arvioitaessa Kiovan valtakoneisto siirtyi nyt entistä enemmän oikealle ja äärintationalismin suuntaan.

Jaakko Ahvola 28.10.2014

Tuhottujen Lenin-muistomerkkien ohella fasistien jäljiltä löytyy jopa joukkohautoja. Kapitalismi pyrkii hallitsemaan maailmaa myös järjestäytyneen fasismin tuella. Tämä jatkuu niin kauan, kun kova markkinakapitalismi saa jatkaa ristiretketään.

Ukrainan päiväkirja (3):

Yritykset selvittää selkkaus ovat vaalikampanjan taustalla

Miten se tapahtui? Edellisessä artikkelissani olin jo todennut, että Länsi ahkeroi liikaa Venäjän vastaisen pakotteiden kanssa ja yhteiskunnallisen mielipiteen painostuksesta Venäjän johdon oli jollain tavoin reagoitava niihin. Vastatoimien joukkoon kuului myös eräänlaisen sotilasavun antaminen DKT:lle ja LKT:lle (siihen asti kaikki rajoittui humanitaariseen apuun ja propagandistiseen tukeen).

Annettu apu

Meidän arvioittemme mukaan kyseessä saattoi olla 3000-4000 vapaaehtoista ammattisotilasta ja parisataa sotilasajoneuvoa. Se oli yksi niistä tekijöistä, jotka aiheuttivat kääntein sotatoimissa, mutta se ei ollut ainoa eikä edes tärkein tekijä. Kiovan joukkojen taistelutahot oli olematon. Taistelukelpoisimmat joukot oli jo lyöty. Ajankäytös taistelukalusto oli jo aikoja sitten myyty ulkomaille ja ennennäkemätön varastelu ei antanut mahdollisuuksia varustaa normaalisti armeijaa. Näin ollen Kiovan joukoilla ei kaiken kaikkiaan ollut mitään mahdollisuuksia. Tästä huolimatta Venäjän antama tuki nostoväelle osoittautui hyvinkin ajankohitaiseksi.

Välirauha

Mutta tällä tuella oli toinenkin puolensa - Venäjä sai mahdollisuuden vaikuttaa tasavaltoihin. Jos vielä kuukausi ennen tätä DKT ja LKT, jotka eivät silloin olleet juurikaan velkaa Venäjän johdolle, saattoivat olla kuuntelematta tämän johdon mielipiteitä, niin tällä kertaa Kreml ajoi voimalla läpi välirauhan nostoväen ollessa jo parin askeleen päässä Mariupolista - Novorossijan toiseksi suurimmasta kaupungista. Välirauhasta keskusteltiin jo ilmeisesti Minskin huipputapaamisessa, joka pidettiin elokuun lopulla, mutta käytännöllisellä tasolla tämä kysymys siirtyi syyskuun alussa Poroshenkon puhelinoiton jälkeä Putinille (ilmeisesti aiheena oli avunpyyntö). Juuri tämän jälkeen myös virallisesti julkistettiin "Putinin rauhansuunnitelma". Tämä suunnitelma, jonka 1. kohtana oli muuten nostoväen hyökkäyksen keskeyttäminen, sisältyi myös Kiovan joukkojen vetäytämisen "etäisyydelle, joka sulkee pois asutusten tykistötulituksen mahdollisuuden", tulituksen lopettamisen, vankien vaihdon, humanitaaristen käytävien muodostamisen ja jopa infrastruktuurin uudelleen rakentamisen.

Poroshenkon pelastaminen

Valitettavasti ajatukset Poroshenkon pelastamisesta sotilaalliselta ja mahdollisesti myös poliittiselta tappiolta sekä Venäjän pelastaminen Lännen pakotteiden uudelta aallolta saivat ilmeisesti yllöksen ja Venäjän johto ei enää ryhtynyt vaatimaan Kiovan joukkojen vetäytämistä. Ilmeisesti asiassa näytteli jonkinlaista osaa myös Putinin ja Poroshenkon yhteinen ystävä, Venäjän nykyinen Kiovan suurlähettiläs Zurabov.

5. syyskuuta Valko-Venäjän pääkaupungissa Minskissä Kiovan, DKT:n ja LKT:n edustajat sekä mainittamani Venäjän Ukrainan suurlähettiläs allekirjoittivat yhteisen pöytäkirjan, joka edellyttää keskinäisen tulen lopettamisen, lain hyväksymisen Ukrainassa "Donetskin ja Lu-

Tämän lehden numeron ilmestyttyä on jo todennäköisesti selvinnyt, onko välirauha Kiovan viranomaisten ja Novorossijan tasavaltojen (sanoista Uusi Venäjä) - Donetskin ja Luhanskin välillä säilynyt. Toistaiseksi tämä asia on pysynyt epäselvänä. Kaksi kuukautta sitten Novorossijan joukkojen hyökkäyksen ollessa käynnissä kirjoitin, että vaikka välirauha on periaatteessa väistämätön, niin tällä hetkellä se on edullista ennen kaikkea Kiovan viranomaisille, kun taas tasavaltojen nostoväki ei tarvitse sitä toistaiseksi lainkaan. Siitä huolimatta syyskuun alussa Venäjän johto onnistui pakolla saamaan aikaan kyseisen välirauhan.

hanskin alueiden eli DKT:n ja LKT:n alueiden erikoisasemasta", laittomien asejoukkojen ja niiden kaluston sekä aseistettujen taistelijoitten ja palkkasotilaiden vetäytämisen Ukrainan alueelta, sotavankien vaihdon jne. eli kaiken kaikkiaan 12 kohtaa. Kaksi viikkoa myöhemmin samoin Minskissä kyseisen pöytäkirjan jatkona allekirjoitettiin vielä yksi asiakirja raskaan aseistuksen ja sotilaskaluston vetäytymisestä osapuolten kosketuslinjalta.

Miten tähän kaikkeen olisi suhtauduttava? Minulla henkilökohtaisesti perusteellisenä ja ehkä ainoana huomautuksena näihin sopimuksiin on niiden solmimisen ajankohta. Siinäkin tapauksessa, jos Ukrainan johdolle oli niin tärkeää pelastaa Poroshenko, niin sen asian kanssa olisi voitu odottaa muutama päivä, kun nostoväki olisi saanut valvontaansa alueensa suurimman osan. Nyt valitettavasti Putinin uusimman ex temporan tulokseksi kävi niin kuin kävi - Kiovan viranomaiset valvovat edelleen tähän asti kahta kolmasosaa Donetskin ja Luhanskin tasavaltojen alueista, joilla kylläkin asuu väestön vähemmistön osa.

Kiovan maine

Mitä tulee pöytäkirjan ehtoihin sinänsä, niin ne ovat vakiomalleja asianomaisia tilanteita varten. Laki "Novorossijan erikoisasemasta" (Ukrainan parlamentti on jo hyväksynyt sen ja teki sen aika nopeasti), joka edellyttää kyseisten "erillisalueiden" säilymisen Ukrainan kokoonpanossa niiden laajasta autonomiasta huolimatta, on kuten kaikki sen ymmärtävät luonteeltaan puhtaasti julisteellinen. Kyseisen lain ainoana tehtävänä on pelastaa Kiovan viranomaisten maine. Tasavaltojen edustajat ovat jo ilmoittaneet, että se on askel oikeaan suuntaan, mutta kansanäänestykset tasavaltojen asemasta on jo pidetty ja väestö on äänestänyt eroamisen puolesta Ukrainasta.

DKT:n ja LKT:n vastustajia innoitti voimakkaasti kohta "laittomien aseistettujen yksiköiden, sotilaskaluston sekä aseistettujen taistelijoitten ja palkkasotilaiden vetäytymisestä Ukrainan alueelta". Mutta nimenomaisesti Poroshenko itse erässä "rauhansuunnitelmassaan" viittasi suoraan mahdollisuuteen liittää nostoväen sotilasosastoja Ukrainan voimastruktuurin kokoonpanoon. Jos Kiovan viranomaiset eivät tahdo menettää kasvojaan, niin silloin heidän olisi suostuttava tähän - mitään muutakaan mahdollisuutta heillä ei yksinkertaisesti ole.

Nostoväkeä voitaisiin alkaa nimittää Kiovan esimerkiksi Ukrainan kansalliskaartin osastoiksi. Ja mitä siitä? Tämä seikka ei loppujen lopuksi muuta yhtään mitään.

Jäädetyt selkkaus

Voidaankin sanoa, että kokonaisuudessaan aselepo jäädettyä selkauksen. Tuolloin Kiota välttyi häviämästä sotaa ja yrittää välttää myös

poliittista häviötä tulevissa parlamenttivaaleissa. Ja DKT ja LKT saavat vuorostaan mahdollisuuden hoitaa rauhassa asioitaan. Useat esittävät epäilyksensä kyseisten tasavaltojen elinvoimaisuudesta, mutta toisaalta Transdnestrin tasavalta, joka on kymmenen kertaa pienempi väkiluvultaan ja pinta-alaltaan, on pystynyt jo yli 20 vuotta teollisuuspotentiaalin ansioita elämään erikseen Moldovasta ja elämään jopa sitä paremmin. Miksi itse asiassa yhtä teollisesti kehittyneillä DKT:llä ja LKT:llä pitäisi olla toisenlainen kohtalo?

Huolimatta uutisissa kerrotuista yksittäisistä rikkomuksista aselepoa on kokonaisuudessaan noudatettu ja tuolloin OESC:n tietojen mukaan aselepoa ovat etupäässä loukanneet nimenomaan Kiovan joukot. Kaikesta huolimatta viime aikoina on saapunut tietoja näiden joukkojen keskittämistä tulilinjalle. On esitetty oletuksia, että Ukrainassa 26. lokakuuta pidettävien parlamenttivaalien jälkeen Kiovan joukot saattavat yrittää siirtyä hyökkäykseen. Tähän asiaan me vielä palaamme, mutta nyt olisi sopiva aika lausua muutama sana mainitsemistani vaaleista.

Vaalit

Helmikuun vallankaappauksen jälkeen asetui kysymys sekä Ukrainan presidentin että myös parlamentin ennakkaivista vaaleista. Presidentin vaalit pidettiin jo kesäkuussa (olen jo kirjoittanut niistä Kansan äänessä) ja nyt koitti myös parlamenttivaalien vuoro.

Vaalikampanja pidettiin kansalliskiihkoisen hysterian merkeissä, vaihtoehtoisia mielipiteitä edustavilla ehdokkailla ei itse asiassa ollut mahdollisuutta kertoa ajatuksistaan valitsijoille. Kansalliskiihkoista huimaa vastustavista voimista mahdollisuus päästä parlamenttiin oli vain Ukrainan kommunistisella puolueella, joka on joutunut uhkauksien ja peloittelun kohteeksi ja joka useilla alueilla toimii itse asiassa puolijulkisesti tai jopa illegaalisesti. Janukovitshin aikana maata hallinnut Alueiden puolue, joka enemmän kylläkin sanoissa kuin teoissa asetui tukemaan venäläismielisiä asenteita, käytännöllisesti katsoen hajosi ja kieltäytyi osallistumasta vaaleihin.

Mutta kuitenkin huolimatta Venäjän vastaisesta hysterisesta propagandasta, joka on mm. toistaiseksi hyödyntänyt Venäjän johdon tekemiä vakavia virheitä (mitä merkitsee yksistään kenellekään tarpeettoman Venäjän Liittoneuvoston hyväksymän luvan venäläisjoukkojen käytöstä, jonka useat ihmiset Ukrainassa arvioivat sodan julistukseksi), mielialat Ukrainan yhteiskunnassa ovat asteittain muuttumassa. Jos on uskomista sosiologeihin, niin nykyään noin puolet Ukrainan äänestäjistä eivät tue sotaa Novorossijaa vastaan, jota viranomaiset nimittävät "terrorismin vastaiseksi operaatioksi".

Jelena ja Sergei Skvortsov kommunistien kansainvälisessä kokouksessa Helsingissä.

Kiovan toiveet

Näihin äänestäjiin on ilmeisesti asettanut toiveensa Ukrainan nykyinen presidentti esiintyessään kansalaispiirien silmissä rauhanrakentajana. Jos on taaskin uskomista sosiologeihin, niin Poroshenkon vaaliliitto johtaa vaalikampanjaa ja silloin on mahdollisuuksia joko saavuttaa enemmistö parlamentissa tai ainakin esiintyä parlamentaarisen enemmistön perustana.

Teidän lukiessanne tätä artikkelia vaalien tulokset on jo julkistettu. Mutta jatkuuko sota Novorossijaa vastaan, kuten olen jo todennut, on epäselvää.

Se, että Kiota keskittää joukkojaan valvontalinjalle, on tosiasia. Mutta lähestyvän talven olosuhteissa joukkojen jättäminen huonosti varustettuihin aseisiin ei ole mahdollista. Kiovan viranomaiset eivät pysty nykyään toimittamaan sotilailleen edes talvivaatteita. Joukot on joko siirrettävä talviaseisiin tai lähetettävä taisteluun.

Sellaisen hyökkäyksen mahdollisuutta selitetään joko äärikansalliskiihkoisten aineiden painostuksena Poroshenkoa kohtaan ja jopa parlamentin mahdollisella epäluottamuslauseella tai hänen tahdollaan esimerkiksi Donetskin yllätyksellisen arvoinen. Tästä huolimatta epäluottamuslauseella presidentille on hyvin pieni mahdollisuus, kuten myös sotilaallisella voitolla Novorossijasta.

Tilanne lähiaikoina

Nykyisten tietojen mukaan Ukrainan sotilaat eivät niinkään pyri hyvityksen saavuttamiseen kuin selvittämään tappioitensa syylliset. Vaurioitunut sotilaskalusto on palautettu taistelukuntoon vain herä Poroshenkon puheissa. Ja todellakin Minskin sopimusten allekirjoituksen jälkeen asetoimitukset Venäjältä nostoväelle ovat loppuneet kokonaan, vapaaehtoiset ammattisotilaat on poistettu maasta, mutta kokonaisuudessaan Kiovan joukkojen lyömisen yhteydessä syntyneet voimasuhteet eivät ole muuttuneet oleellisesti. On huomioitava vielä eräs hyvin tärkeä seikka. On syntymässä sellainen vaikutelma, että Venäjän johto pyrkii mahdollisimman nopeasti muuttamaan Minskin aselevon pitkäaikaiseksi Transdnestrin esimerkin mukaisesti. En ole artikkeleissani turhaan maininnut useaan kertaan sellaisesta versioista - Venäjän valtakeroissa siitä on puhuttu jo pitemmän aikaa. Ko-

ko maailmalle Transdnestria pysyy osana Moldovaa, kun samaan aikaan se on siitä täysin riippumaton.

Vain Lännen eksperttien kirjoituksissa, jotka eivät tiedä mitään meidän asioistamme, Novorossija on Putinin projekti. Todellisuudessa se ei ole lainkaan näin ja Kremlissä pyritään nopeammin nimitoimaan siihen liittyvät menetykset - tarkoitan tietenkin suhteita Länteen. Tasavaltojen tappio tarkoittaisi Putinin järjestelmälle valtavia sisäpoliittisia takaiskuja, mutta Transdnestrin versio on tälle järjestelmälle täysin kelvollinen ja mahdollinen.

Kiovan mahdollinen hyökkäys

Kiovan joukkojen hyökkäysyritys tulkitaan Venäjän johdossa solmittujen sopimusten loukkaukseksi. Siinä tapauksessa avataan uudelleen jo tavallaan suljettu "sotku" (näin Novorossijassa nimitetään Venäjän asetoimituksia), palautetaan vapaaehtoiset ammattisotilaat jne. - eli kokonaisuudessaan DKT ja LKT saavat mahdollisuuden vapauttaa täydellisesti alueensa.

Mutta itse asiassa tämä ei ole vielä pahinta Poroshenkolle. Pahinta on aivan toinen asia. Jos hänellä onkin ollut jotain harhakuvitelmaa Lännen avusta, niin nyt näiden harhakuvien luulisi haihtuneen. Tosiasiassa Ukrainan valtio on nykyään saamassa Länneltä lähinnä propagandatukenä jouduttuaan samaan tilanteeseen kuin DKT:n ja LKT:n johto kesän alussa - sotilasavun täydellinen puuttuminen pienien finanssiavun oloissa.

Tässä tilanteessa jonkinlaisen yhteisymmärryksen saavuttaminen Venäjän kanssa on Ukrainan johdolle hyvin tärkeä asia. Mutta salamadon oletettavan yrityksen jälkeen sellaisen yhteisymmärryksen saavuttaminen saattaa muodostua hyvin hankalaksi asiaksi.

Mutta kaikki selviää muutama päivän kuluttua, onko herä Poroshenko häilyväinen poliittinen seikkailija. Jos ei ole, niin silloin joulukuun alussa pidetään seuraava neuvottelu Minskin sopimusten toteuttamiseksi (ja myös epävirallisten sopimusten toteuttamiseksi). On ratkaistava esimerkiksi kysymys joukkojen loitontamisesta ja mahdollisesta rauhanturvajoukkojen sijoittamisesta. Siinä tapauksessa neuvottelut Kiovan edustajien kanssa ovat väistämättömät, mutta ne järjestetäänkinjo aivan toisenlaisissa olosuhteissa.

Sergei Skvortsov NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
Toimituksen välitsikot

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Lännettynyt Suomi

Nyky-Suomen säälittävä nöyrisyty Yhdysvaltojen ja sen apulaisen edessä saa aina vain kummallisempia piirteitä. Ruotsin ilmoitettua Palestiinan valtion tunnustamisesta kiirehtivät kaikki natottajat kokoomuspresidenttiä myöten ilmoittamaan, ettei Suomi ainakaan tunnusta.

johto edes tuominnut Gazan terroripommituksia. Heidän mielestään 2000 siviiliin tappaminen on sallittua, kun sen tekee Yhdysvaltain käytännössä osavaltio Israel. Sitten nämä samat piirit syvällä rintaaanella kertovat suomettumisen ajoista. Voi pyhä Sylvi - en paremmin sano.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

Toisaalta tämä oli odotettu kannotto. Eihän Suomen virallinen

Väärää asuntopolitiikkaa myös Tuusulassa

Vuokra-asuntotilanne on huonosti hoidettu koko maassa. Tämä on seurausta poliitikkojen ja valtuustojen uskosta, että markkinat hoitavat tämänkin asian.

Seuraus tästä markkinauskosta on järkyttävä. Jonot kuntien vuokra-asuntoihin ovat pitkät, eivätkä ne ole lyhentyneet vuosien kuluessa. Hyvänä esimerkkinä käy Tuusulan tilanne: Vuonna 2005 jonossa oli liki 400 hakijaa ja nyt 10 vuotta myöhemmin edelleen 380 jonottajaa.

Poliitikot eivät ole saaneet mitään parannusta aikaan. Poliitikkoja sekä markkinamiehiä ja

-naisia ei kiinnosta edullisten vuokra-asuntojen tuottaminen. Tällä politiikalla taataan asiakkaita pankkien luukulle jopa vuosikymmenien lainoihin, vain asumisen takia, josta on tehty ihmisille elämäntyö.

Oikeistopoliitikot Tuusulassa ovat myyneet ja myymässä kunnan omistamia vuokra-asuntoja ja heikentävät näin edelleen kuntalaisten mahdollisuuksia päästä vuokra-asuntoihin - vaikka kunnan asukkaat ovat itse kerryttäneet kuntaveroiltaan vuokra-asuntokantaa.

Jori Porspakka
Tuusula

Oliko kauttakulkusopimus isäntämaasopimuksen esikuva?

Kuten aikanaan ns. kauttakulkusopimus, yritettiin – ja pitkälti onnistuttiinkin – myös äsken allekirjoitettu isäntämaasopimus tekemään salaa eduskunnalta. Nykyään ei edes kiistellä siitä, ettei kauttakulkusopimus olisi ollut yhden sortin portti Suomen viemiseksi sotaan muutaman "Ison Pojan" toimin ja voimin.

Isäntämaasopimus antaa Suomen satamat, lentokentät ja muun infrastruktuurin Naton käyttöön, hyökkäyksen tukialueeksi, luvalla tai luvatta. Mitä muuta Nato tekee kuin hyökkää? Syitä näkyy aina löytyvän, kuten Wikileaks-vuodot paljastavat. Ellei syitä löydetä, niin keksitään sellaisia.

Natoa ei ole tehty turvaamaan rauhaa, vaan se on puhtaasti hyökkäysarmeija. Tunteneeko

Nato lainkaan esimerkiksi positiivisen rauhan käsitettä? Ei sitä kylä taida tuntea monikaan poliitikko myöskään pakote-EU:ssa. Natolla ei ole arsenaalissaan lainkaan puolustusaseistusta. Naton puolustus tyytyy yksinomaan sen omien tukikohtien puolustamiseen, ei konnaisten valtioitten.

Väitän, ettei yksikään diktaattori ole pystynyt tuhoamaan kansaansa niin täydellisesti kuin Nato on kansoja tuhonnut – ja aina vieraalla maalla! Naton näkyvät saavutukset ovat sellaisia kuin Jugoslavian hajottaminen, Irakin raunioittaminen ja Libyan tuhoaminen. Eipä liene Afganistankaan kovin vakaassa tilassa Naton jäljiltä. Niinpä voikin kysyä: Olemmeko liittymässä ryövärin kaveriksi jotte meitä itseämme ryöstettäisi?

Pohtii Pauli E.

Onko kansalle valittu uhrin osa?

Oikeiston ahneus ja sen harjoittama seikkailupolitiikka ottavat aina viime kädessä askelia vaaralliseen suuntaan. Elokuun 18. ja 19. vuonna 1940 saksalaisen everstiluutnantin ja Herman Göringin luottomiehen Joseph Veltjensin vierailun aikana presidentti Risto Ryti ja Rudolf Walden solmivat kohtalokkaaksi osoittautuneen saksalaisten sotajoukkojen kauttakulkusopimuksen. Se mahdollisti saksalaisten sotilaiden pääsyn helposti Lappiin. Rydin allekirjoittama Barbarossa-sopimus (sotatoimet Itämereltä Jäämerelle) tarkoitti myös Suomen kansalaisten uhraamista taistelulentille.

Keväällä -44, kun sodan lopputulos jo oli näkyvissä, Suomi hylkäsi Neuvostoliiton tarjouksen sodasta irtautumiseksi. Niinpä sitten Ta-

lin-Ihantalan ja Ilomantsin taistelut aiheuttivat Suomelle käydyn sodan raskaimmat uhrin. On väärä väittäminen, että näiden taistelujen kulku olisi merkittävästi vaikuttanut välirauhan ehtoihin. Vaikuttavin oli Kannaksen läpjuoksu. Se pakotti Suomen välirauhansopimukseen.

Omat uhrinsa on vaatinut myös Euroopan unioniin liittymisen. Tähän mennessä on uhrattu oma päätösvalta useassa asiassa sekä hyvinvointiyhteiskunta, jonka seurauksena saatiin yhä venyvät leipäjonot. Uhrattiin pankit, liuta pienyrityksiä, hyvinvointipalvelut sekä valtava määrä ihmisten omaisuutta. Alussa mainittu seikkailumiehiä ja uhraamisinto eivät ole kadonneet mihinkään. Ja jatkoa seuraa, sillä Naton kanssa solmitulla isäntämaasopimuksella Suomi tarjoutuu mahdollisen sodan osapuoleksi ja sijaintinsa ansiosta kantamaan

sodan raskaimmat menetykset. Innohkaana EU:n pakotteitten kannattajana olemme menettämässä Venäjän vastapakotteitten takia vientiä ja työpaikkoja. Valtion johto vähättelee niiden merkitystä. Näkökulma on yritysten, ei niiden työntekijöitten.

15.8. presidentti Niinistö oli keskustelemassa Venäjän presidentin kanssa. Aamun uutisissa kerrottiin, että pääministerimme oli antanut englantilaislehdelle haastattelun, jonka mukaan Suomi on valmis entistäkin kovempiin pakotteisiin. Siis myös Stubb on valmis uhraamaan sekä kansantalouden että kansan talouden.

Pauli Eskelinen

Lähteet:

C.O. Frietsch: Suomen kohtalonvuodet
Tiedonantaja 21.6.2001
Yle Uutiset 15.8.2014

Ruotsin vaalit vailla näköaloja

Ruotsin järjestöelämä on lamassa. Kansa halusi protestoida, mutta kun ei ollut selviä vaihtoehtoja, niin kohonnut äänestysvilkkkaus ei tuonut muutosta.

Ruotsin Kommunistinen Puolue ratkaisi asioita perinteisesti. Kun ei ollut resursseja asettaa kunnallisvaaliehdokkaita, niin kommunistit olivat mukana perustamassa "Norrbotenin vaaliuutta" (Norrbotens vä1"). Arvio oli oikea, valtuustopaikkoja tuli ja edustus kunnan hallitukseen. Eduskuntavaaleissa kommunisteille tuli 500 ääntä.

Sanomalehti "Proletärenin" taustajärjestöt menettivät valtuustopaikkoja ja syynä oli il-

meisesti heikko ehdokkaiden ja ohjelman esittely. He kuitenkin tekivät lehdistötyötä ahkerasti.

Feministipuolue pääsi 3,1 % tulokseen valtiollisissa vaaleissa ja sai 113 paikkaa kunnanvaltuustoihin. Eri puolueiden naisjärjestöt eivät ole olleet aktiivisia viime vuosina ja siksi on ollut mahdollisuus höynäyttää naisia höpinöillä tasavasta, jota ei voida viedä eteenpäin nykyisillä feministiliikkeillä. Monet kokevat feministipuolueen lesbovetoiseksi. Siksi yhtenäistä kannattajakuntaa ei muodostu.

Poliittinen leimaaminen on niin Ruotsissa kuin muuallakin tavallista ja monet ihmiset uskovat tekaistuihin kuvauksiin.

Ruotsissa on siirtolaisongelma, mutta siihen eivät ole suurin syy Ruotsidemokraatit, vaan hallinnon leväperäisyys. Suurin vaara Ruotsidemokraateista ei kuitenkaan kohdistu Ruotsin kansaan, vaan työväenluokkaan, jota hajotetaan rasistisin termein.

Ruotsiin saadaan heikko vähemmistöhallitus sosiaalidemokraateista ja vihreistä. Porvaripuolueet pystyvät kiristämään sitä budjettikäsittelyissä. Ulkoministeriksi on tulossa EU-kiihkoilija Margot Wallström. Nato-jäsenyyttä ei ilmeisesti tule tällä vaalikaudella, mutta kylläkin lähentymistä ja asemäärärahoja nostetaan.

Wäinö Pietikäinen

Suomiko suursodan indikaattori?

Toisen maailmansodan alla, kun oli käynyt ilmeiseksi, että Saksa valmistelelee hyökkäystä Euroopassa, Neuvostoliitto laittoi "Boris Jartsevin" neuvottelemaan Suomen kanssa turvatakuista, jolla estettäisiin Saksan asevoimien käyttö Leningradia vastaan Suomen alueen kautta.

Silloin oli myös käynyt ilmeiseksi, että Englanti ja Ranska eivät suostu solmimaan Hitlerin vastaista liittosopimusta. Suomi oli silloin puolensa jo valinnut, koska kieltäytyi kaikista esityksistä. Nato (EU, USA)

pyrkivät tänään niin lähelle Venäjää kuin se vaan on mahdollista.

Historian kokemukseen vedoten "Jartsev" ei ihmettele, että Venäjä Ukrainan joutuessa fasistien käsiin turvaa itselleen Krimin, jossa sijaitsee yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista. Nato (USA, EU) tulisi ymmärtää tämä testamatta sitä käytännössä. "Jartsev" uskoo, että samasta syystä Nato-maiden ei tule yrittää Itämeren tai Bosporin salmen sulkemista. Oireellista on, että Finlandia kieltäytyy tunnustamasta Palestiinaa ja kulkee Ve-

näjän vastaisen propagandan kärkeissä.

Oireellista on, että "valtiomiehemme ja asiantuntijamme" päästävät suustaan lauseita, että "pakotteet ovat välttämättömiä, koska Venäjällä on Itä-Ukrainassa edelleen mahdollisuus aiheuttaa hämminkiä", tai "tavoitteemme on politiikan muutos Venäjällä". "Jartsev" mielestä Finlandia näin käyttäytyessään on valinnut politiikan tietäen, että siitä ei ole paluuta entiseen.

"Jartsev"

Ideologia on kuollut - eläköön ideologia

Tampereen Marx-seminarissa (TA17.10.2014) Hannu Tainila totesi, että kapitalismi on mennyt ohi siitä, mitä Marx kykeni kuvittelemaan. Valtio ei ole enää kapitalismin konttori vaan orja. Professori Harri Melin nosti esiin marxilaisen David Harveyn tuoreen kirjan, jossa Harvey ennakoii kapitalismin romahtavan omaan mahdottomuuteensa.

"Vuonna 1991 viisi vuotta perestroikan alkamisen jälkeen akateemikko Stanislav Shatalin, eräs kommunistisesta suunnitelma-komentotaloudesta läntiseen markkinatalouteen siirtymisen tärkeimmistä ideologeista, joka uhkasi toteuttaa tämän siirtymän viidessä sadassa päivässä, myönsi yhtäkkiä, että hän ja muut peres-

troikan teoreetikot eivät ymmärrä mitään markkinoista, että kehittyneen markkinatalouden mailla on paljon korkeampi talouden keskitetty suunnittelu, johtamis- ja säätelyjärjestelmä kuin Neuvostoliitossa oli. Ja nämä ihmiset akateemisine titteleineen hyökkäsivät raivolla särkemään (omassa ympäristössään) normaalisti toimivan talousjärjestelmän lännestä tyrkytetyn ideologisen valheen mieliksi." (Aleksandr Zinovjev)

Kaikki suomalaiset vasemistoteoreetikot sanoivat Neuvostoliiton talouden kaatuneen omaan mahdottomuutensa, kun Neuvostoliitto oli saatu hajotettua. Siinä touhussa oli kyllä melkoinen joukko ahkeria apulaisia maan sisällä ja varsinkin ulkopuolella. Mikään järjestelmä ei kaadu itsestään.

Neuvostoliitto on lopullisesti mennyt. Sen syntyajan olosuhteet ovat kaukaista menneisyyttä. Kapitalismi on myös kehittyneet Neuvostoliiton tuhoamisen jälkeen. Yhtäläisyyksien vetäminen Neuvostoliiton hajottamisen ja kapitalismin romahtamisen välille kuuluu teologian piiriin. Maailmassa ei ole mitään järjestäytyntä voimaa, joka uhkasi kapitalismia. Se saa kehittyä nyt omien lainalaisuuksiensa mukaan. Suuriin teollisuuslaitoksiin keskittyneet teollisuustyöläisten joukot ovat menneisyyttä. Kehittyneissä kapitalistimaissa työläiset ja toimihenkilöt ovat erillään toisista pienissä ryhmissä.

Porvariston ideologit puhuvat ennen kansan kapitalismista, tarkoittaen sillä pienosakkeenomistajia. Tänä päivänä vihoviimeinen-

kin kansaneläkkeen ja toimeentulotuen saaja on vedetty pankin rahaliikenteen piiriin. Kaikista on tehty heiltä itseltään kysymättä pääoman osaomistajia, mutta osinkoja keräävät vain varakkaat kuten vapaaseen markkinatalouteen kuuluu. Köyhät ovat tässä hämähäkin verkossa hyönteisen osassa. Siitä ei ole näkyvissä ulospääsyä, kun kaikki elämisen mahdollisuudet kulkevat sen kautta.

Kunnallispoliitikot saavat ihan vapaasti päättää, mitkä koulut ovat lakkautusvuorossa ja kuinka paljon on veroja korotettava valtion määräämien velvoitteiden täyttämiseksi. Valtio huolehtii uusien menojen määräämisestä kunnille samalla kun se lahjoittaa tuloa tuottavia valtion tuotantolaitoksia ulkomaisille keinotteli-

joille ja kieltää kunnilta tuloa tuottavan toiminnan. Onko valtio silloin orja vai isäntärenki? S. Shatalin havaintojen mukaan valtio ainakin osallistuu aktiivisesti kapitalistien talouden suunnitteluun, ohjaukseen ja säätelyyn. Ideologit lavertelevat sen sijaan markkinatalouden "näkyvätöiden käden" ohjauksesta. Uskottava maanpuolustus on myös teologiaan kuuluva asia. Ruotsalaiset selouvat Tukholman saariston merivettä etsien vedestä jälkiä vieraan vallan tunkeutujista. Se on homeopatiaa, sillä homeopatiassa uskotaan, että vedellä on muisti ja siltä voidaan kysyä onko vihollinen taas uinut täällä.

Wiljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Tukea **K**ansanäänelle

Paavo Heikkinen 75 e, Palstapuutarhuri 10 e, Heikki Männikkö 32 e, Juha Kieksi 20 e, Larmo Lehtola 10 e, Hannu Kautto 40 e, Esko Rintala 15 e, Eira Kärki 40 e, Jaakko Ahvola 30 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Jorma Kangasniemi 5 e ja Tarja Männikkö 32 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Suomi-Korea-Seuran ARIRANG-ilta

Torstaina 13.11.2014 alkaen klo 18:30
Hermannin kerholla (os. Hämeentie 67)

Arirang-illassa tuoksuvat korealaiset herkut. Vapaa-
muotoisessa ystävyystilaisuudessa tarjoamme muun
muassa kimbapeja, kimchiä ja muita Korean ruoka-
kulttuurille tyypillisiä makuja. Juomapuoltakaan ei ole
unohdettu. Korean ruokakulttuurista paikalle saapuvat
kertomaan Korean demokraattisen kansantasavallan
suurlähetystön henkilökunnan edustajat. He vastaavat
ruokien laitosta yhdessä seuran talkoolaisten kanssa.
Arirang-iltaa sävyttävät myös kaunis korealainen musiikki ja valokuvanäyttely suoraan Korean demokraattisesta kansantasavallasta.

Lisätiedot ja vapaaehtoinen ilmoittautuminen: Puheenjohtaja Antti Siika-aho p. 040-833 53 60 tai koreaseura@gmail.com. Liput 5 euroa (vapaaehtoinen)

Lämpimästi tervetuloa! Suomi-Korea-Seura ry.

Suomen itsenäisyyden puolesta Nato-jäsenyyttä ja EU:ia vastaan

Hyde Park-luonteinen perinteinen Itsenäisyyspäivän tapaaminen 6.12.14 Helsingissä
Kiasman aukiolla alk. klo 13.00

Tule mukaan osoittamaan mieltäsi ja sanomaan sanottavasi Suomen itsenäisyydestä, EU- komennosta ja Nato-uhkapelistä. Varautukaa käyttämään lyhyitä (3 min.) puheenvuoroja. Ottakaa tunnukset ja julisteet mukaan.

Järj. EU-vastaiset ja EU-kriittiset sekä sodanvastaiset kansalaisjärjestöt

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurimäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Uudenvuoden tervehdys

Kansanääneen

Tervehdykset palautetaan 14.12.2014 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Ollaksentie 17, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja "laatikotervehdys" (15 pmm) 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkitkää tiedonantoihin: "Uudenvuodentervehdykset"

Paikkakunta/kaupunginosa/kylä

Kokouksia ja tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 maanantaina 29.12.14 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, puheenvuoroja, järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin glögiä, voileipiä ja kahvia.

Tervetuloa kaikki paikalle

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen teoreettiseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelämään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain kahden viikon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

"Pyhäkoulu" syksyllä ja talvella 2014 sunnuntaisin seuraavasti: 16.11.-14, 30.11.-14 ja 14.12.-14. Jatkamme historiallisen materialismin käsittelyä teemoilla: (1) Marxilainen arvio kommunistisen ja työväenliikkeen vaikeuksien syistä (2) Kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelustrategia ja nykypäivä.

Sopivia perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I.Lenin: "Penikkatauti" sekä M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia; Moskova, Progress, 1982.

Dialektisen materialismin aineisto julkaistaan syyskuuden aikana. Syksyn opintoilloissa suoritamme aineiston lopputarkistuksen.

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievema.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu ma. 1.12.14 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään lehtityötä, EU-tiedotustoimintaa, vuodenvaihteen ja talven tehtäviä sekä järjestömmen osalta kevään 2015 eduskuntavaalien valmistelua. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

STP:n Helsinki-ryhmä kokoontuu ma. 1.12.14 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 18.00. Käsitellään Helsingin osalta valmistautuminen kevään 2015 eduskuntavaaleihin (ehdokasasettelu, vaalimainonta yms.) sekä muut ajankohtaiset asiat. Tervetuloa kaikki paikalle.

SFT:n toimintaa

Talven tullessa jatkuvat SFT:n opintoillat vuoden 2014 lopulla seuraavasti: 12.11. ja 10.12. Talvella 2015 opintoillat jatkuvat seuraavasti: 14.1., 11.2. ja 11.3. Opintoilloissa jatketaan Suomen Vanhan työväenpuolueen ja maamme historian tutkiskelua.

Opintoillat alkavat aina klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla 6 ja 8. Jäädään pois Hauhontien pysäkillä (Vallilan koulu).

SFT kutsuu järjestöjä ja kansalaisia kukkien laskuun valtakunnalliselle punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhaan Itsenäisyyspäivänä 6.12. klo 11.00.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievema

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Hakaniemessä puhuttiin leivästä

Kriittinen Ay-verkosto järjesti 22.10 Helsingin Hakaniemessä tilaisuuden tunnukseksi "Jo riittää kansan ja kansallismaisuuden ryöstäminen - Jo riittää euron ja EU:n pakkovalta!". "Mikki auki" -tapahtumassa esiintyi ay-kentän ja järjestöjen aktivisteja. Alla kooste puheenvuoroista, joissa käsiteltiin ajankohtaisia ja merkittäviä kysymyksiä.

ABB Oy:n pääluottamusmies Raija-Riitta Luuro-Piippo puhumassa. Puheenvuoro kokonaisuudessaan oikealla palkissa.

Myös eläkekatoa tulisi keskustella

Metalli 5:n puheenjohtaja Kari Pekkarinen puuttui äskeiseen eläkeratkaisuun: "Pieni- ja keskituloiset ovat saaneet hallitukselta kylmää kyytiä. Eläkeratkaisu ei huomioinut ay-kenttämme näkemyksiä. Kun eläkeikä nousee viimeistään v. 2025, niin se merkitsee työttömyyden kasvua. Meillä on n. 500000 työtöntä eikä taloudessa ole työllisyyttä parantavia nosteita. Ratkaisua perusteltiin sillä, että eläkkeitä ei ole varaa maksaa. Herää kysymys, että miksi silloin ei laitettu vakavasti keskusteluun eläkekattoa. Perusteltiin vain, että eläkemaksujen ollessa kaikille samanlaiset eläkekattoa ei voida asettaa. Kuitenkin työttömyysturvassa voi olla katto ja leikkuri. Onko tähän syynä se, että työttömyysturvaa saavat yleensä pienituloiset? Miksi ay-liike ei vaadi myös eläketuloon tietyn rajan jälkeen kattoa. Esimerkiksi, jos ansaitsee vuodessa 80000, niin sen jälkeen eläkettä keräisi vain 20 % maksimimäärästä kuten työttömyysturvakin."

Eläkeputki tulee säilyttää

Eläke-asiasta puhui myös Helsingin kirvesmiesten pääluottamusmies Jari Jääskeläinen: "Täällä mainittiin tämä "elävänä eläkkeelle - kampanja", joka viime vuoden joulukuussa sinetöitiin Rakennusliiton hallituksessa ja jota tammikuussa alettiin toden teolla valmistella. Se sai mielestäni ihan hyvin porukat liikkenteeseen. Se sai myös palstatilaa mediassa. Kun tuli päätös eläkeiän nostamisesta, koski se raskaasti rakentajiin. Rakennusalan kuluttava työ vastaa vaativuustasoltaan terveydenhoitoalan vanhustyötä. Silloin vaaditaan, että eläkeneuvotteiluissa otetaan työn raskaus huomioon. Rakentajista vain n. 20 % selviää ehjänä 63 vuoden ikään. Nautitaan muutama vuosi eläkkeestä ja sitten heitetään "lusikka nurkkaan". Kun nyt laitetaan eläkeikä 65-67 vuoteen, niin eikö hallitukselle tule mieleen, että jengi kentällä voi alkaa kysellä, että miksi maksan eläkemaksuja, jos en selviä elävänä eläkkeelle. Mielestäni tämä on oikein hyvä kysymys. Pidämme edelleen hyvin tärkeänä tätä "elävänä eläkkeelle - kampanjaa" ja myös tämän eläkeputken säilyttämistä."

Palkkatuella työllistämisen uhattuna

Anna-Maria Kantola, HeTy:n toiminnanjohtaja huolestutti palkka-

tuella työllistettävien tulevaisuus: "Pelottaa ajatellessa, mitä uusi lainsäädäntö tuo yleishyödyllisille järjestöille mm. Helsingin työttömille tai yksittäisille työttömille. Näyttää, että uudet säädökset haittaavat palkkatuella työttömiä työllistävien järjestöjen toimintaa. Nyt tätä pyritään lainsäädännöllisesti vaikeuttamaan ja jopa estämään. Kymmenet tuhannet työttömät jäävät ilman sitä palkkatuki-työpaikkaa, joka olisi hyvä välivaihe työllistymisketjussa vapaille työmarkkinoille. Eilen saatiin uutta työttömyystilastoa. Pitkäaikaistyöttömien määrä on lähes 100000. Nuorisotyöttömyys nousee. Parhaassa työssä olevia työttömiä kävelee täysin toimettomana. Työttömiä sitoutetaan erilaisiin toimenpiteisiin, mistä ei ole yhteisesti työttömän kanssa sovittu. Entistä vähemmän työtön saa TE- toimistoissa yksilöllistä palvelua. Ei haluta kohdata työtöntä kasvokkain, vaan vaaditaan sähköistä asiointia. Tämä todennäköisesti jatkuu, koska ensi vuoden alusta organisaatiota jälleen "uudistetaan". Se ei tiedä hyvää työttömien palveluun. Ensi vuosi tulee työttömyyden suhteen olemaan vuosikymmeniin kovin. Sitä ei kansantalouden ehkä kestä. Tulossa lienee lainsäädännöllisiä toimia, joilla työttömät laitetaan työttömyysturvan ulkopuolelle toimeentulotuen varaan."

Lakko-oikeudesta on pidettävä kiinni

Helsingin Telakan pääluottamusmies Ilpo Haaja puuttui yrityksiin kaventaa lakko-oikeutta: "Lakko on todellisuudessa ollut aina kovin työtaistelumuoto, mitä ay-väki on koskaan käyttänyt työnantajain mielivaltaa vastaan. Pelkällä lakon uhalla on ajoittain saatu ihmeitä aikaan. Tästä mainittakoon yhtenä suurimpana esimerkkinä Esko Ahon voimakkaat pullistelut työreformillaan, joka sitten tyrmättiin mitä ilmeisimmän lakon uhalla. Yleislakkoakin silloin väläyteltiin mahdollisena toimenpiteenä. Aho antoi periksi, mikä oli hyvä juttu tuolloin. Lakko-oikeuteen ollaan tänäänkin monin tavoin puuttumassa. Vaaditaan mm. nykyisen sopimuksen jatkamista, joka ei takaa ollenkaan reaaliensioiden nousua. Esitetään lakko-oikeuden rajoittamista ja siirto-oikeutta. Vaaditaan vahingonkorvausta aiheutetuista vahingoista ja lakkolaisten määräämistä suojelutyöhön. Tämä kaikki on tuttua jorinaa jo vuosien takaa. Tämän tekee vaaralliseksi mahdollinen tu-

leva porvarihallitus. He ovat nyt voimiansa tunnossa. Oikeudesta järjestää lakko on pidettävä kiinni sanoo porvaririntama sitten mitä tahansa. Tämä asia tulee nostaa vaaliteemoiksi voimakkaasti."

EU-menot yksin selittävät kestävyysvajeen

Vaihtoehto EU:lle järjestöstä Arjo Suonerä kyseenalaisti EU:n tarpeellisuuden: "Työttömiä on virallistenkin lukujen valossa jo 280000 t. 8,2 % työvoimasta. Piilotyöttömyys nostaa työttömyyden yli 10 %. Työnantajien mielestä työvoima Suomessa maksaa liikaa ja siksi työehtosopimukset ja ammattiliitot tulisi lakkauttaa. Julkisia palveluita leikataan ja veroja sekä maksuja kiristetään kestävyysvajeitteen vuoksi nyt pari miljardia. Sakslais-amerikkalainen kapitalismi yrittää aseellisesti syrjäyttää Ukrainassa kansallisen kapitalismin ja sen sidokset venäläisiin kapitalisteihin. EU:n johto häärää Ukrainan sisällissodan takapiruna ja laajentaa sisällissotaa maailmansodan alku-soitoksi. EU:n jäsenenä Suomi on vedetty mukaan EU:n Venäjän vastaiseen taloussotaan. Se heikentää Suomen vientiä Venäjälle lisäten työttömyyttämme. Jäsenmaksuamme EU:lle ovat kaksi miljardia ja muut EU- menot miljardin. Nämä yksin selittävät Suomen kestävyysvajeen. Menomme EU:lle nousevat EU- johdon matkatessa uusiin "Pultavan taisteluihin". EU:n jäsenyyden jatkamiseen ei Suomella ole varaa. Ei ole syytä olla mukana eurooppalaisessa suursodassa, johon EU on jäsenmaitaan viemässä. EU:lla on vain yksi arvo eli vapaaseen kilpailuun perustuva markkinatalous. Se pyrkii julkisen toiminnan supistamiseen ja yksityisen voitontavoittelun edistämiseen. Tällaisten arvojen kannattajien ollessa vallassa on jälki työttömyyttä, asunnottomuutta ja miljoonien köyhyyttä. Tarvitaan tulonjaon muuttamista ihmisten hyväksi sekä pysyviä työpaikkoja tulojen saamiseksi yhteiskunnalle."

Eläkeiän nosto pahentaa kestävyysvajeetta

Eläkeikäen puuttui Juhani Tanski STP:stä: "Täällä käsiteltiin työmarkkinapamppujen päätöstä eläkeiän korotuksesta. Työttömiä on puoli miljoonaa. Nuorisotyöttömyys on n. 25 %. Jos työmarkkinapamppujen esitys menee eduskunnassa läpi, ei eläkeiän korotuksesta seuraa suinkaan työuran pidentyminen vaan siirtyminen eläkkeen sijaan kortistoon. Ehdotusta on perusteltu eläkerahojen riittämättömyydellä. Kun nykyinen eläkejärjestelmä luotiin, arvioitiin maksettujen eläkkeiden ylittävän saatujen eläkemaksujen määrän vuodenvaihteessa 2012-13. Se tapahtui kuitenkin viime vuoden loppupuolella. Eläkerahastojen kasvaminen ei kuitenkaan ole pysähtynyt. Rahastojen tuotosta johtuen ne kasvavat miljoonilla joka vuosi. Eläkeiän nosto voi vaikuttaa siten, että jonkin verran nykyistä iäkkäämpiä olisi työelämässä. Se merkitsisi nuorisotyöttömyyden pahenemista entisestään. Osa heistä on vaarassa syrjäytyä. Syntyisi 27-vuotiaitten eläkeläisten armeija. Se merkitsisi kestävyysvajeen syvenemistä, vaikka sen korjaamiseksi on vaadittu eläkeiän korotusta. Jos entistä enemmän nuoria ihmisiä siirtyisi eläkkeelle, niin kestävyysvaje pahenisika."

Sivun toimitti:
Heikki Männikkö

Ay-liikkeen perään huudellaan

Ei liene kenellekään enää epäselvää, että tuloja ja omaisuutta keskitetään köyhiltä ja keskituloisilta maailman rikkaimmille ja varakkaimmille ihmisille. Palkkojen osuus kansantulosta on alentunut ja pääomatulojen osuus on vastaavasti kasvanut. Puheet siitä, että ristiritojen aika on ohi ja että rikkaiden rikastuminen koituu kaikkien yhteiseksi hyväksi ovat vailla katetta. Työn ja pääoman välinen ristirito syvenee ja vaikuttaa yhä laajemmin. Hallituksen ja ammattiyhdistysliikkeen johdon tulopoliittinen yhteistyö Elinkeinoelämän keskusliiton kanssa on palvellut pääomapiirejä.

Ihmisiä nöyryytetään työttömyydellä, pätkätoilla ja vuokratyöllä. Lähes yleisesti kaikilla ay-johtajilla ja poliitikoilla on yksityisenä linjana se, että he tuomitsevat kyllä nollatyösopimukset ja ilmaistyön, mutta kuinka moni kuitenkin sen oikeasti tuomitsee ja tuo sen ilmi omassa toiminnassaan? Samaan aikaan, kun yhtiöt repivät omistajilleen yhä suurempia osinkoja, omistajat vievät yhtiöiden tuotannon Intiaan, Malesiaan, Afrikkaan, ylipäätään maihin, jossa on heikko lainsäädäntö ja olematon sosiaaliturva. Siellä ihmiset tekevät töitä pienellä palkalla, eivätkä pysty vaatimaan mitään oikeuksia työnantajaltaan. Ammattiyhdistysliikkeen kannalta kaikki Asian maat ovat haasteellisia siksi, että ay-liikkeen osallistumista yhteiskunnallisiin muutosprosesseihin rajoitetaan yleisesti tai se on estetty kokonaan. Tiedämme, että työehtosopimukset ja heikko lainsäädäntö kulkevat aina käsi kädessä. Tämä jos mikä on kultakaivos kapitalisteille. Rikkaat siis rikastuvat ryöstämällä heikkojen oikeuksia ja elämää. Hyväksymmekö sen?

On vaikeaa hakea yhtä syyllistä asioihin. On myös vaikeaa myöntää, että syrjäytyminen periytyy. Kun samaan aikaan yhtiöt jakavat miljoonia johtajilleen ja osakkeen omistajille. Kohtuus on sana, jota yritysmaailma ei enää tunne. Ote viimeksi kuluneiden vuosien uutisaldosta, köyhältä puuttuu paljon, ahneelta kaikki. Kuulostaa tultulta, eikö totta? Onko niin, että maailmasta ei löydy sellaista elementtiä, joka pysäyttäisi tämän kierteen ja ahneuden?

Pankkiiri Wahlroos on todennut: "Meillä on aivan uskomaton ansiosidonnainen työttömyysturva. Siihen täytyy tehdä korjauksia". Hän toteaa myös, että "nykyisen kaltainen työttömyysturva voi olla työttömälle itselleenkin turmiollinen, koska se on passivoiva. Hänen mielestään meidän pitää auttaa ihmistä, joka joutuu äkillisen työttömyyden uhriksi. Mutta häntä ei auteta ajamalla hänet loputtomaan sosiaaliturvavaputkeen". Mihin putkeen Wahlroos sitten haluaa nämä ihmiset? Siis työttömyysturvaa olisi heikennettävä, mutta mistä niitä töitä sitten saadaa ihmisille? Se ei ole pelkästään työttömän asia, vaan koko suomalaisen yhteiskunnan.

Toverit, miten vastaavat liitot tämän päivän haasteisiin? Me jäsenten edunvalvojat olemme huolissamme ammattiliittojen heikkeneemisestä ja päätösten teon ulkoistamisesta hallitukselle ja elinkeinoelämälle. EK:n pelottelu ja uhkailu on saanut liittojen hallitukset myöntymään työehtojen ja palkkojen heikennyksiin. On tehty pitkiä nollasopimuksia, kun aikaisemmin tehtiin lyhyitä nollasopimuksia. Silloin ajatuksena ja punaisena lankana oli antaa jäsenille oikeutta. Mihin se lanka on kadonnut? EK lobbaa kokoomusta ja Häämiehen avustajat vain vahvistavat sitä kautta. Tiedämme, että pitkä nollasopimus johtaa työväestön hyväksikäyttöön ja taloudelliseen ahdinkoon. Näin työnantaja käy yhä useammin työntekijän kukkarolla. Pudottaen ja pienentäen jo sovittuja urakoita ja tuotantolisää. Ammattiliitot puhuvat sopimusraameista ja näin toivovat paikallisten sopimusten lisääntyvän. Todellisuudessa yhtiöt eivät halua tehdä enää paikallisia sopimuksia, vaan purkaa niitä varsinkin, jos ne ovat antaneet työntekijöille jonkinlaista rahallista hyötyä. Paikallisilla harvoin enää siis saavutetaan yhteistä win-win tilannetta.

Ammattiliittojen tulisi myös itse olla huolissaan heikkenemisestään ja jäsenkadostaan. Se voi johtua siitä, että yhä enenevässä määrin päätöksentekoa ulkoistetaan hallitukselle ja keskusjärjestölle. Liittojen pitää ottaa vastuu ratkaisusta ja neuvotella. Pitää myös toimia omien liittokokouksensa päätösten mukaisesti. Miksi päätöksiä tehdään, jos niistä ei pidetä kiinni? Syy ja seuraus huonoista sopimuksista on, että ihmiset siirtyvät yksityisiin kassoihin. Kassoihin, jonka hallintoa juuri maamme talouskerma pitelee käsissään. Sama kerma, joka haluaa hiljentää ammattiliitot ja ay-aktiivit. Nämä kassat ajavat loppujen lopuksi työväestölle kurjuutta. Ei ole vaikea kuvitella, mikä heidän tarkoituksensa on. Se on työehtosopimusten ja liittojen lopettaminen. Saavutuksena lopuksi olisi yleisittävän työehtosopimuksen hautaaminen. Se tarkoittaisi hyvät toverit sitä, että meistä jokainen joutuisi sopimaan omista työehtoisistaan. Kuinka moni usko, että saisi edes työaikansa sovittua? Suomen työelämän laki ja asetukset olisivat silloin työnantajan ainut jarru. Tätä toverit emme halua, sillä se asettaisi meidät todella mahdollistomien haasteiden eteen. Suurin osa meistä ei siinä kyydissä selviytyisi. Niin katoaisi ay-liike ja alkaisi maorjuus Suomessakin. Tämä on tärkein syy kuulua ammattiliittoihin, jotta yleisittovuus säilyy ja takaa meille ainakin nuo työehtosopimuksessa sovitut suojat.

Nyt jos koskaan ihmiset hakevat turvaa ja apua ammattiosastoilta ja liitoista.

Raija-Riitta Luuro-Piippo